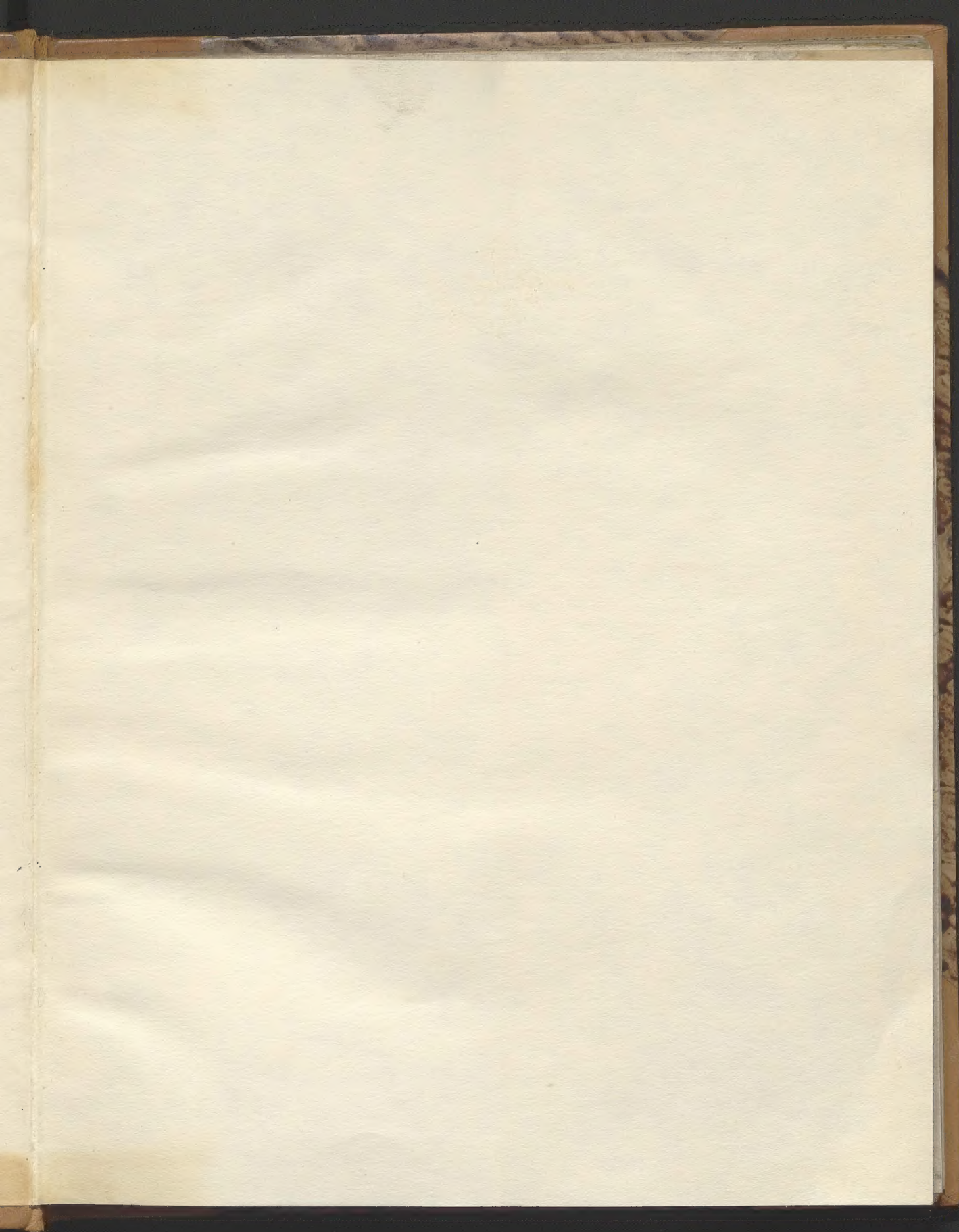
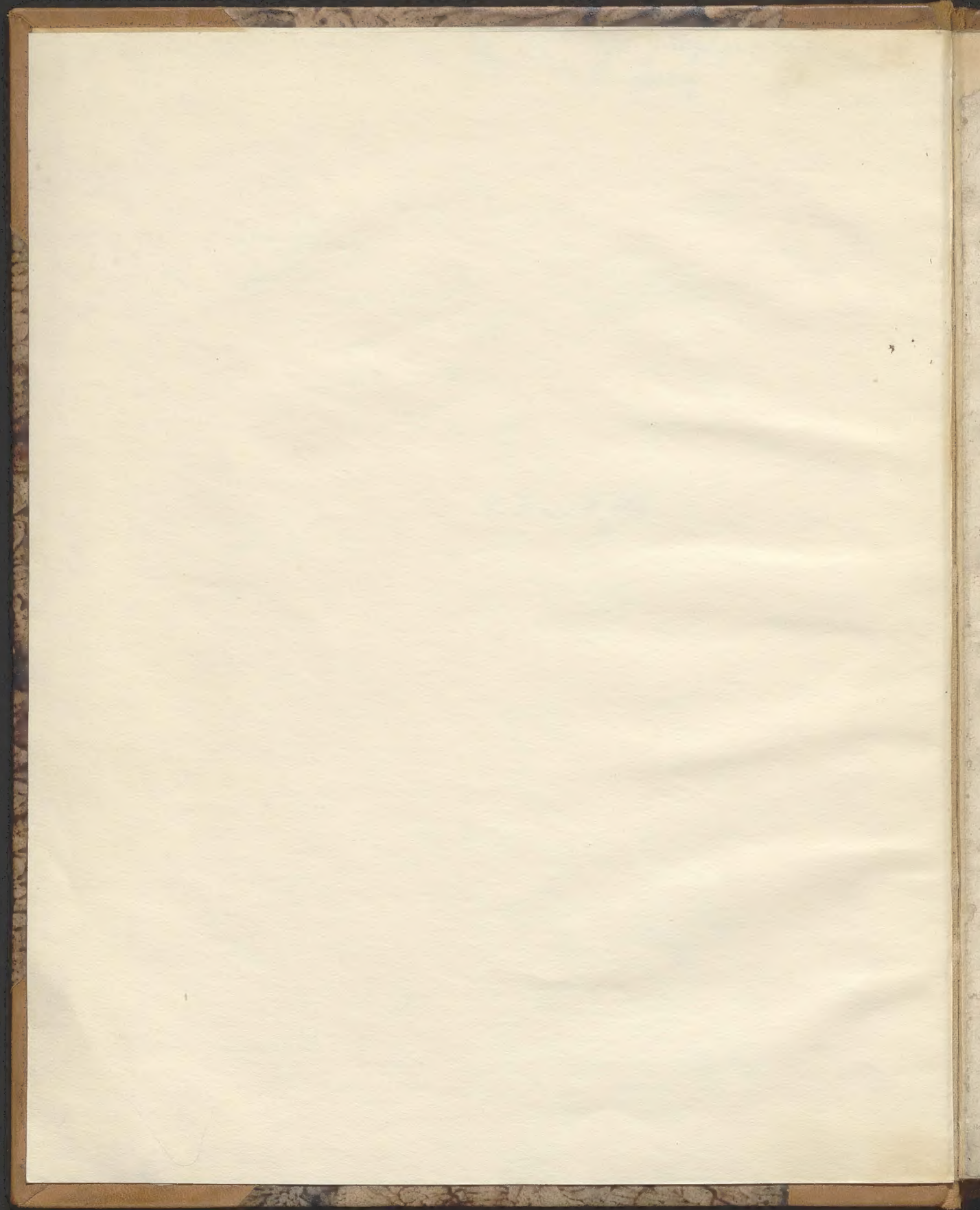

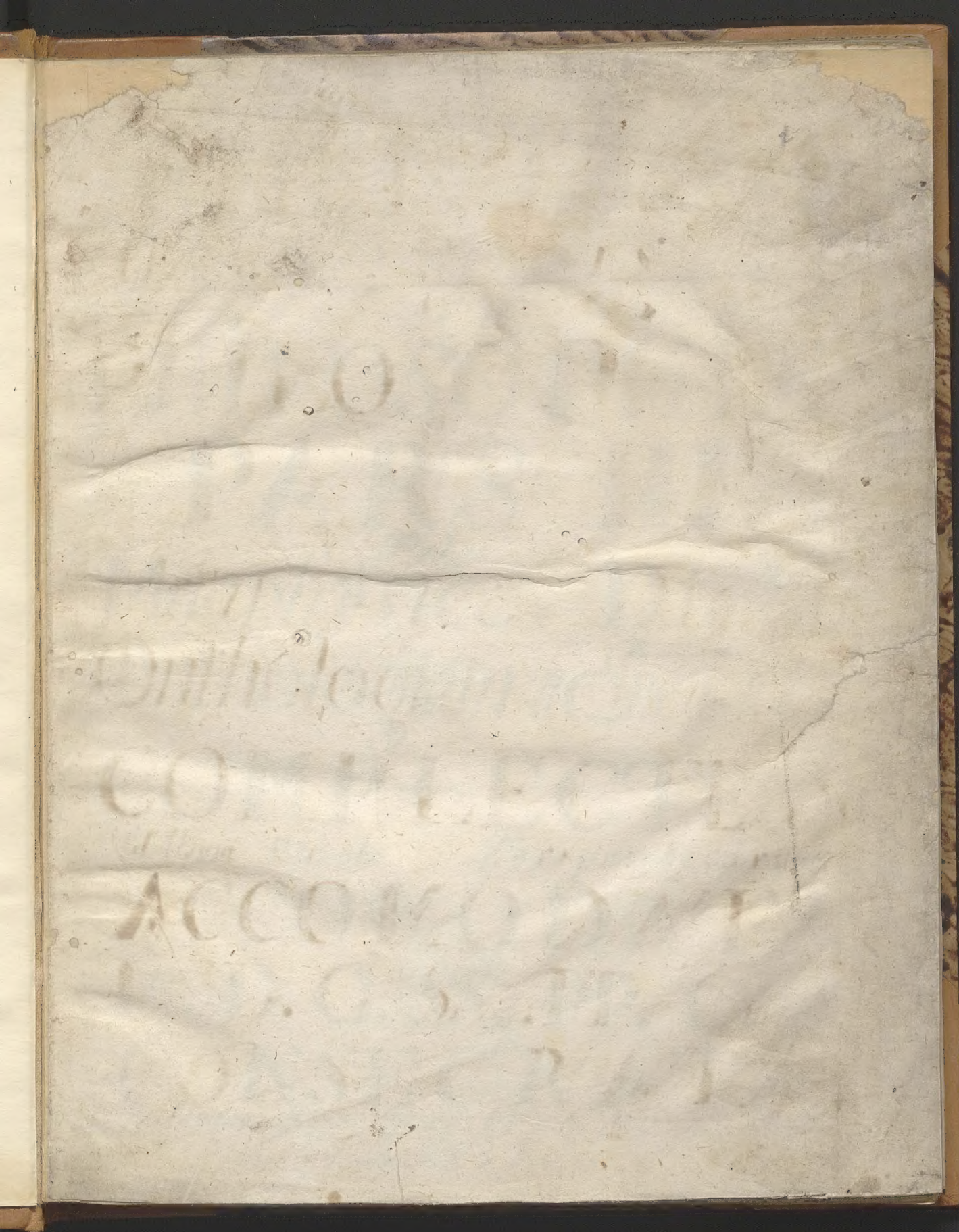

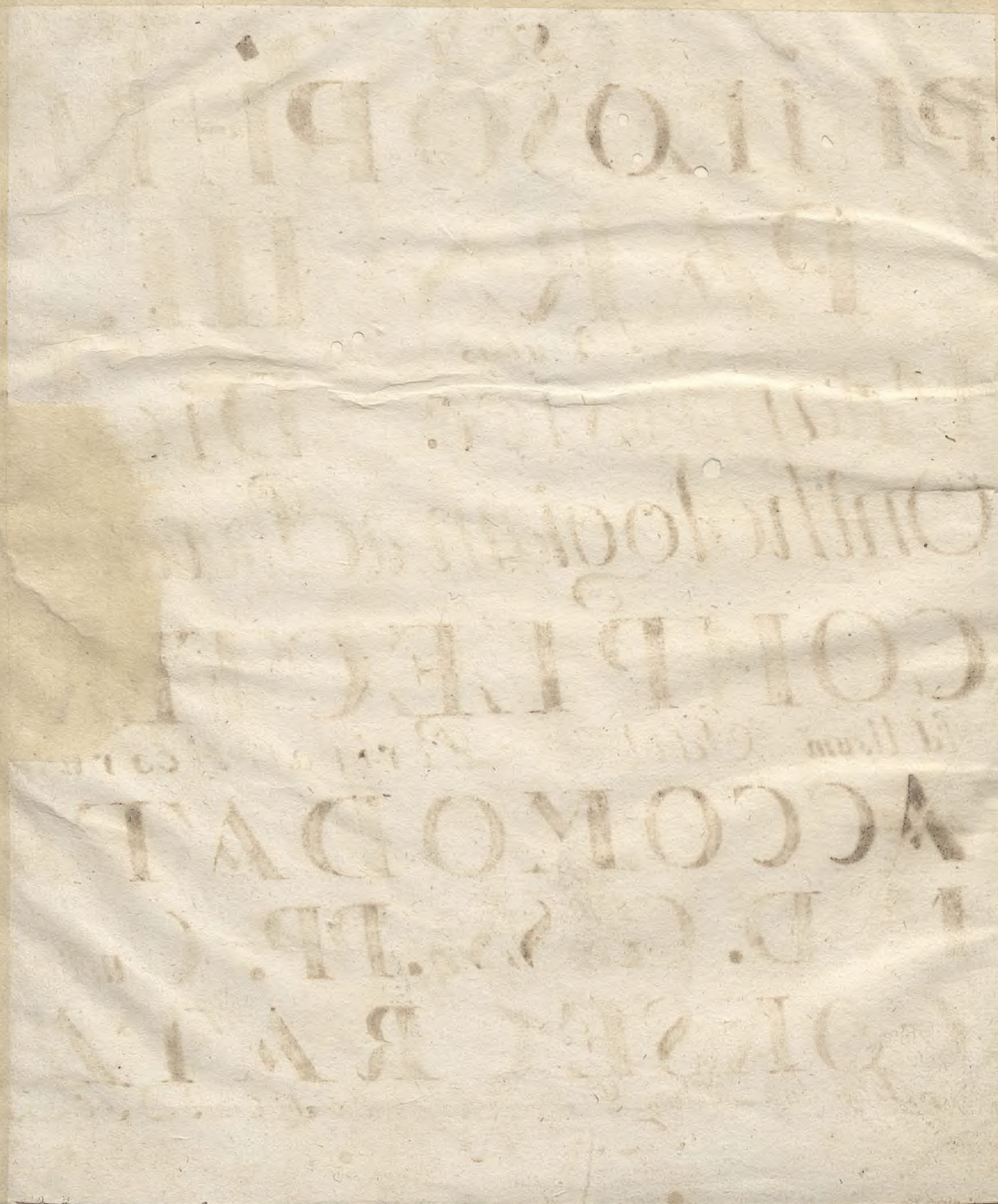
Opr. J. Wyżga 1933 Poprawa
hex oprawy.

N. Inv. 6796

N. Jun. 6796. x

SCIENTIA.

Ultra Naturalis

scu

PHILOSOPHIÆ

PARS III.

Dulgo

Metaphysica Dicta
Ontologiam ac Pneumatologi^{am.}

COMPLECTENS

Ad Usum Scholæ Peripateticorum

ACCOMMODATA.

M. D. G. SS. PP. Cultui

CONSECRATA.

Per Admodum R. dum Car. R. Admum H. C. B. D. A.
T. R. A. D. I. T. A.

PHILOSOPHIA
PARS III.

COMPLECTENS
ACCOMMODATA
M. D. C. C. C. P. C.

Prefatio

PRÆFATIO

Aggredimur Deo auspice tertia parte Peripatetica Philosophia
quæ scientia trans, sive ultra naturalis aliter metaphysica
seu post Physica: non quidem ab ipso Aristotele sed ejus interpretibus
dicta est. Tum ex eo quod illa Aristoteles post libros Physicorum
seu scientia naturalis dictaverit: quid quid sit quod ad pro-
sens ordo in veris præscriptis sit. Tum ex eo quod hæc scientia
alias scientias naturales sui objecti contemplatione longe su-
peret dum de rebus maxime reconditis et physicam considera-
tionem excedentibus nec per sensus externos aut species as-
sequi volentibus ut de Ente ut sic de Deo de pertractet. Quod
quod etiam Theologia naturalis imo etiam Sapientia seu
Scientia universalis appellatur.

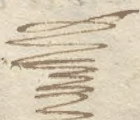
Iam quo ad rem metaphysica est: Scientia considerati-
va, seu speculatrix. Entis depurati ab omni materia ut sic
sub ratione Entis. Ex qua definitione patet quod metaphysica
sit primo virtus mentis non autem Ars, v. prudentia sitque
Scientia proprie talis, quia habet illationes certas veras et eviden-
tes demonstrationes item mentis ac proprietatum ejus, quasmo-
di sunt, Verum, bonum, &c. ut in R. C. U. B. A. T. Tum quia Aristote-
les lib. 4. Sic inquit: Est quiddam Scientia quæ speculatur Ens
prout est Ens. Secundo patet quod metaphysica sit scien-
tia pure speculativa non habet enim actus prædictos directi-
vos ad opus et objectum ejus est inoperabile. Tercio quod ob-
jectum metaphysicæ primaria materiale est: Ens in communi cum
omnibus suis attributis ac passionibus quod versat circa illud pro-
ut est abstractum, ac remotum a sensibus. Objectum autem formale
ejus est: ratio Entis depurati ab omni materia, seu cognoscibi-
litas. Objectum autem attributionis et adequatum est: Idem
Ens prout est commune Deo et creaturis quia hujus cognitio est

finis

Finis intrinsecus metaphysicæ adaguitur. Istius scientiæ di-
gnitate ac prestantiam commendat Joannes Cyparissota
dū in permeditatione dictorum de Deo vocat illam Philosophicæ
partem pulcherimam ac prestantissimam et veluti so-
lem quendam disciplinarum. Utilitatem vero commendat
Pater Luarez in proemio sua metaphysicæ dicendo
illam inter omnes naturales scientias primam Divinae
ac Supernaturali Theologiæ ministrantem præcipue et ad
Divinarum rerum cognitionem inter omnes proximè acce-
dentem Metaphysicam. Aristoteles 14 libris s. vel ut voluit san-
ctus Thomas et Alexander 12 conscripsit, cujus textus quod adeo
citatus ac corruptus ad nos pervenerit mirum non est quoniam dū obtem-
porum insuriam dū v. maxime ob pravas interpretationes imperitorum
emendationes ita depravatus ut ordo, perspicuitas, et rerum conne-
ctio plerumque in illo desiderentur.

Recentiores prænominatam scientiam quas in partes se-
cant: quarum prima vocant Ontologiam, in qua
de Ente generaliter ac ejus proprietatibus et attri-
butis tractatur, secunda appellant Pneumatolo-
giam, in qua de Spiritibus questionem faci-
unt. Nonnulli tertiam partem addunt Ethico-
logiam dictam in qua de causis Entis
agunt. Nos quia plura ad Metaphysi-
cam spectantia tum in Logicatum
tum in Physica explicuimus, ideo quanto
cujus opus istud abolveremus ad hanc
sciam particularem quæ nobis
adeo commendatur animum
et studium ac calamum
translationi illud indu-
as partes dicendemus
Et una agemus de En-
te. In altera de

D E O

Pars tertia Metaphysica
seu

seu
CATHOLICA

De Ente ejus attributis Principiis ac Oppositis

Hæc pars tres disputationes continet: Ima de Ente in communi 2da de Ente in particulari ac eiq. alt. butis ppriis mēseis. 3ia de Oppositis Enti

DISPUTATIO. Lma

De Ente ut sic seu in genere

2° Quæremus, hic 2° de Essentia Metaph. Entis ut sic, seu quid sit et quod duplex Ens. 1° de univocatione Entis, 3° brevissime de transcendentia Entis.

Questio Ima

De Essentia metaphysica Entis seu quid sit et quod duplex Ens.

sanctus ad Ihu, seu quid sit Ens seu quale habeat notio? I
 definitiva: et quid sit? in ista responsione p'mittit Ens ex vi vocis signi-
 ficare videt, sed qd est, seu esse positum, ubi in modis sumi potest.

Ano nominalit et substantivè p nomine significante esse rei pro
ut abstracta ab omni tempore differetia talis presentis qm futuri qm
preteriti. Petrus est ens, antixtq est ens, Judas est ens, Ubi sum
potest participialiter et adjective p participio verbi sum significante
existentia actuale rei, nec p cidente a tempore, idemq est qd exi
stens vq Petrus scribens est ens. Immo ubi ad p tens qri de

stems vq Petri scribens est Ens. Immo 1° ad q^{uod} Tans q^{ui} de
cepta definitivo seu quid sit Ens nominalit^{er} acceptus. Immo 3° variis
varie Ens definire. Amo aliquid dicunt: illud e^{ss}e q^{uod} est opposit^{um} nihilo et
hymene. 2° alii illud: q^{uod} est existens actu, 3° alii illud q^{uod} est 1um
et universalissimu^m motu^m potentie cognoscitive. 4° alii ut Aristoti-
lus Porphyri^{us} parte 1^a Metaph^{isicæ} cap: dicunt esse ill^{ud} q^{uod} res sive
substa^{ntia}, 5° alii communiter esse id q^{uod} est aptu^m ad existere et repugnat

¶ 1^a Cō itaq. Ens definitive est id quod est apertum existere
realtiter, id est qd si existeret n̄ involveret contradictione. 1^a 2^a

Realiter, id est qd si existeret n' involveret contradictione? &

*Ratio aptior est q haec definitio v pōg circūscriptioⁿ appetit omni et soli
definito. Omni q ta^r entibz possibilibz ta^r successivis qm permanen-
tibz qm existentibz. Soli q n appetit negatōbz et hyperis q n possunt
existere. Itaq I. Thōas expōse definit id qd est aptu ad existere Itaq
haec circūscriptio est melior alia.*

Nota ito qd n sit recta definitio Entis hoc: est possibile existens
actu, Na definitio debet competere omni etia possibili intra eandem specie
hanc autem definitio n competit enti pure possibili, qd Aristoteli qui tamen
est ens simpliciter sicut et ad rationale. Tum qd genus definit per
speciem, ista definitio, possibile m. est species Entis. Preterea per
ens reale n semper debet intelligi existens actu sicut p rationale Tum
aliter n intelligit actu ratiōis, p causā causa actu producat negat
sunt recta definitiones Entis est oppositū nihil et chimera, Modestini
et universalissimū objectū potentia cognoscitiva qd amo est obscura vāq.
tempore mors paupertas negationes de tr sunt chimera et tamen nōt
Ens reale Tum qd negat male definiat sic: Est oppositū rei positivae
v homo tu: est oppositū ad irrationale, qd em lapis est talis. Uo em
definitio n competit soli Enti reali nō etia negationes chimera cognoscunt
Tu qd objectū metriū potentia cognoscitiva est p dictatū regis episcopi
rei scilicet visibile antequam essentia hominis. Porro huius definitio
citra hoc 1° n est melior qd n competit accidenti physico absolute et modali
q. d. in Physica particulari dicemus.

Nota ito quod potentia seu aptitudo ad existendum nōt respe
ctu Entis p dictatū superius sed non nisi invertibile ut Ente sicut sen
sitiū hominis et rationale sunt convertibilia.

Quantum ad rem, quod duplex est Ens: Imo aliud est nomi
nale et substantiale, aliud participiale et verbale, adjectionū ut supra
diximus, Uo aliud ē pure possibile, qd n existit actu pt tñ existere, ali
ud actu existens qd est extra causas illud v necessarium moralit Phys
icē, v metaphysicē v stringens. 3° aliud est ens a se seu increatum
quale est Dēg, aliud ens ab alio, seu creatū quale est creatū. 4° Ali
ud est ens p se seu substantiale, v Substantia, aliud est accidentale seu in
alio v Accidens. Preterea dividit Ens in alias species scilicet in
materiale, et immateriale seu spirituale inutabile et inutabile natu
rale et supernaturale. Adde qd divisio Entis in ens reale et ens
rationis, seu fictitiū, itē in positivū et negativū Itē in possibile et im
possibile non est divisio Entis realis d. ens latissime sumptū in vulgari modo loq
di.

QUESTIO 2da

De univocatione Entis

Quaritur hic an ens genericē sumptū illud nominale sit univo
cū respectu suorum inferiorū ante resolutionē seu Endū 1° quid sit univo
cū qd analogū et dictū tu in Dialectica hō 4° tu in Logica 143

Secundu de n'ri hic de ente latissime sup'to put extendit ad l'atia negati
 va et rationis. Na de his Ens improprie dicitur. sicut esse h'us de h'ne picto. Sed
 g'it de ente reali abstracto, utru scilicet possit ita univoco dici de ego spei
 inferioribz tu immediatis tu mediatis q' deo creatura substantia accidentia, sicut
 anima g'itans de h'ne bruto, seu g'it utru receptus definitio Entis genericu
 sup'tu hic potens aptu s' n' repugnans ad existere univoco an non nisi analogi
 ce illis spectat. Sciendu q' quod univocatio ipse potest accipi et alia
 est Physica objectiva q' consistit in eo qd aliquo sint ubi equalia in aliqua
 p'fectione entitativa Physica s'c' veniunt secus illa q' sunt e'g'd' specie
 Physica. Alia est univocatio Logica seu intentionalis: q' est in re
 receptu mentis v' vox exprimens ratione seu predicatu' imune pluribz
 et non exprimens etru diversitate. quale est q' ad respectu Petri
 et Leonis. Ad q'ntu respondent alii q' univocatio ut Lucretius. T'neri
 Trippa cohibita nominales de illi negative: ut Thome' et p'latip
 Sed clarissim' em' Porchoy negat Ens esse univocu sed in q'libz fun
 damentis q' scilicet accidentis dicitur non esse Ens sed tantu' modu' entis ubi
 quos. NICO. Ens ut sic genericu sup'tu est univocu respectu Dei
 et creatu' substantia accidentis, seu De' et creatu' sub hoc
 conceptu. Ens veniunt univoca puta univocatio Logica.

Ratio est. Illud est univocu cuq' receptu abstractu exprimit ratione imune pluri
 bz et ande in pluribz sed Entis conceptu est talis Et de hoc patet ab inductione
 de aali respectu hois et bruti de substantia respectu Dei et lapidis et alioru
 univocu. Nec pbat Conceptu Entis ut sic abstracte sup'tu exprimit aptitudi
 ne seu potentia n' repugnantia ad existere predicabile de Deo et creatura
 accidente et brutu nec exprimit diversitate objectiva ex parte autz q' est
 int' Deu et creatu' Et de hoc p'p'na de patet q' illud imune pluribz
 qd est predicabile de pluribz Ergo si receptu entis ut sic exprimit aptitu
 dine ad existere realit' predicabile de Deo et creatu' tunc exprimit ratione
 imune pluribz. Ita em' p'p'na h'et q' n' exprimere clare diversitate aliquid
 rationis reperta in pluribz est exprimere ratione eande in pluribz. Negat
 enim diversitate infert ommoda convenientia. Ans: itaq' pbat: quod imu
 Potentia in seu aptitudo ad existere realit' p'p'na et abstracte sup'ta
 est predicabilis et quide' eode' modo de Deo et creatu', sicut m' creatu' p't
 existere nec involvit contradictione in existendo, ita De' de. Ide' Ans ergo
 ad 2du pbat q' qd em' urget i potest ista responsiones quas hic adven
 ri obtrudunt, a pari sic: etiam hois et brutu' v' De' et creatu' libere de
 versitate objectiva specifica in li, aali v' li brutu' est univocu respectu
 eorunde' q' n' exprimit hanc diversitate ex parte autz Ergo em' de Errato
 est quia univocatio Logica, p'p'na, non obest diversitate objectiva de
 hoc n' exprimit nec apparet ex parte autz. Porro ratio aptitudinis ad exi
 stere realit' p'p'na abstracte signifiata hanc diversitate n' exprimit
 q' ne receptu attin' sit oia entia sola relate ad modu' imunia oibz entibus

Non autem

Non autem ad omnia propria particularibus entibus sed discernendo unum ab alio alios non est acceptus
nec ut sit secundum entem in specie seu contractum ad speciem.

Infirmitas inferioribus veritatibus de vivente ut lib. 2. causa utriusque actu vitali ut videtur
quod universa licet sub se diversissima differant inferiora nam ratio magis potest ab aliis ab-

strahi quod non videntur aliqua univoca. Infirmitas de objectis scilicet metaphisicis et debet esse univoca

Infirmitas 3° mediis terminis in syllogismo debet esse univoca, sed ens ut sic potest poni pro

medio termino. per extendit alios iste syllogismus habens medium terminum equivocum

excluderet: omnis canis latrat, et aliquid quoddam est canis: latrat. Unde habens medium analogum.

De sanum currit et medicina est sana. currit. Non enim declarat in isto syllogismo nul-

lum ens est nullo et omnis totum est ens: nulla hita est nihil. Confirmat 4to ens possibile

possibile tale venit in eadem significatione. Ita deo quia nihil creaturis, et esse possibile et

esse nominale ut idem. Si enim ens sumeret participialiter sequebatur dicens: Si ens, in parte.

quia neque deus neque creatura dicit quid impossibile sit de.

Obiectum: Si ens reale sic esset univoca quod respective dei et creature te creatura, et

esse equale ens. Sicut et deus et hoc non videtur. Non placet deus et creatura nulla proportionem

ut est et similitudinem dicunt nec se invicem conveniunt: Nam: Michael dicit: Quia deus

tuus deus creatura sibi opposita contradictoria tuus quod 2° finit ad infinitum nulla pro-

portio tuus 3° nihil potest esse commune deo et creatura creatura enim. De omni ratione sibi identica

videtur per participationem finitum dependens a deo, deus autem est ens a se illimitatum inde-

videtur. Et deus. Pro retorsione de aali ubi sit hita causa et aliis univocis de deo

supra in primis, conclusionis. Dico de distinguendo. Quidam de te deus et creatura

est et equaliter ens, si differentia entis spectent et ens sumat specificiter hita

te nego fore si ens videtur genericum absolute et simpliciter sumat scilicet

et abstractum ac videtur a differentiis recedendo fore similiter distincta non nego

sequebatur. Distinctio illustranda in paribus per retorsione datus ad probationem

Novis ita. Pro distinguendo similiter terminis si ens videtur differentias et ista sci-

licet deus et creatura sibi proprias rationes spectent recedo, si videtur commune rationem vi-

derent nego vel sic distinguendo. deus et creatura nulla dicuntur similitudi-

ne conveniunt de in statu reali objectivo ac suppone personali transeat

nam in genere dicit: Faciamus hinc ad imaginem et similitudinem nostram

Nulla dicuntur proportionem similitudine de in proportionem simplici statum

formali intentionali subdistinguo ut supra, videtur si deus et creatura pericula

res et sibi proprias exprimant recedo, si per negotium commune genericum per-

sonum qualis est ens ut sic et capax existentie realis nego distinctio

illustrat per retorsiones quod per aali, nam enim hoc et brutum videntur sibi opponi

contradictorie saltem arguitur et te conveniunt univocum non in ea ratione particu-

lari in qua sibi opponunt, et in alia ratione communi scilicet in ratione aalis.

Quoniam enim contradictoria formalia licet summe in aliis disconveniant

conveniunt in in ratione contradictoria formalis, ita deus et creatura tota et ac-

cident de deus similiter et reliqua expedientia ut illud finit ad infinitum nulla

proportio in ratione particulari propria in finito et finito, recedo, in ratione

generali in uno vel entis creature substantie negando. Recedo quod ratio

data videtur absolute abstracte et genericum spectati communis deo et creaturis

non est quid

neq. est quid limitatum neq. illimitatum neq. dependens a Deo neq. independens neq. a
nullo neq. in finem neq. creatum neq. increatum q. ab his omnibus abstractum ac p. se
seindit. Nemo autem etiam dicunt qd. ista n. sunt stricte differentie entis si-
cut rationale animalis sed potius tantum modi ceterum et ab his p. se in-
dit quoniam et differentie non sunt proprie et formaliter entia sed tan-
tum partes entis incomplete ut rationale hominis.

9. *Obiicit etiam si Ens secundum se genericè abstractè sumat tamen Deus
et creatura non sunt equaliter Ens Et de Ans pbat. Ratio n. sic sum-
pta non est eade in Deo et creatura sed diversa nec eodem modo venit
Deo et creatura Et de Ans pbat. 1. Ratio entis ut abstracta ab inferioribus
est eade ut vero abstracta p. differentias est diversa. 2. de Ratio entis Deo con-
venit proprie et primario nam Ens significat omnia entia, creatura vero
improprie ita sicut ratio sani convenit medicinae arteriae et homini, ubi
etiam convenit ut subjecto medicinae ut causa arteriae et signo, Deus
enim est causa omnium entium creatura vero p. se
R. p. se p. se solidis reversionibus de animali substantia causa
neg. 3. Am. et id. Ans. Im. p. se p. se distingvo ratio abstracta ad diff-
ferentias est diversa et h. diversitas reducet in conceptu communis En-
tis qui est esse capax existentie ratio neg. et non reducet neq. signi-
ficat eode modo scilicet nomine entis concedo Ans et nego. 4. de
de de ut dixi quod hoc non obest. Ad idam probationem
respondet distinguendo: Ens significat omnia entia p. se
concedo enunciative. Nego si enim Ens neque affirmat neque
negat sed solum representat objecta ad comparata communia
Iscio ulterius quod ratio entis abstracta a differentis propriis
convenit Deo ac creaturis et eodem modo neque in predicatione
illius apparet illa diversitas. Ad paritatem allatam disparitas
quia ratio sani ita diversimode convenit homini medicinae et arteriae
et predicatur de illis, ut simul h. diversitas in ipso conceptu commu-
ni sanitatis reducet et exprimat. Proinde si sanum respectu
horum sub hac ratione est analogum non univocum. Contra in com-
plem. communi entis nulla reducet diversitas p. se indit enim et
ab esse causa et effectus. Quoniam causa et effectus possunt
seum convenire in aliqua ratione univoca q. in ratione viven-
tis substantie de Sanitas enim proprie convenit homini cui inest
inquam subjecto medicinae autem quia inest tantum virtualiter
proinde non convenit simpliciter. Jam autem esse aptum ad
existere tam Deo creaturae vere realiter inest et convenit et non
precise virtualiter.*

10. *Pro reliquis nota 1. quod etiam si sanum respectu tan-
tum aliquorum suorum inferiorum q. respectu tantum hominum
est univocum imo ipsa analogum et equivoca ut canis et canis*

Gallus et galli si possunt convenire in ratione aliqua generica vg viventi
Nota 1° Sum Sanctus 2° generis dicit: Deus non est Ens, sed super Ens, non
negat de Deo rationem entis simpliciter sed dicit quod Deus est non
solum Ens sed etiam Superens. Sicut etiam dum Sancti Patres
dicunt quod Deus non est substantia sed super substantia loquun-
tur appreciative positive non exclusivè. Pariter dum Sancti
Patres inquirunt proserum Augustinus: creaturas esse potius
non entia, loquuntur in sensu materiali quod saltem materialiter creata
plg de nihilo participant quam de Ente ut pte imperfectissime vel
etiam creaturas esse non Ens comparate ad Deum quia scilicet non
est tale Ens in specie. Creata quale est Deus quia est ens a se.
Nota 3° dum Aristoteles 1° metaphysicorum capite 4 et Sancti
Thomas dicunt: quod Ens non dicatur univocè sed quod modum
Sanctus Thomas capite 1°, Ens non convenire substantiis et acciden-
ti univocè, vel non accipit Ens genericè abstractè et precise,
quo modo est solum univocum sed specificè et restrictè, prout hoc
est quid et substantia vel si accipit precise, tunc non ad conno-
tata communia cognitum sed ad connotata pluribus propria eaque
diversa, vel etiam loquitur de ente latissime sumpto prout est
commune enti reali et rationis ac negationibus non loquitur autem
de ente reali simpliciter tali. Fundamentum istius explicatio-
nis est, quia sicut ipse Aristoteles; sed hoc quomodocumque quis velit
dicere parum refert. Sum quia alias nulla darentur univoca
Hinc etiam idem dum negat accidens esse Ens loquitur compa-
rate ad substantiam propter magnum huius excessum. Sicut
comparando unum ens physicum cum alio longe perfectiore
dicimus illud nihil esse respectu istius.

Nota 4° quod si Ens sit genus respectu Dei quid quid sit quod
huic plurimi proserum in Theologia inficias eant Deus enim
definitur: esse Ens a se Unde dum Sanctus Thomas dicit parte 1^a qua-
estione 3^a articulo quod Deus non potest contineri sub aliquo
genere dicit quod respectu Dei non datur genus remotum datur
tamen proximum, vel quod non datur genus tale quod intra speci-
em talis entis scilicet Dei contineat plura individua non enim
dantur plures Dei datur tamen genus continens unicum indivi-
duum Unde ulterius dici potest quod Deus sit species entis non
quidem predicabilis de pluribus et multiplicabilis a specie obiecti ge-
neri.

Quales species admittunt ipsi Thomista in angelis. Le ratione
etiam species sed tantum creatas est habere plura individua. Non
esse de iis predicabilem, non tamen de ratione species increata quia
iussu dei. Imo etiam contendunt quod si Ens sit universale re
spectu Dei et creaturae et quod in actuali predicatione retineat
am universalitatem. Si dixerit Ergo si Deus est Ens equiva
lenter huic propositioni Deus est aliquid Ens sed hoc non
tenet probatur, si de tunc per conversionem deberet esse
hoc propositio aliquid ens est Deus sed hoc non est. Non probat
quod hoc esset vera: omne Ens est Deus; sequela probat. Itaque
propones: aliquid Ens est deus, omne Ens est deus sunt subalterna et
ima illarum est vera et sunt in materia necessaria. Et si de
confirmat quia quoties proportionum subalternarum vera est una et altera
debet esse talis ut patet in his proportionibus omnis catulus est canis.
Omnis homo est animal, aliquid homo est animal.

Res enim transmissio antecedente penultimi argumti ^{de facto} quantitas
ex parte predicati non sunt subalterna stricto sed de lege tantum. Ergo
propositio est probat distinguo: quoties proportionum subalternarum habentium
predicatum aque v. magis late patens qm subiectum una est vera in materia
necessaria toties et altera est falsi, transeat q. sola currit de subalternis
affirmativis n. negativis quoties proportionum subalternarum habentium
predicatum singulare v. minus late patens. Ergo Ans et nega, si est propositio
particularis: aliquid aal est homo etiam si est vera quia tunc est de genere
minus late patente, qm subiectum proinde non sequit hanc illig subal
terna universale esse vera. Omne aal est homo tanto magis est di
cendum, ideo dicendum de illis proportionibus q. habent predicatum singulare ut
iste omnis homo est Petrus.

Nota ultima signum cognoscendi aliquam esse univocam in aliqua ratione
est qdo illis quo ad aliquam rationem spectatis simpliciter et sine ullo addito spe
lit receptis definitivis ejusdem rationis et in nullo immutatis, vel qdo aliquam
predicatum ex eadem ratione dicitur de inferioribus tunc enim quoad
predicatum ex ead. ratione dicitur et conveniunt secundum univocam
cus dicendum de analogis et equivocis.

Adverte qd dicitur clarissime vis per hoc ex eo Ens n. dicit
univocum respectu substantie et accidentis quia accidens n. dicit
ut esse sed modum Entis cui contrarium infra ostendetur, item
item dicit neq. respectu Dei et creaturae esse idem ens univocum
nescio ob qm ratione Deum in sua Categoria data in Dialectica
Enti tanquam Supremo generi subiecit et collocavit cum supre
mum genus suis inferioribus univocum n. analogice conve
nire debent.

Questio 31a.

13 Et non sit id: Quod si per se non transcedant in se
formaliter in hoc sensu quod possint distingui ab illis p. p.
cujus distinctione sumpta est apperentia unius instar o. u. u.
Et ratio est: Nam ut Ens per se seu species substantia est totum
Metaphysicum, proinde genus ut Ens, differentia autem, scilicet
personitas, debet esse pars metaphysice constitutiva hoc totum
seu hauri. Species adeoque illae partes debent inter se distingui
altem distinctione tali formaliter, cum nequeant realiter ali-
as etiam totum metaphysicum formale non esset majus suo parte
nec realiter nec formaliter. Nam etiam differentia ut personitas
dividet et includeret ista duo: scilicet Personitatem et Ens sicut
totum seu species substantia. Tum quia si differentia
ut personitas includeret formaliter in se Ens, tunc substantia
non differret formaliter ab accidente, adeoque differentia non
esset differentia nam potius conveniret substantia cum accidente.

14 Tertium et 4to Quid differentia tam incommensurabilis quam
mediate transcendat formaliter. Ans seu identitice formaliter
in antiqua mutua subsistentia consequentiam et hoc sensu
non procedunt formaliter ab Ente. Et ratio est quia intellectus
habita cognitione differentie v.g. rationalis Personales se potest
affirmare Ans et inverte sic: est rationale Ergo est Ans. Alias enim
differentia scilicet li. rationalis, confunderet speciem, scilicet
hominem cum chimera et nihilo, si intellectus habita hac cognitione
rationale non dignosceret si illud sit Ans reale an chimera; tam enim
differentia debet Ans acere formaliter differre ab chimera et nihilo
utroque dicitur in se habere id per quod res differat a non Ente.

Nota 1mo Quod terminus differentialis v.g. perfectas non includit in se formale aliud. Limitum q. Cuius rei sensu, quasi isti termini non sunt duo sed idem formaliter, nec apparent in se. Unus tamen hic terminus scilicet differentialis habet sufficientem claritatem et intellectus ex illo inferat. Cuius rei sensu non prescindit formaliter, id est perfectas non dicit formaliter. Cuius quo ad inclusionem formalem intrinsecam, et dicit quo ad illationem.

Nota 2do Quod distinctio formalis quo ad inclusionem seu exclusionem sit mutua, non tamen distinctio formalis quo ad mutuum subsistendi consequentiam. Unde quamvis ab actu sicut a genere non valet consequentia ad differentiam vel speciem, valet tamen a differentia vel specie ad Cuius rei seu genus.

DISPUTATIO 2^a

De Certe in Particulari ejusque attributis ac principiis metaphysicis

Questio I^a

De Certe in Particulari

Quia numero 5to dicimus Cuius dividi in possibile et actu existens. In substantiale et accidentale, unde de his erit primum questio. Singulis paragraphis distincta. De Certe enim ase sicut et de deo secunda parte agetur.

S. X. mus.

De Certe Possibili

Quaeremus hic 1mo unde possibilitas intrinseca creaturarum, an verò nisi extrinseca. 2do Quid sit nec possibilitas creaturarum. 3^{io} Quid sit eadem. 4to distinctio.

Articulus I^{us}

De actu Possibilitatis intrinseca creaturarum.

Per. Possibile conformiter ad Aristotelem communiter intelligitur id quod potest existere seu non dicit repugnantiam existentiam. Nam et Quares disputatio 42 metaphysica sectione 3ta numero 9 Aristotelica hic definitione explicans

diut

uit: Possibile est id, ex quo in actu suo nihil est, et ita impossibile
Quoniam autem Possibile considerari potest vel subjective et
materialiter, pro subiecto quod non repugnat se existere. Vel
materialiter pro ipsa forma: ut quia suo iure de se non potest
non existere, et hoc dicitur possibilitas Dei.

16 Nam possibile aliud est, possibile metaphysice supernaturali
est quod dicitur. Aliud metaphysice naturaliter quod circa miraculum.
Aliud materialiter quod ab eo, prudenti in contra ratione potest existere
item aliud pure possibile quod non existit actu potest tamen existere in
alter mundo. Aliud non pure possibile seu actuum quod potest existere
et actu existit in hoc seculo. Aliud possibile precise tali quod potest
existere transcendendo ab eo an existat, an non. seu de quo loquimur
has propositiones neque affirmantes, neque negantes existentia vel non existentia
Nonnulli vero dividunt possibilem creaturam et alia dicunt, scilicet
causalem activam extrinsecam mediatam, quod est ipsa virtus causans cau-
sa identificata et talem dicunt esse potentiam divinam, Aliam
autem possibilem, formalem passivam intrinsecam et immediatam quod
est identificata ipsi rei possibili non absimiliter ac in logica diximus
de verificatione propositionis de futuris ubi assignavimus aliam
intrinsicam causalem activam extrinsecam, aliam formalem passivam
intrinsecam. Pari enim modo etiam Præteritis imo et exi-
stentia et essentia rei potest dividi quod bene notandum pro re-
torsionibus ac illustrationibus hæc dandis.

17 Nam disquiritur inter Authores: an hoc Possibilitas
seu forma denominans intrinsecè rem possibilem, sit aliquod
intrinsecum ipsi rei possibili? an tantum aliquod extrinsecum?
Porro non queritur hic de Possibilitate Dei, quia cum Deus non
habeat sui causam proinde debet habere possibilitatem sibi
identicam et intrinsecam, sed de Possibilitate creaturarum.
Item non queritur hic de Possibilitate actuata quia per se
admittitur quod sit ipse terminus, sed de Possibilitate pura
vel precise tali. Item non queritur de Possibilitate pura
ut est talis concretè vel formaliter prout scilicet hæc denomina-
tio pro forma dicit negationem existentia, Pro subiecto
verò: Ens possibile Nam hoc pendet ab infra dicens ubi quo-
retur in quo negationes consistent, sed queritur de ipsa possi-
bilitate a qua Ens denominatur intrinsece Possibile et qua
verificat hanc propositionem: Creatura est Possibilis.

Hanc itaq. possibil.

Itaque itaq, possibilitate intrinseca Inquirido Albertus Thom 18
ita etc. Statunt in aliquo positivo a casivo, actuali, abster
no, distincto a Deo, seu dicunt illud ee: ens actu existens
actuante e sed n existens. Scotista vero cu alio hanc
possibilitate volunt ee aliqd: diminuta, resultans ex intel
lectu Divino, habens ee suu abstru et mediunt ens
reale et rationis. Alii vero ut Capreolus, Fonseca Mar
tynes de hanc possibilitate institunt in negativo scilicet
in mera repugnancia predicatoru, v in negatione rigentis
existentie, Alii am ut Espasa Curtadg &c dicunt: esse
illa sola tantu opoteam Divina.

Deo am qdali Authores has entitates abstruas zpingunt 19
et possibilitate dicunt ee opoteam Divina, ut istig v p pnis:
creata expossibilibus q dicat ee dtna veritas, objectu veri
ficativu abstru et necessariu ostendant, supponunt m qd di
cta ppo et similes de rebz creatis tendant in sensu abso
luto positivo affirmativo et p statu, pnde, et objectu illig
volunt ee absolutu positu abstru qd illa ppo verificet
creata em n existente. Nec tamen censuimus qd
mit ad dicta tu in Logica tu in Physica de existe qd ista
ppo licet et quo ad tminu apparentis videat ee absoluta
positiva tn e equivalent idionata et negativa equivalent hui:
creata si existeret n involveret contradictione q em ten
dit p p statu de ampliatione aut alienatione ita ut si est, hbeat
em copule n vim tmini v hui negative: creata n im
plicat, sicut et hacterna e pnta, crastina futura &c. Et rao
huj est ut em tu in Logica tu in Physica dixim qd hoc ppo
est dtna veritas. Si am tenderit in sensu absoluto p statu
nec explicaret idionate esset falsa q enunciaret actuali iden
titate possibilitatis cu existentia aduq et actuali existia q tn n
dat. huc ego vox: est, in ppo categorica semp significat
actuali entitate existens, nec certo retinet vim verbi d ali
qdo copule, Unde istig ppo: hoc est cal raele, sensu est qd
qd existit v si existeret. Porro notandu est de legen
ter qd ad veritate ppo idionate n requit ut objectu illius

verificatur actu absolute et p. statum def. alias isto p.rio. Alii
dñi esset falsa: si in Tiro et Sidone facta fuissent virtutes
hæc p.ride in cinere et Cilicio penitential egissent, siq.
illa versio Tyriorum nec fuit nec est facta p. p.og. regis ut
casu quo purificaretur iditio purificet et adionat. his p. suis

20

100 Propter omnipotentia Divina tanq. pos-
sibilitate extrinseca activa creaturam
admittenda e. possibilitas passiva formalis
intrinseca et immediata earundem.

Ratio conclusionis est Imo: sola oipotea Dva n. e. tota r.ao for-
malis s. forma adequata intrinseca denominationis. istig: creata e. possi-
bilis v. Antistig Erde Ans p. bat. ha una p. te sola oipotea di-
va n. e. tota r.ao formalis, seu forma intrinseca adequata istius
denominationis: creata e. p.ducibilis v. creata existens e. possibi-
lis, vel tunc h.oo est Petig. v. creata existens v. Pterita & Gre-
tica s. est a capacitate ad p.duc. existens vero ab existea si-
bi intrinseca, Petig. a Petreitte, regna em manifesta
Na. possibilitas, p.ducibilis, existea, & identificant. sibi
teant. adequate adeoq. sicut existea formalis intrinseca
passiva create distinguitur ab oipotea Dva, ita et possibilitas.
Ex alia p. te si oipotea Dva e. tota r.ao formalis & te
ceptig. definitig. oipotea Dva q. hic. est potea ad oia
possibilia n. bisteret, & hoc non Erde de gla. joris p. bat
q. p. fatig. ceptig. definir. oipotea Dva ad illa q. ta sig. d.
definiret illa in ordine ad possibilia q. f. oppositos sunt ipa
oipotea Dva adeoq. hui. ceptig. n. e. rectig. q. significaret id
li potea ad oia, q. ipsa potest, qd em. ipet. ip. potea Petrina
na. et illa oia p. q. potest.

21

Ratio est Id. q. qdo deq. cognoscit aliqd e. possibile v. alt.
ru. mundu. e. a se p.ducibile. Te certe n. cognoscit se ipsu. per
sua oipotea, alias n. cognosceret id qd est p.ducibile siq. deq.
et oipotea e. q. n. e. p.ducibilis, et n. cognoscit aliqd a se distinctu.
qd est p.ducibile. Sed hoc est possibilitas passiva v. g. alterig.
mundi. Ergo hac possibilitas est distincta a deo et q. oipotea

*Firmat conclusio 2da Si oipotēa eēt simpliciter possibilitas crea-
turarū absq̃ ullo addito, tē eadē oipotēa eēt em̃ eēa forma
lis peccati by mendacii y blasphemii, aut em̃ eēt abalietas
creasē. Ita eē eēa verū et necessariū sicut et possibilis
tē, et sicut x oppositos, ideo possibilitas crearū identificat
oipotēa dīa q̃ alias n̄ existeret necessariū, ita em̃ et eēa
creaturū, qd̃ tñ dici negt̃ nā sicut apud oppositos absq̃ ullo
addito oipotēa dīa dicit̃ eē possibilitas passiva crearū
ita eadē oipotēa pōt̃ dici eē em̃ eēa formalis crearū
adeoq̃ et peccati.*

*Firmat 2do Si p̃t oipotēa dīa nulla eēt possibilitas
passiva crearū, tē creasē ab oipotēa dīa n̄ possent dīo
minori intrinsecē possibiles, dū m̄ adversariū negant possi-
bilitē intrinsecā, passivā, negant em̃ capacitatē tenente
se ex pte earū, oipotēa am̄ dīa n̄ eē capacitas intrinsecā
earū ad hoc ut dēnēt intrinsecē possibiles, alias
oipotēa dīa eēt et h̄estū, et forma huj̄ dēnāonis. Creasē
est possibilis, atq̃ sic oipotēa dīa pōt̃ appellari eē creasē
possibilis.*

*Firmat 3° juxta adversarios em̄ hoc p̃pō: alter
mundus possibilis n̄ existit, dīcet eē falsa q̃ f̄ illos alt̄ mundus
possibilis ē oipotēa dīa adeoq̃ p̃pō dīcet in re oipotēa dīa
n̄ existere, unde eēt falsissīma.*

*Firmat 4° De oipotēa dīa p̃t possibilis formalis creasē
verificat̃ qd̃ sit pducibilis q̃ de ipsa pducibilitē verificat̃
qd̃ sit pducibilis certe m̄ dī Petri pducit̃ pducit̃ illigati-
qua pducibilitas sicut dū pducit̃ magisibile pducit̃ magisibi-
litas eē intrinsecā q̃ pducit̃ et possibilitas pducibilitas, m̄
et possibilitas idē sūt omnino.*

*Adde Si oipotēa dīa eēt possibilitas dēnāans creasē pos-
sibiles intrinsecē tē eadē oipotēa dīa eēt em̄ impossibilitas
intrinsecā passiva formalis hūmerata et dēnāans illas intrin-
secē possibiles.*

23 Obijciatur si ultra oipotea Diva admittenda esset pos. sibi la. pot.
malis intrinsicis passiva creatura te. Sed se solo n. p. oipoteas
hoc n. admittit. Et nec illud. Regula foris p. h. q. do ad q. libet res
p. ducenda. Regret em intrinsicis reru. p. sibilas te. Deus
n. est p. lete oipotens d. si ultra de te de. Et de.

Firmat. Et hac septea regret nil creati. q. q. libet educeret
res ex sua possibilitate n. b. falsus. Et de. No. retorgendo
de possibilitate actuata creatura. v. de existetia formalis in
trinsicis illarum. Directe nego. Immo. Jore. n. d. distin
guo: q. do regretet intrinsicis rei possibilitas. tangit lau
sa et principium aliqd. te de. p. m. llo. regretet tangit ali
qd. t. ming. cui. Sed. pot. bene. facere. illud. ex. nihilo. ex
trahere. te de. Nego. Jore. sicut. distincta. n. ore. nego.
Negat. et. dico. q. do. Sed. e. p. lete. potens. v. destruere. re. q. m. is
p. priori. regretet. existetia. ejus. rei. q. sicut. e. p. lete. m. is
rioris. q. m. is. p. priori. regretet. miser. cui. benefaciat.
Ad. affirmacione. dico. negando. regat. n. d. res. n. educit. neg
generat. ex. sua. possibilitate. tangit. ex. h. jecto. aliquo. p. h. q.
sice. p. existente. neg. em. possibilitas. e. tale. h. jectum. p. t. n.
dico. q. do. educat. hoc. sensu. q. do. res. anteqm. actu. existat. di
cit. p. rig. p. sibilis. e. et. n. repugnare. et. nil. esse. q. do. em. p. p. t.
entibz. stricto. creatis.

24 Vigebis. Ultra oipotea Diva ad p. ductione rei n. regret. pos
sibilitas rei em tangit t. ming. Et de. Ans. p. bal. q. do oipotea
Diva e. tota et aduata. Sufficientia creatis ad existere et
p. duci. te de. d. defacto. ita. Et de. No. retorgendo de pos
sibilitate actuata existetia. esse. Et de. Directe nego. Immo. Ans.
n. d. distinguo. q. do oipotea Diva e. secula. tota. Sufficientia. n.
as. ad existere. Sufficientia. ingro. extrinseca. causalit. te de.
Nego. Jore. e. Sufficientia. aduata. intrinsicis. formalis.
ad. denotat. te de. p. m. llo. Jore. sicut. distincta. n. ore. nego.
Negat. ac. dico. q. do oipotea Diva n. e. Sufficientia. formalis.

ad equata creari ad existere d. forte n. nisi casualis extrin
seca, d. d. talis

Instabilis. Sola oipotea Dva e. tota sufficientia ad equata in 25
inseca formalis creari ad existend. Ans. p. 67. qd e. lma
et ultima rao, lma et ultimo resolutoria possibiliter alicuj
rei v. quare antichristus est possibilis illud e. tota suf
ficientia intrinseca formalis d. sola oipotea e. talis. n.
Nec patet n. ad ista interrogat. cur modo Antichr
est possibilis lma et ultimo respondet q. deq est oipoten
p. illud paucis. No. p. 67. supra rectorum nego
lma argmti ans. vbi distinguo fore. qd est lma et ultima
lma formalis ac identica immediata possibilitate alicuj
rei illud e. lma transeat, qd e. lma et ultima rao casuali
argutiva illatua argutiva possibilitate alicuj rei illud de
nego fore. sicut distincta n. nego v. qd de quo qd rao
formalis et identica in re est forma v. alicuj identica
rei p. rane d. n. solitud. v. c. lma Petri e. argutiva respon
d. q. h. b. p. o. e. a. n. o. c. i. t. i. v. a. l. m. a. n. e. o. i. p. o. t. e. a.
Dva nec p. 67. d. p. o. g. p. o. d. i. c. a. t. a. i. n. t. r. i. n. s. e. c. a. v. l. m. a. e. t.
exista v. Antichr. nulla dicentia repugnantia. It. in Anti
chr. involuet alicuj traditione. It. nec deq p. o. e. t. illud p. o.
lma et ultimo rao p. o. g. h. b. e. f. a. t. i. n. o. s. e. l. i. c. e. t. a. n. t. i. c. h. r. i. s. t. o. q. u. i.
n. repugnat et p. t. p. a. u. c. i. n. a. m. a. d. e. o. n. a. l. m. a. v. i. r. o.
Casualis mediata argutiva e. in re e. a. ex qua argutiva infer
ob incedere aut p. p. o. r. c. i. o. n. e. s. a. l. i. q. u. o. r. e. i. v. e. l. c. u. r. d. i. c. e. t. e. l. q. u. i. a.
sol. e. i. o. r. t. y. U. n. d. e. t. u. t. i. n. o. i. p. o. t. e. a. D. v. a. i. l. o. i. n. d. u. l. g. e. t. i. o. n. a. l. m. a.
eductiva e. lma rao d. a. l. i. a. r. u. m. e. t. r. a. p. p. t. e. t. a. l. i. a. r. u. m. p. a. u. c.
clens ut v. respectu p. c. r. e. a. t. i. o. n. i. s.

Ans. p. 67. qd e. lma et ultima rao formalis intrinseca p. o. t. e. n. t. i. a. 26
sibiliter. Ans. p. 67. oipotea Dva e. forma determinans antichr
intrinsece e. p. o. t. e. n. t. i. a. a. c. p. o. t. e. n. t. i. a. p. a. s. s. i. v. e. p. o. t. e. n. t. i. a. l. i. b. e. t. o. n. i.
p. o. t. e. n. t. i. a. Dva e. forma determinans intrinsece. D. e. u. p. o. t. e. n. t. i. a.
active p. o. d. u. c. e. r. e. e. t. a. n. t. i. c. h. r. i. s. t. u. m. p. o. t. e. n. t. i. a. p. a. s. s. i. v. e. p. o. d. u. c. i. n. e. p. o. t. e. n. t. i. a.

habet eadem forma est dei productivi et antichristi possibilis
Sicut eadem forma dei producentis v.g. solis et solis producti gl' ead
et forma Petri videntis pariete et parietis visus cognoscentis et
cogniti de de de.

Confirmat pot' producere creaturas et posse produci et o'ia id est
cul videre et videri legere et legi. Ita ee mugitivu et mu
gibile de. Et si aliud habet a deo se et redu. R' inferendo

Et ead s' em forma ut quod sumenda p' potea Petri visum.

et cognoscitivu et parietis visibiliu cognoscibiliu qd falsum est

Directe nego ami et reli argumti an' sti nega disparitas est
q' visio cognio amor de et forma extrinseca adeo tales q' n' ne
cessario multiplicari debent multiplicati h'ecti et extra nam

em una forma v.g. visio unio actio pt denominare duo di
stincta h'ecta, extra formas intrinsece et identice qualis e'

oipot'ea d'va s' possibilitas activa creaturaru una m. talis for
ma negt denominare duo distincta h'ecta v.g. dea' productivum
et simul creata' producibile' qualis forma v.g. potea deno

minans potens videre et potens videri aut distinctio deno
minans Petru' distinctu a Paulo. T'lo disparitas q' nul

lus e' dignu distinctionis realis int' productione activa et pas
siva v.g. int' cognitione activa et passiva extra int' oipot'ea

D'va s' forma productiva et producibilis antixt' s' forma produ
cibilis datur signu distinctiois realis s'c' verificatio p' di

catoru contradictoriorum no' aliud e' producibile, redu e' producibile
Ad firmatione R'p' h' distinctione posse producere et posse produ

ci et o'ia id' gratiaalit' et illative se s'c' qd n' inferat aliud
transeat id est Philp' e' nego. Ad parit' dico qd aliud

sit posse videre et posse videri q' et diversa ac distincta aliud
am est videri et videri et si h'ae accipiant veret' s'c' p'

veretis erunt em diversa ad vero formalit' s' p' forma e
runt id est. It'ea q' visio e' forma distincta a h'ecto potea
am videndi e' forma intrinseca ac identica.

27 Dices Si oipot'ea d'va eet extrinsece forma deno

minans v. Antixtus possibile ac pducibile te forma in
trinseca eet pūg ipsa possibilitas antixti s pducata n
repugnantia ad existendū q hoc n' erit nec pbat si
hoc verū e set te illa possibilitas passiva eet prior opote
tia Dva hoc admitti negt Er nec illud. No distinguen
do reli arymti fore? te possibilitas passiva eet prior phy
sice v tempore v nata qm opotea Dva nego eet prior lo
gice. ex modo nostro imperfecto cognoscendi transeat.
Na em de objectis a deo cognitis dicimq qd sint priora
sic, qm scientia aut visio Dva.

In reliquo nota l' falsū eē qd possibilitas passiva 28
creatur sit independens a deo, de q positive actu per
statu ab eterno antecedenter ad oēm visionē et actionē
Dva absolute existente? licet forte det conditionē antee
dent ad visionē Dva adionate existente? Unde possibi
litas em adionate existens e' dependens a deo s visionē idio
nate existente, inquantū ista e' cāa creatoris et s in pote
state ejg ut possibilitas actu realit existat v non.

Nota 2do Verū eē qd antixty sit actu nunc possibilis,
ita tñ ut li actu teneat se penes actu denominante quate
nq verū e' qd n repugnat et si actu nunc existeret n in
volueret contradictoria n am utli actu nunc teneat se pe
nes formā s penes possibilitē quasi hōc hbeat actuali
tate reale, id est n accipiendo p statu d v p ampliāne
v p alienāne, ita sicut cū dicimq adānu aut diē hēstet
nēsse pteritū actu nunc, et tñ p tñ hōc n' dat actu nunc.
Et licet res actu existens negat de nriari nisi actu realit
det existēa, pt tñ actu denari possibilis qm eis possibi
litas actu realit n' det q in priori li actu tenet p sta
tu et accipit pprie rigorosē, hūc am p ampliāne aut
alienāne, et in priori li est retinet vim verbi, hūc am
solig copula. Similit' disparitas pdest dari quare calidū
aut albu n' denat nisi a calore et albedine actu existente
q. It forma et denāones p pice, possibile autē ad deno

minime sui n' requirit possibilitate autem existente q' est for-
ma Metaphysica v' quasi Logica. Quare est diversa denominatio.

ARTICULUS 2us

29

Quid non sit hoc Possibilitas Creaturarum?

Dicitur e' nro dno quoniam semper fuerit auctor et in quo possibi-
litas pura formalis intrinseca passiva reponebatur alia heretice.

Dico 1° Possibilitas intrinseca passiva creaturarum n' est qd
positivum actuale abusu s' s' n' necessarium dicitur
a Deo sive illud dicat productum ab intellectu
Dno et in illo residens ut vocat ens intelligibile
resultans et indivisibile put' asserunt Scotisti
quod qd sit qd Pat' Luanes Desput. 31 Metaph. secto

ne 2da deducit ex pro Scoti hanc sententia illi imerito tribui
quoniam Albertus in libello Mattarelli illa eis tribuat ut
testat Pater Joannes de Benedictis libro 1mo Metaphysica
sive dicat in productum et actuale actualitate solig q' sed ut volunt
alij Thomisti.

Rao q' dicitur 1° est ab extrinseco nam Angelicus de potestate lib 3 ar
11. 2do dicit: ex eo ipso qd quidam e' attribuit n' solus e' d' ipse
qd talis creati dicit q' antequam e' habet nil est nisi forte in
intellectu creatantis ubi n' e' creatura d' creatrix q' s' ea. S' em au-
gust. cap 8 sup' genesim inqt: q' omo immutabilis e' illa natura tri-
nitatis ob hoc ita e' de terra ut ei coeternum aliquid e' n' possit. Tug
f' 11 pp' alia paginas sic inferf: ubi d' n' est ab eterno
et est Deo ex quo inferf: qd nil ab eterno dabit.

Rao e' 2do negativa q' n' sit multiplicanda entia absq' necessitate.
S' n' positiva illud est ens abusu actuale ab eterno geratocum
vel est creatura et dependens a Deo v' est Deo et independens
a Deo. Sed v' productum v' impductum nil horum dicitur b' e' e' Non
propt' si e' creatura te aliqua creatura e' ab eterno ad in deficiat
nil ab eterno q' Deo existere nam ut notat P' Severi a scito istan-
ciensi int' errores Vileffi damnata e' h'oe p'p'io creatura ab
eterno habuerunt aliquid e' distinctum ab essentia Dei.

Nec dici potest quod existat ab aeterno actualiter solus esset non ex
isteat nam dictum est in Physica libro 1° quod esset non distinguatur
a realitate ab esset a se ipsis proportionata, ideo non potest dici quod creatura
existat ab aeterno actualiter existens sed neque actualiter esset sed a
potiori nam oppositum potest esse esset ut potest ab aeterno ne
cessaria quoniam existet ex quo enim sequitur quod hoc plus a se ipso ha
beret nempe esset, mingam a Deo sit existens adeoque esset ens
a se saltem quo ad esset neque dici potest ideo quod existat ut proprium na
mque improprietas ultima reducitur ad aliquam proprietatem. Sic hoc im
proprie scilicet picture reducitur ad proprietatem picture imaginis vere
talis alias daretur propter in infinitum in istis improprietatibus
Rao est 3° ideo possibilitas creaturam esse tales. Tu quoque ad verba 31
de abetna huiusmodi per se. Antiquum est possibile regere atque
ens actuali positum aeternum nemine cogitante late et non regit
Et sic Non placet ad veritatem huiusmodi per se Antiquum potest realiter
Physice vere et proprie existere aut Antiquum nunc non repugnat
ut si existens non involveret contradictionem non regit ut abetna
non realiter Physice existat potest Antiquum. Et emendat Ratione
quod quod utraque est aeterna veritas. Tu quoque illa propositio non enunciat
absolute de sui objectum ergo non falsificat per id quod illud non
dedit per se non falsificat propositio quod illa non enunciat Tu quoque
non tenet per se et per ampliationem et est equivalentem idiomata non ne
gativa quales propositio non regunt actu dari sui objectum verificati
vult. Adde quod non sit explicabile quomodo illud ens ab aeterno re
sideret in intellectu Domino (scilicet per identitatem quod est distinctum
non in unione) quod intellectu Domino non potest intrinsece fieri et est quod ma
gis mysterio incarnationis cum oia entia unirentur cum Deo. Non per
ceptionem quod deus est incapax aliquid recipere non pure objective quod illud
objectum est et ipsa cognitio Dei adeoque est ipse deus vere et diffini
tius a Deo adeoque videtur quod quomodo resideat in intellectu. Tu quoque
nil per hoc edo. Possibile sicut nec existens quia cognoscit a Deo
nam et huiusmodi negationes cognoscunt a Deo et per ideo deus cognoscit
aliquid possibile quod est intrinsece possibile.
Oportet Antiquum per sua tempora differere existens habere 32

actuale Physicum 2° est pure possibile. Nego p^o bas idem est antichristus
 existens q^{uod} et possibile. 3° de. Noⁿ illud arguitur et in
 ferendo si existens est in tempore productus vult habet esse reale tunc
 et pure possibile. Directe distinguo: idem est antichristus existens
 et pure possibile in diverso statu. Suppone et absolute explicabilis
 Nego, idem est si in ead^{em} suppone statu accipiat et idoneale pos
 sive et negative exprimat. subdistinguo idem est quic tran
 seat. Nam si pure possibile accipiat scilicet cum negatione exi
 stentiae, sic nec logice est idem, id est est. Physice scilicet qualis exi
 stea appetit existenti appetit enim pure possibili. Nego ex dico ut di
 xi de es^{se} et existentia in Physica. Adde q^{uod} intanta Logice
 p^{ossunt} dici esse id ingentia sicut antichristus pure possibile n^{on} repugnat
 et p^{ossunt} realiter existere ita et existens.

33 PRO reliquis nota. Imo. Versu^m ee dicere q^{uod} antichristus
 nunc est possibile q^{uod} das nunc in se possibilitas passiva antichristi
 intrinsecam attig^{it} mundi d^{icitur} n^{on} in sensu absoluto positivo affir
 mativo p^{er} statum quasi actu existat et deponit obiectum a por
 te rei, quod sit nemine cogitante possibilitas antichristi
 modo diminuto abusivo hoc m^{odum} p^{ossunt} quispiam vellent dicere sed
 in sensu idoneo aut negativo scilicet q^{uod} si existeret n^{on} inuol
 veret contradictionem et q^{uod} modo in se intrinsece predicata rei possi
 bilis n^{on} repugnat. Nec inde seq^{uitur} q^{uod} antichristus debet modo
 in potestate p^{ossunt} ad possibilitate pura d^{icitur} q^{uod} possit em modo
 actu realiter existere.

Nota 2° quoniam vera est hoc p^{ossunt} antichristus est possibile
 hinc debet habere etiam se habere obiecti n^{on} in in sensu absoluto
 positivo, quo ad actualem existentiam, et in idoneo et quo non
 repugnantia p^{ossunt} dicatur, idq^{ue} n^{on} eo sensu quasi debet dari ali
 q^{uod} actu q^{uod} sit in se idoneo, sed in eo q^{uod} si p^{ossunt} duceret
 in eo existeret nec repugnaret.

Nota 3° si possibilitas creatur^{um} existeret ab aeterno non realit^{er}
 licet et in potestate ad existend^{um} ut supra, nec in potestate et habere po
 te^{re} ita ad existend^{um} si tunc idem. Nam sicut antichristus est in potestate
 ita habet pura potestate ad existend^{um}. Pot^{est} am existens sicut
 debet potestate actuata ita est in potestate actuata ad existend^{um}.

Porro hinc potest ad existens actuata non verò putari descendat hinc
aliquid reale. Physicum.

Nota 4to Si pp. possibilitate et speciebus creaturarum dicunt
esse immutabiles ab æternis de intelligendi log. de speciebus et possibili-
tibus extrinseca actura reali quales est in potentia sua non verò de
intrinseca passiva formali. Hæc in. generis sunt immutabiles
positive hoc sensu quod deus ex impossibili non potest facere possibile.
et extra, nec potest variare predicata essentialiter reapse quia dum ipsa
existit creata, et in mutabiles absolute negative sicut in
non existens inquantum existens. Sed potest tollere vel non dari, quod modo am-
plexa verum sunt ab æternis necessaria dictum in Physica libro 49.

Nota 5to Id ratio cur Antistegus v. g. de possibiliis hircoceruus
simpliciter est quod prioris non repugnant predicata in existendo
realiter posteriores autem repugnant. Quare autem huius predicata
repugnent illis in non, ratio ultior potest explicari dari non debet nisi
quod huius predicata involvant contradictionem et talis sit quod natura
illius autem non.

Nota 6to quod dum res ex pure possibili fit existens non mutat intrin-
sece positive proprie quod talis mutatio supponit res successive realiter
positive existens. Butioque mutationis termino ut dum aqua ex frigi-
da fit calida quod modo possibilitas non existit siquidem nil est ante
sui productionem mutat autem impie negative sicut per se ex
vivo fit mortuus. Unde per se in opposita sententia mutare proprie

Nota 7mo Immo quoniam cognitio divina cognoscens omnia possiblea est
ad actuale positive ab æternis in possibilitas passiva non debet
esse talis sicut nec existens creaturarum, modum in cognoscendi de
ut modum essendi. non ipsius objecti sed potius potentia. Sicut essentia
rationis spiritus ab æternis non potest cognoscens ab æternis
se in se in aliquo non in omni. Nam potest cognoscitiva est
substantia non in cognitio alias quoniam intellectus divinus ab æternis rea-
lit Physice existit proinde cum possibilitas creaturarum ab æternis
existere imo et negare hinc quoniam et hoc deus cogn-
oscit unde est intellectu divinus et possibilitas non existentem

dat. merito n' in ratione in. Idea et essentiali et in ratione
pudibili et pducibili, cognoscitur et cognoscibilis

34. L. 100. Ide. P. Possibilitas pura passiva intrinseca formalis re
alitati n' e. sola negao stringens eorum.

Dixi non est idea q. virtu est p. pura possibilitas vere redupli
cative supra. P. ter. possibilitate. formalem dicit p. forma em. possi
bilitate existenti est in potentia ad existenti realit. et non existens.
Adverte hic 1° qd. P. Martines docens possibilitate esse negaoe
existentia in tractatu Theologico de Deo. sciente. pro. versa. ida
disputa. 2. Sectione 4. hanc sua sententia detractavit, dicens ea sic di
splicere et ab ea se recedere. Adverte 2do qd. anno 1697. censura
ta est hoc p. po. Negao existentia stringens est sufficiens pura p. possi
bilis. e. qd. Negao existentia Antixti est sufficiens pura possibilitas in
Christi, cui hae annexa Crisis n' pt nec expedit tradi in scholis negis
fa. rao asserit est. Pura possibilitas Antixti non est ipsa et sola
negao stringens Antixti, Ans. pbat. Ex uno parte, Unu. contradictorium Me
taphysicum n' pt esse possibilitas alteriq. contradictoriu. quia maximu est
impedimentu imo et exclusivus e. ad existere. Sed negao stringens An
tixti est contradictoriu. pure possibilitis e. qd. Et se. Nos pbat. Quia is
Negao stringens Antixti n' sit contradictoriu. puritatis denonantis An
tixti possibilitate esse pura q. p. fata negao est ipsa puritas est tamen
contradictoriu. possibilitis e. qd. Antixti put. substantis huic forma
puritas. Ergo. Et altera pte. Antixti pure possibilis non est
sola negao stringens Antixti, Et. nec possibilitas e. qd. Nequa tenet
quia possibilitas pura Antixti et Antixti pure possibilis em. juxta op
positos sunt oino ide, Ans. pbat. de q. b. g. verificant. p. dicata stradiclo
ria illoru. unu. est alteru, Sed de Antixto pure possibili et negaoe stringente
e. qd. verificant. Et se. Nos pbat. De Antixto pure possibili ve
rificant. quod potest vere et realit. producere, p. p. duci. Et qd. n' tollat
q. existentia sua crit. ad. raele. Et. De negatione vero stringente
jud. verificatur qd. n' pt. Physice vere existere. alias. p. jungentur
et identificaret. existens. Et. tunc et sic duo contradictoria fierent
unum. Et n' pt. vere et Physice p. duci. tollit. p. existens. nec e
rit animal rationale.

Formal. asserit. Et. se. te. isto p. p. nes. equarent. sibi. Anti
Christi e. pure possibilis, Antichristi n' existit qd. dixi nequit quia.
Ima dicit. et alia veritatis, altera stringent. vera.

Pro solvendis obijectionibus nota Imo qd negao dicit stringens 35
n' entitive et positive quasi habeat potestatem existere n' non existere
ut v' creatura d' dicit stringens terminative p' se et negative inq
ta terminat et excludit existenda Antixi sicut trors dicit stringens
et excludens vita aut unio in xto hipostatice dicit terminative
huc n' entitive quatenus unio Persona verbi q' e' hipostasis
Sed stringens in existendo ut sic illud est qd ita existit realit' ut
rebit n' existere realit' v' ita n' existit ut possit existere realit'.

Nota 2da qd negao stringens v' Antixi ex eo qd sit stringens
terminative inferit quod possibiliter Antixi d' n' inferit titulo
identitatis q' n' identitatem possibiliter l'ective sup'ia q' m'is
la negao identitatis improprie possibiliter sua.

Nota 3da du' in Dialectica dicit stringens id e' qd possibile
sensu est qd negao stringens inferit mediate possibiliter alteri
creaturae n' vero immediate formalit' identice. Sic m' non nisi sua
improprie possibiliter inferit.

Nota 4da falsu' e' qd Antixi p' id sit possibilis intrinsece
p' qd excludit impossibilitate sua Unde q' m'is Antixi p' sua
negao stringentem excluderet impossibilitate sua In p' illa ne
gao n' e' possibilis intrinsece et identice et negat huc r'ao
stringens n' e' possibilitas passiva Antixi. R'ao h'ic est Imo
ita emsi huc excluderet carca sua p' sola' unionem / Na carca
unionis e' formalit' carca h'ic in h'oc n' existit p' sola' unionem
quid' sicut n' sola' unio est esset h'ic ita n' sola' unio e' existet
h'ic. Ex e' m' b' R'ao e' qd emsi iuxta multos h'ic m'is ex
cludit seipsum p' seipsum In n' e' possibilis p' sua contradictione et exclusionem.

Nota ultimo q' m'is pura possibilitas Antixi n' sit actu existens
Physice In n' est sola negao existetia sicut q' m'is Petri n' est actu
In n' e' negao. Pauli Et q' m'is Antixi modo n' operat existetia
p' statum In illi n' debet potestatem p' id e' p' l'ite negao q' negao q' p' e' d'oni
et existetia vere realit' existetia alit' existere potest. ut q' m'is m'is
si sunt id e' negao et pura possibilitas l'ective. Illustrat in r'pte
p'la v' futura n' existente q' In n' est sola negao existetia p' l'ite vel
future.

Articulus 3tus

Quid sit tandem possibilitas creaturarum?
et r'ades aliorum sententiarum ja nobis incumbit decidere quid
sit ista possibilitas pura formalis intrinseca passiva creaturarum 36
et clarit' q' d' n' e' verificatio obiectu h'ic p' p'nci du' e' d'oni

q[uod] creatura n[on] existit et p[otest] existere n[on] d[icitur] et p[er] ista m[od]o a n[on] existit
ita de negatib[us] infra d[icitur] ex p[ar]te huius t[er]mini p[otest] existere. Satis supra
divisione[m] sibi[us] addo q[uod] pure p[ossibile] aliud est q[uod] existit et
modo n[on] est. Et ut n[on] est, aliud q[uod] erit d[icitur] nondum est ut Antichrist[us]
aliud q[uod] nunq[uam] fuit neq[ue] erit. In est capax existere realiter ut al
ter mund[us] aut sol p[er] h[oc] et alio p[ro]missis

37 **DICO** Possibilitas pura passiva intrinseca formalis.
immediata creata in re sunt p[er]dicata creaturae
sibi n[on] repugnantia, seu est ipsa efica et existens creata
n[on] verificans p[ro]p[ri]as stradicatorias q[uod] realit[er] se daret q[uod] a
Deo produceret.

Conclusio p[ro]bat q[uod] una p[ar]te n[on] aliud p[otest] ostendi q[uod] n[on] sit hoc possibilitas.
Et alia p[ar]te nullu[m] e[st] fundamentu[m] distinguerendi hanc possibilitate[m]
ab efica creata et existens, ip[s]o et ab ipsa creata quod enim? Et de
Ans p[ro]bat si daret aliq[uod] fundamentu[m] se hoc q[uod] int[er] illa daret signa
distinctionis realis sed n[on] dat. Et de. Nos p[ro]bat. Ideo daret signu[m] de
rebus realis int[er] illa q[uod] possibilitas creata e[st] n[on] existente cre
ata dat semp[er] n[on] dat am[en] tu existens d[icitur] hoc r[ati]o nulla. Et de. Nos
p[ro]bat. Ideo semp[er] daret possibilitas hoc q[uod] semp[er] veru[m] est dicere
Creata e[st] p[ossibilis] d[icitur] et hoc r[ati]o nulla. Et de. Nos p[ro]bat. em p[er]
semp[er] est veru[m] dicere si actualis existens creata dat se p[ro]ducit q[uod]
Deo, aut si daret se existens aut n[on] repugnet de. In n[on] debet
semp[er] dare actualis existens verificans illas p[ro]p[ri]as. N[on] ad veru[m]
p[ro]p[ri]as adionate aut negative n[on] requir[itur] absolute existens objecti
sig[n]a hanc absolute p[ro]p[ri]as n[on] enunciat. Sicut h[oc] p[ro]p[ri]as in terra
plata, sol existit in celo n[on] dicit sol dari in terra. Et em em
Itega p[ro]bat. Tu q[uod] em illa p[ro]p[ri]as: Creata e[st] p[ossibilis] e[st] equiva
lent adionate seu absolute. Et p[er] stat[us] enunciat sui objecti
alias si sic enunciat[ur] se e[st] falsa. Et em obret dari pos
sibilitas illa objectiva et q[uod] p[ro]p[ri]as p[er]p[et]ue realit[er] q[uod] nul
l[us] dicit. v[er]o em imp[er]ie adeo p[ro]p[ri]as emittit diminut[us] sup[er] p[ro]p[ri]as

38 **Terma** conclusio Possibilitas formalis de creata e[st] p[er]duci
bilitas creata d[icitur] p[er]ducibilis creata n[on] distinguit ab ipsa efica
et p[er]dicata e[st] q[uod] de. Nos p[ro]bat. Cognoscibilitas affirmati
va objecti n[on] distinguit ab ipsa efica objecti cognoscibilis affir
ma aliq[uod] in signa distinctionis. Intra illa. Ergo potuit de
Terma. Ite si possibile est de numero talis denominao
n[on] q[uod] n[on] requirunt absolute existere et p[er] stat[us] sua forma dico
n[on] requirunt possibilitate[m] absolute objectiva existere nunc. N[on] p[er]
apud oppositos. em eade[m] denominao n[on] requirit p[er] objectu[m] p[er]fata

denominationis scilicet creata existat. Et per hoc verum quod res crea-
tura possibilis quovis possibilitate obiectiva non desinitur legem
sicut iste sicut res verum est quod antixi possit realiter et proprie existere
in si hoc potest antixi non desinitur realiter proprie a parte rei diversae
in denominatione non nata ut toties monitu.

Nota si vult de quatuor quid est possibilitas pura. Non potest sunt 69
ipsa predicata sibi non repugnat actu in non existentia. Cuius
possibilitas actualata respondeat et eadem predicata sibi non repugnantia
sed actu existens. Adverte tamen quod de rebus loquimur per
tamen non existentibus aut ad rationem existentis, rigorem scholasticum
in sistendo non tamen debet quod quid ille res sunt. Cui extra doli
in nil si quod non existunt, de per quod foret quid non sit aut quod
essent si producerent a deo. Unde magis loquendi absolute
firmativum determinativum per statum est proprium rebus et obiectis exi-
stentibus ut isto de illis loquamur. De rebus autem non existentibus
et impropiis et hypochrasticis. Sicut dum vult spiritus magis oculis faciem
de attributis magis putat ad verum tribuere rebus sensibilibus id
fit ob praedicta et inopia tamen non respondeat proprie absolute
firmativa de rebus non existentibus et falsa quod supponunt aliquid res
dari nemine cogitante quod res non sit, quoniam si res ille proprie ex-
plicanda sit in rationate in negativum vel per ampliationem saltem
non qua stante explicacione; si gratia quid est modo possibilitas
Antixi seu propria obiectiva verificativa huiusmodi. Antixi est possibilis
respondere potest negando suppositum: quod non existente Antichristo
debeat possibilitas dari esse aut aliquid verificativum nemine cogitante
ex parte obiecti existens non secus ac si huic enim quod responderet
quidnam est existens realis actualis antixi non existens?

(11) Si possibilitas intrinseca passiva creata in re esset. 110
ipsa predicata non repugnat, et esset existens et esset creata
hoc non videtur. Non probatur. Si possibilitas creata esset esset et
existens ergo de modo possibilitas ergo antixi, esset identificata
existens antixi, et sicut hoc actu datur tunc identitas et hoc non
videtur. Non permissa reversione de futurione per rationem negationem
distinguo ubi arguitur fore. Si possibilitas de te modo possibilitas
antixi identificaretur existens huiusmodi per statum in absolute passiva
acquire affirmativo nego fore te identificaretur existens huiusmodi per

ampliationem aut alienationem vel in sensu aditionato v negativo
dicdo fore et similiter distincta. Nunc nego consequentia ac dico qd possibili-
tas Antixi e' in re existera e' p ampliatione scilicet tempore a pven-
ti intelligendo v em aditionate explicando sic: Si Antixi potest
vel esset existens v negative n repugnat in existendo. Non
am absolute positive p statu q. modo n dat realitatem parte rei nemi-
ne cogitante Antixi possibilitas obiectiva et existentia.

Urgebis De possibilitate Antixi et sua existera verificant

41. **Obiecta contradictoria stricta** Et nullatenus em aditionate sibi inveni-
cant. Ans. probat. Possibilitas Antixi modo nemine cogitante dat
existera e' modo nemine cogitante n dat. Ideo possibilitas sua est
indefectibilis existera n e' indefectibilis possibilitas Antixi
e' negatiana ad sua simpliciter intelligenda. Existera n e' sic necessaria
Deo inest cu' possibilitate n' inest cu' existera d. dari n da-
re esse et n esse, et contradictoria. **Obiecta** Pro huiusmodi negando
Ans. Alii fore distinguo. Possibilitas dat nunc p ampliatione aut
in sensu aditionato v negativo et in eod sensu n dat existera nego
et existera n dat in diverso sensu q. p statu et in sensu abso-
luto dicdo similiter distincta. Nunc nego. Proinde ac dico qd ta pos-
sibilitas qm existera dat p ampliatione. Sed in sensu aditionato qm
negativo ingitur verificat si Antixi n implicat existera e' n re-
pugnat ei. Ad idu et reliqua dico qd quo sensu defectibilis
e' possibilitas eod et existera est talis ut dictu in Physica de exi-
stentia et essentia. Dico em in eo cu' possibilitate creato de quo
in 2da pte metaphisice dicitur inest cu' existera e' qd si ista
eod sensu sumant et exprimant debite v aditionato v negativo
quoniam sciendum est qd si existera p pte n p accipi in sensu aditionato
v negativo cu' sepe significet qd e' positivum. Si in sumet diverso sen-
su n inest cu' existera: quid qd m. opetit uni ex identitatis expresso
p aequali tendentia opetit et alteri put toties alibi p dictu.

42. **Instabis** Possibilitas Antixi em obiectiva dat modo
in sensu absolute affirmativo p statu existera n dat sic Et ad
huc de illis verificantur contradictoria. Ans. probat. Si facis Antixi
modo absolute est possibilis Et de. Pro respondendo Antixi modo
absolute pt existera realit v modo n existit realit. Et ad hoc
p pte realit potest v negao realit Antixi. Inest nego ubi ar-
gumento negat q. a sensu absolute qd aditionato nulla e' negao
qm in m. Antecedente ponat si absolute in illud e' aequalent aditio.

est futurum siquidem modo non datur objectum hanc propriam directe nego hoc illatum
et hoc videtur hunc sensum falsum nunc est dicere quod si antixit existens
non involveret contradictionem.

45 Pro reliquis nota 1° Illud argumentum Patris Rybadeoria nullum
dat verificationem huius proprii Antixit non est possibile. Si dat veri-
ficationem istam: Antixit est possibile quod non dat verificationem
Unius proprii ex contradictorius toties debet dari verificationem alle-
rius. Sed veritas huius proprii Antixit est possibile
est possibilis Antixit. Si hoc debet dari absolute. Illud inquam argu-
mentum quod potest simpliciter negari ob reversiones has, scilicet
bilitas et possibilitas Antixit, Petri et negatio Petri, visio Petri
et cecitas, Petri et mors et contradictoria vel saltem contraria. Ergo
quoties non datur unum verum et reale toties debet dari sic alterum adeo
quoties visio Petri non videt toties cecitas debet videre, quod Petri
non vivit de mors Petri debet videre potest distinguere sic quod non datur
unius proprii ex contradictorius verificationem toties debet dari verificationem
alterius, hoc est: quoties una ex contradictorius est falsa, toties altera debet esse
vera. Sed et hoc est: quoties non datur objectum existens verificans unum
proprii ex contradictorius toties debet existere proprii alterius verifi-
cans altera contradictoria. Et sic videtur istum proprium, Calixtus plato: Benedi-
ctus 140 vivit Roma, utique verum objectum hic Calixtus non existit, in illo
contradictoria: Benedictus 14 non vivit Roma, objectum non debet existe-
re hic Calixtus. Similiter ad illud respondendum: quoties non datur una contra-
dictoria, toties debet dari aliud, ut in Logica ad id responsum, vel
em respondendum sic: toties debet dari alterum aliquando quo est
contradictorium, non in omni modo.

Nota ubi quod et istud argumentum? Si possibilitas Antixit est propria
et existens Antixit, de quoties Antixit est possibile, toties debet
existens, istud inquam argumentum est simile huic: Si quis homo est
aliquis, homo, de quoties aliquis homo salvaret, toties, non homo salvaret.
Veredens Deum existens debet simul credere non existens.
Directe illi argumento neganda. Rega quod hoc a sensu idonabo ad
absolutum nulla est. Quare enim potest distinguere hunc quoties
id est quoties vere proprie reale possibilitas daret em existens
sic daret. Nego id est quoties hoc proprium est vera: Si creata existe-
ret non involveret contradictionem. Toties, possibilitas et existens
debet vere proprie et reale existere nego.

Nota. 3to ad hoc arguitur si possibilitas creata eet in re exi-
 stea et esse creata, tunc contradictoria possibilitatis subiecti impos-
 sibilitas daret ee contradictorium existetia et esse respondendum est:
 supposita infra discutienda sententia docente nulla ex pte obiecti
 dari contradictoria, qd sola contradictio obeat reduci ad p^{ri}ncipia. Hinc
 contradictorium possibilitatis iuxta nos in sensu stricto nil aliud erit
 nisi p^{ri}ncipio negans possibilitate, contradictoria alteri p^{ri}ncipio affirman-
 ti possibilitatem et q. hoc p^{ri}ncipio potest ee idionata v. absoluta em
 altera negans potest ee talis. Duo posito potest sic distinguere illud ar-
 gumentum, scilicet impossibilitas eet contradictorium existetia id est p^{ri}ncipio
 tendens idionate et negans possibilitate eo ipso negaret modo ten-
 dendi idionate existetia ac esse, id est p^{ri}ncipio tendens ideti-
 onate et negans possibilitate eo ipso negaret existetia modo tendendi
 absolute. Sed.

Ex dictis hoc tenet infer qd iuxta nos possibilitas p^{ri}ncipio creata 46
 non effective supra non id: existetia creata non existens, quod nonnulli
 volunt nolentes idionate et negative illud exprimere quod modo ex-
 plicabunt hanc possibilitate puram si p. negantem seu non existetia lu-
 ponendo in rigore obiecta q. sint in ta negatio v. non existetia, qd scilicet
 terminant cognitionem nostram de talia obiecta ducunt ad entium di-
 minutis ab eternis, et p^{ri}ncipia non dari negationes infra Deo favente
 forte asseremus. Si vero explicabunt possibilitate hanc puram
 qd exprimit hoc termino possibile, tunc daret dare tale explicatio-
 nem, sepe peteret, rei. Sempiternum sive te dum existit sive te dum non existit.
Definitio m. debet sepe spectare rei, sed am. si existentia non existens
 te non nisi spectat rei quod rei non existit. Ratio 2da q. alias
 idem eet dicere: Antiquum e pure possibile, et dicere: Antiquum existetia
 non existit cum tunc p^{ri}ncipio censet ee ~~etiam~~ veritas altera stringent
 vera. Ratio 3^a q. opposita hanc nobis sententia videt explicare
 possibilitate terminis contradicentibus quasi dicere qd possibilitas eet id
 id existit et non existit, sigd existetia explicat p. tendetia absolute
 v. existit, est, dat, de. Si vero non existens explicat per li, non existit,
 non est, non dat.

S. 2us

De Ente existente.

Sicut dicitur possibile dicitur ee ens habens potetia ad existetia, ita hic pos- 47
 sibile existens e p^{ri}ncipialiter ac verbaliter sup^{ra} intelligit ens habens exi-
 stentia. Porro existetia seu forma hyp^{er}essetia: Ens existens quid sit?

Sciendum autem est quod ad presens gradus de essentia rerum non actuata non habet
sicut et existens est stringens et mutabilis scilicet negative id est titulus
non existentis et in ratione existentis sed gradus de essentia patitur tali
abstracta ab individuatione et actualitate. Non gradus de mutuatione positi-
va proprie tali scilicet utrum deus potest facere ut per absolute potentiam
ut res habet non ista et alia habeat predicata metaphysica aut transeat ab
uno predicato ad aliud ut ut possibile fiat impossibile et extra ut hoc fiat
ad rationale et extra &c. Quid sit autem mutatio et quadruplex dictum in
Physica ubi de Corpore inferiori. Itra res itaque ut in Logica ita et hic

¶ 100 Essentia rerum creaturarum sunt absolute metaphysice 49
Immutabiles positive ita oes sancti mentis Philippi.

Ratio potest dici in logica differre postliminari vero ad 8 essentias. Si essentia res
essent mutabiles positive de deus scilicet per absolute potentiam sua posset
variare et mutare illas sed hoc non potest. Ex una parte non
potest deus facere ut res sit et simul non sit. habeat et non habeat essentiam suam
quod implicat idem esse et non esse simul, alias deus posset esse hypera,
sed non posset mutare positive rerum essentias. de deus posset facere ut res sit
et non sit, habeat et non habeat essentiam suam, &c. Ex altera parte deus non potest
facere ut distincta realiter sint identificata realiter et e converso. Et nec deus
scilicet ut impossibile simpliciter sit possibile et e converso. Et nec deus
arguitur. Non potest quod deus posset facere ut res sit id quod est et
simul id quod non est. de deus posset facere ut sit et non sit habeat et non habeat
simul essentiam de deus posset mutare positive essentias, de deus faceret quod res sit
quod est simul id quod non est. Et utraque regula probat essentia rerum creaturarum est
per quam res est id quod est. Et sic de et sic triangulum factum quadrangulum
est id quod est scilicet 3 angulos habet ad deum et suam essentiam. Et circa
simul non est id quod habet 4 angulos adeo non habet simul suam essentiam.
Unde et Aristoteles essentias rerum dicit esse similes numeris lib. 8 meta-
physicae cap. 5 non sicut de octa vel addita unitate non manet idem numerus ita si
essentia aliquid addit vel demat non erit eadem imo nec res eadem.

Objectiones sicut debent ex dictis in dissertatione postliminari
non 110 et infra. Sed em alibi sparsim. dictis tamen.

¶ Ad 2° Si deus posset mutare essentias creaturarum de deus posset effi- 50
cere ut creatura non dependeat essentialiter a deo. Essentialiter enim
simpliciter unicuique creatura est pendere a deo et esse eius ab alio.
Unde creatura privata predicato ab alio posset esse ens a se. de deus
non potest efficere ut duo proprie contradictoria de una eadem entitate verifi-
centur successive nam ille proprie ut ita dicant sibi. Stricte debent
respicere primo idem tempus. 3° falsum esse quod deus possit efficere
impossibilia quanta de se sed quod hic et nunc non producat hoc ideo

sit u q n' uult u q impossibilia n' sunt de se p'p'abilia id est qd d'q
n' in sensu absoluto a' addito possit impossibilia alia em cognosce
re u quantum de se possit p'p'q impossibilia seu incognoscibilia aut quod
possit de qntu de se se ipsu destruere alteru aut fore se p'p'are

Articulus 2dus

An essentia reru creaturarum distinguat ab existentia?

Quoniam diximus certe sensu ee esse reru immutabiles me
taphice restat p'rere utru' talis essetia distinguat ab existentia
q' absolute est mutabilis variabilis q' stringens sed quoniam p'p'one
conclusionem in nomibz ac solutionibz objectionu posuimus in p'p'ca
generali nro 149 ideo hic non vacat orando repetere atq' p'p'one
te lectore relegat.

3tius

De Ente substantiali

Duo hic potissimum discutienda veniunt 1° quis sit conceptus
definitivus huius et quod simplex illa sit, alteru in quo consistat substantia
h' p'p'ia natq' create q' est quasi 2^a p'p'ietas huius p'p'ietas.

Articulus 1us

54

Quis sit conceptus definitivus substantie?

Nomen substantie multipliciter accipit 1° latiq' p' essetia et quidditate
uniquaq' rei et tali acceptione em ad accidente d'vnet huius nat
et accideia h'ent sua essetia ac quidditate. 2° accipit p' eo qd est
substante ingentis entitas aliqua substantat aliis Unde S. Hieronymus lib 2
Ethymologiae de categoriis Aristotelis ingt substantia e' q' p'p'ietat p'p'i
cipalit' substantare dicit et hoc acceptio accidentis n' venit na ista
n' substantat aliis ult'imate ac p'p'alit' scilicet tanqm' p'p'ietat ut qd
sed forte ut quo vq' quantitas substantat accidentibz sed n' ult'imate
na ipsa ult'imate recipit in alio scilicet in entitate substantia Deo in
receptio acceptio p'petere n' p't q' hic nulli p'p'ie h'itat. 3° accipitur
substantia p' eo qd n' est accidens et hoc sensu ora dicunt ee huius q'
ordinant ad utt'itudinal' substantia licet sint in p'p'ietat huius. 4° materia forma
unio de. 5° accipit p' eo qd e' h'istere et qd h'istit p' se sic S.
August. lib 1 de Trinitate dicit, sicut ab eis qd e' ee appellat' essetia
ita ab eo qd e' h'istere substantia d'icim' Et S. Hieronymus substantia
e' id qd p'p'ia virtute in se h'istit.

His in acceptionibz missis p'it hic de receptu imarie definitivo.
huius autonomastice supra put hoc differt ab accidente p'p'ietat
et huius variu' varias assignant definitiones quas refellere imo nec

referre sepe patet, non enim dedimus illas ex omni sensu tu indicia.
Natura pro 50 in Physica pro 244 et 396 atq. spernit hic

52

DICO. Substantia est ens immario principatum ultimo emanans.

non ordinatum ad aliqd creatu adaequale distinctu

tangm pfectio egi intrinseca. Adde pt et emanans

in qua definitione ^{alicuius forme} ens est genus proximu reliqua sunt differencia

bonitas definitionis patet de ex omni argumto qd scilicet ^{et} ista ge

nere primo et differencia ultima et qd appetat o et soli accepta

ista 2° instantu n est bona ingluantiu n appeteret omni vel

n si d hoc n ut patet ex solutione objectionu qd p phasme qm

mi potest.

53

Opponit itaq ut in Physica pro 244 b li infer ubi, data

definitio n appetit o ista creatu Erbe Ans pbat ois creatu ordi

nat ad fine nepe Deu adaequate a se distinctu cuq finis e ultimu

Ro ubi argumti distinguo. Ans. Ois creatu ordinat ad Deu

tangm aliqd creatu nego in creatu bdistinguo, ad increatu tan

q pfectio egi intrinseca nego creatu m npt ee pfectio intrin

seca Dei neg p identitate neg p receptione neg p unione, ad in

creatu, n th tangm pfectio egi intrinseca transeat, q n ordinat

Physice et tangm bonu Physicu Deo q moralit tangm bonu extrin

secu ut subiet illi serviat illuq laudet.

34

Urgel. Forma materialis est substantia et tn n ordinat ad materia

tangm aliqd creatu et tangm pfectio egi intrinseca 530 n est

de raone substantia de Ro distinguendo ordinat et quia immario etul

timato ad materia de nego ans. ordinat n ultimo transeat et

dico qd forma poy ultimo ordinat ad constituend spositu substantiale

p se tale qd n distinguat a se adaequate d inadadequate.

55

Instat. Si forma ideo est substantia q n ordinaret ultimo ad aliqd

adaequale distinctu d inadadequate ti em accidentia darent ee substantia

ha et illa poy ordinant ultimo ad veretu accidentale inadadequa

te em a se distinctu d hoc non Erbe Ro nego segla disparitas

est ha forma substantialis ideo ultimo ordinat ad spositu substantiale q

constitit est opq qd a natura immario intendat spositu substantiale qd vel

inde patet q materia et forma st entia inpleta et in statu inpleto

nec ubi anasali qmdui n constituunt mediante unionem spositum

substantiale, si itaq spositu substantiale immario intendit a natura claruq

qd materia et forma immario ordinant ad illud constituend dicit

q p pmanis finis ^{hinc} dei gloria, pnde ad illa ois actiones npt

Quantu ad divisionem Substantia subiecto alia est creata alia increata, creata alia corporea alia incorporea & spiritualis. Ita alia est q vocat Ima q est singularis et individua ut Petrus alia Ita seu Universalis ut anima homo. 3° alia est completa q n ordinat a natura distincta ut deus angelus homo &c. Alia incompleta q ordinat ut materia forma. Ita alia simplex essentialit ut deus angelus &c. Alia composita sive essentialit sive integralit ut homo materia anima. Ita alia substantia rata q aut naturalit aut divinitat potest existere sine alio ut anima rationalis anima bruta &c. Alia modalis ut Unio &c.

Proprietates aut substantia sequentes numerantur: anima ut substantia accidentibus Ita ut n sit in se habens inhaerentis 3^a ut n habeat contrarium proprie et formalit generis possit habere radicalit et existit. Ita ut substantia n suscipiat magis et minus in ratione substantia. Ita ut significet quale quid deus ut exprimat quid sit substantia. Ita ut significet singulari. Ita ut scilicet de animis substantiis seu singularibus univocè.

In quo consistat subsistentia creata

Qualibet natura tota completa debet insip eē subsistens seu hōve
subsistentiam de qua ad presens agenda venit Subsistentia
et nomen ipsius Et ideo Philosophis ac em Aristoteli nota fuit
quid qd sit qd aliqui arbitrarie de Aristotele dicant quasi
ille lib. 8. Metaphorū tex: 15 docens: Uy modis substantiam
dici p una seu sma intellexerit suppositū p altera verū seu
ida intellexerit substantia singulare Sed id absq fundamento
quia ille pōy p sma intellexit substantia in individuo p altera
verō, substantia in specie ut testat S. Mayer hic pto 1125

21
Olim enim substantia et substantia p eode indescriminatim ac
cipiebantur.

Nobis autem discrimen int' natura singulorum et suppositum
et ipsa substantia innuit ex fide de mysterio tu Incarnationis
Divinae tu trinitatis scilicet unde em hic de ea agere proprii
un' foru' est theologoru' Vides equid docet In ss Trinitate
tres dari substantias & personalitates et una natura In toto vero
Hypostatico & in Xto Dno duas naturas scilicet Divina et huma
na una am substantia seu personalitate et hanc verbi Divini
seu Divina. Unde ex illis fundamentis fidei certu' est dari
substantiam n' solu' increata' d' em creata' et n' tantu' in huma
nib' d' em in aliis. Certu' est ite substantia increata esse idem
significata adequate natura Divina creata am non, sua natura
creata, alias persona sua assumendo natura humana assum
psisset em personalitate creata quod est contra fidem et damna
tu' in haereticis erronee putantib' persona et natura nulla dis
criminari distinctione reali adeoq' tot dari personas quod essent
naturae, aut tot naturas quod essent personae ut in Xto et Tri
nitate.

Et exinde p'fati haeretici p'genti q'stioni anxia p'buerunt 58
1° in mysterio Incarnationis Nestorius Episcopus Constantino
poliensis vivens circa annum 428 qui docebat n' solu' duas
naturas d' em duas personas dari in Xto Dno et inferebat: Dant
in Xto Dno duas naturas Ego et dua persona, Hunc errorem
damnavit Concilium Ephesinum celebratu' anno 431 defini
ens: in Xto Dno dari duas naturas: Divina et humana unicam
tn non nisi persona p' Xto Dno subsistet eam ee persona' verbi
et physice realit' ee unita natura Xti Dni. Id scilicet definiunt
em Xtu' ee veru' Deu' et Beatisima virginem ee: Dei para
veru', cu' Nestorius blasmeve diceret: Xtu' esse Deiferu' et Be
atissima' ee Christifera, 2do in Eode mysterio Phyches

Archimandrita Constantinopolitana, vivens anno 498 qui docuit
in Xto tu natura p' persona' unica ee scilicet Divina ex eo quia
natura humana p' comixtio nel cu' sua a Divina consultata fuerat
et concludebat sic: dat in Xto una persona Ego et una natura
sed et istu' errore clamavit Concilium Chalcedonense coactu'
anno 451 definiens: in Xto dari quid una persona ite Divina ubi

duas tamen naves Divinam et humanam 3° in mysterio
Trinitatis. n. dissimili rane offenderunt haeretici alii dū nullā ne
quē in virtuale sint personas Divas admittant distinctione. Unde
Abellg in Deo sicut una nava sic et una persona admittat abig
am inde sicut tres personas ita et tres naves admittat. His Diame
tro stragium ducit et docet fides Catholica dū scilicet una in
Deo una nava et tres personas credit. Duo in genera attributorum in
Deo agnoscunt alia attributa q. vocant essealia absoluta quale est v.g.
Sapientia eternitas &c. q. ad nava spectant et tribus personis sunt omni
nia alia attributa q. vocant notionalia s. relativa q. una persona
alia distinguunt et q. unig. personae sunt propria ut Patri generare
filio nati Spiritui P. pcedere et rane horum attributorum unaquis
persona est integrū agentis prius aut supposito sed de his est p
so Theologia in tractatu de Deo et Incarnatione nobis am. ad p. ens
restat ostendere quid sit tal. in sensu metaph. q. Physica hanc sub
sistentia? id est quid isti termini denotent substantia, subsistens,
natura, Persona, personalitas, suppositū, suppositivitas, Hypostasis,
Uria, &c.

Subsistens nomen latini modo sup. varie accipit: Imo p. eo
quocumq. est verū Unde dicit v.g. hoc rāo s. exclusio n. subsistit 2°
p. Carentia motu. 3° pro eo qd. est loco fundamenti cui reliqua sup
ponunt. 4° p. eo qd. actuali inhaerentia excludit Unde et ac
cidentia Eucharistica dicuntur tristere. 5° p. quocumq. in re
rū nava existente. 6° rigorosig. sumit p. ultimo plemento na
turae, seu substantiae sensibilis hoc enim ex ipso nomine signifi
care videt substantia q. est quasi substantia ultima sistens in cuius
substantia in suis pfectionibz. Physicis sistit nec ultra p. gredit
Porro nava p. hic sumit id est ac esse seu rāo specifica unig.
cujusq. latas v.g. rāonalitas animalitas in hñe et a Boecio libro
de rbg. naturis definit. Unū qd. informans specifica differe
hoc est Ens p. tiale unū qd. utitens ac distinguens ac reprens
in sua specie Et hoc dicitur ee principium motu et quietis Differt
am nava a supposito q. hoc dicitur ultimum p. letū et aptitudinem
ad p. standū nava verū p. undit ab ipso in suo xpto.
Subsistentia am seu personalitate id est p. q. sic circumvenit q.
nava rāonalis individua substantia Joannes am. Theolog. in
decho florentino sessione 19 sic illa definit: Persona dicitur ee
nava capax rāonis in rāunicabili existentia q. verba sic alii
explicant Persona est nava individual p. letā et rāonalis in con.

municia existētia sed hae definitiones pōt et subsistētia increata
nā si creata te pōtēdarent pōtēdarent in negativo reponen
tis subsistētia?

Unde immūit definit seu circūscribit subsistētia in abstracto : 59
Et tūmā nāta in pfectiōe subsistētiā. seu alit est ultimum
pplēmentū bitū et hāc explicatō venit omni et soli, sicut m.
nāta dū sit infīnita impfēctiōibz tūmāz p per psonalitē in
āis pfectiōibz. Nō eo sensu quasi pfectiōis dū nō sūt in
fīnita, hōc m. falsū est sed isto. qd stante infīnitūdi pfe
ctiōis dūarū nāta dū hēndo sibi identificatō psona
litē nō extendat se p unione ad aliud qdgm pfectū p pōt
sūlicet p pōt pōt.

Subsistētia olim pluribz significabat idē qd li suppositū v psona 60
sona. modo tū ab aūthoritibz scholasticis immūit sumit in abstra
cto p forma aut certē p pplēmentū formā denominantis re
subsistētiā sicut suppositū et psonalitas sumunt p forma
v pplēmentū formā denominantis suppositū v psonā.

Hinc li subsistētiā significat pplexū ex pōt et forma q forma dicit
subsistētia Et hāc subsistētia pura seu q nō ē simul psonalitas aut supposi
tūalitas venit oibz bitūis em nō viventibz ut lapidi aq et p hāc
differt a psona et supposito. Li am suppositū denotat pplexū
ex subiecto sūt nāta et forma in abstracto sūlicet suppositū
q suppositūalitas vōtūit oibz et soli viventibz ut arbori hni dō
angelo arbori &c. Unde suppositū a psona ita differt sicut gēus
a specie. Nā suppositū dicit tā rationalibz qm irrationalibz v
suppositū hni Equū &c. Psonas vō de soli rationalibz
quare nō dicit psona bovina.

Li tando psona significat complexū ex hēto & nāta et forma in
abstracto & psonalitate q psonalitas venit soli viventibz rāo
nālibz ut dō angelo hni. Et hāc psonalitas alia est increata
ut dū q ē identificata nāta dū et est pfecto egi n p pica
d mēpca alia creata ut huana q nō ē identificata nāta et est
pfecto egi quasi p pica.

Ad extremū li hypostasis idē olim apud Patres significabat qd
nāta s bitūa Unde em ex Græco Uria ē dicta. Hinc in Trinitate s.
Una tantū dicebant reperiri hypostasim & nāta alii am volebant
p hypostasim significari psonā Unde tres hypostases in dō
aherebant ut patet ex scilicet et Patribz apud Patres. Huius mod
tū ex pōtō abicōrū li hypostasis idē significat qd suppositū
vel psona Unde Uria q ē int nāta huana &c. et subsistētia vcl

dicatur unio hypostolica necesse hypostasin seu personalem verbi
cum natura humana Christi.

01 Ad hoc itaq ut aliquid dicatur suppositum v persona requiritur qd ut sit
substantia hinc accedat n st suppositum Ideo ut sit substantia n natura
ta hinc ptes speciales Physica sponte vitalis ut forma matia unio
n sunt suppositum imo ut docet S. Theas nec da rationali separata
nisi forte ad addito suppositum inpletur tanto magis n st suppositum
Simpliciter partes integrantes ut manq pedes caput qd ut est q
se subsistens, seu sistens in se et n in alio digniore cui p unionem
Physica insit tanq pars hinc natura humana n est verum am
Ipsi est suppositum Atq ut sit substantia individua hoc est determinata
to regularis nec imunicabilis plurimq distinctis p identitatem
Unio natura humana universalis non est suppositum imo nec natura
ut pote comunicabilis Non nulli tamen Theologi volunt natura divina
qd subsistens et iuxta hos subsistens differat a supposito q subsistens
e imunicabilis suppositum am non.

12 Hic itaq pmissis qrit hic Quid sit in re et in statu Physico n
metaphysico Subsistentia? seu illud quod suppositum aut persona
increated supaddit nata et q quod hac distinguit an scilicet s i
positum an tantum negativum Porro qrit hic de substantia creata
No increated e identificata natura divina et debet qd quod scilicet p
positum sed illi predicata positiva spectant scilicet generare generari
cedere &c. qrit de substantia inabstracto s forma nati
est qd hoc secretum natura subsistens inquantum dicit q lycto naturam
est quid positivum Per hanc positivum intelligit aliquid prie realit
in sensu absoluto simpliciter affirmativo existens. Per hanc
negativum intelligit objectum n existens prie Physice ac realiter
descendendo hic et nunc a negationibz.

Ad presentem qritone respondentium auctorum diversa est sententia
ad tres tn classes reducuntur qd docent aliqui substantia e aliquid
adequate et pure positivum, et ex his alii illa volunt identificari re
aliter adequate ipsi nata ut Durandus et alii in abstracto identificam
tes illa pure natura denominatur supra s ut instanti respondent
vq negatione. Alii volunt illa e entitate positiva nata, alii mo de
actione supaddita natura et hanc alii dicunt substantia alii acciden
tale ut Suarez, Vasquez, Imsecra Valentina Priusquam de de. Alii
dicunt hanc substantia e ipsa existens natura s supaddita et distincta
a natura. hinc apud illos natura humana n habet p propria existentiam
ad q subsistit p existentia verbi Ipsi ita Thomista Ideo docent aliqui
substantia creata in abstracto e aliquid positivum parti negativum.

seu obreissa' naveset negationes ita Joannes de Ben dictis et de
his alii docent existere illas in negatione generali unionis seu con-
iunctionis huiusmodi unde iuxta hos auctores si lapis lapidi uniret
veliter habet substantia propria, ita Molina Samen de alii in
negatione non universalis sed unionis in digniori et perfectiori seu
in alia huiusmodi perfectiori; iuxta quos duo huiusmodi Unioni sibi retine-
rent suas personalitates, unum autem unum angelus amitteret suam et huius-
modi angelica; ita S. Mayer fort. Scotus autem in istud diffinitione
questionem una et distincta questione et cum sua schola subtili docet illam
existere in negatione dependentia v. ut alii dicunt in negatione unio-
nis talis actualis quam aptitudinalis in ipsius negatione una commu-
nicationis altera communicabilis sed hanc dicunt non superaddere
quidam nate singulari quid quid sit quod nonnulli velint alii non
vultu de id avertire ut testat S. Hieronymus quod dictum.

SIC substantia supposita personalitas creata
consistit in negatione unionis cum alia substantia
perfectiori sive digniori. 63

Ubi negatione vulgaris sumimus nam in rigore dari illas negationes
hoc enim hic grandis ab illa materia.

(conclusio proposita S. Concilio constantinopolitano) Collectio
nove si inquit si quis negaverit verbum divinum velum huiusmodi
et propter hoc una est substantia et una persona anathema sit. Item
em. Gregorius magister cap. 4 de spiritu dicit: Persona est res hu-
mana id est moralis usque ad deum eo quod natura suas res habeat
et sibi relicta ad nullum pertineat quia natura dum deum assumptum
verbum morale illam dignitate transgreditur illam cognitioni unicit. Item
em. Augustinus doctor in apologia questione 7 agit propter naturam
humanam illam non esse personam quod est unum dignum. Item S. Thomas in
1^a 2^a secundae quaestione 25 agit pro se huiusmodi non videtur in rigore negationem
factam dicit in eius pro se ex eo quod non est in alio quod est pura negatio
et pro se 3^a 2^a 4^a contra illa ad idem dicens quod natura assumpta
non deest propria personalitas pro defectu aliquid pura est in se
et non quod ad perfectionem naturam humanam pertineat sed propter adorationem
aliquid quod est unum cum una persona. Simile quod apparet idem in pluri-
bus locis in suis questionibus et articulis et ad istud. Item 2^a 2^a 3^a 4^a
notetur articulo 1° ad 2^{am}. Item 3^a 2^a 3^a 4^a articulo 2° ad 3um.
Item quod authoritas huiusmodi conclusio substantia creata
non subsistit formaliter in ipso positivo superaddita natura humana
et pro se 3^a 2^a 4^a articulo 2° ad 3um et illa pro se 3^a 2^a 4^a
Item Synodus constantinopolitana ex existente unionis personae naturae

humanae cu' uerbo & digniori inferebat n' dari in illo substantiam creatam
erat illa infallibilis metpce et hoc unio erat ratio unica et adaequata
cur n' desisteret creatam in illo Ergo substantia creata n' uisita in posi-
tuo. Ans pbat qd quod hoc fuerit illa SS Patru' et uicilliori patet
ex textibz illoru' ad actus numero 57 et intra ubi pbat qd fuerit ea
illatio infallibilis metpce. Na' usurpabat a Patribz ad uincendos here-
ticos uolentes eum in illo duas personas et eo sine neul-
lo haeretico auderet negare hanc sequi: ap' unio in illo cu' digno-
ri seu uerbo n' uisita substantia creata in illo. Ergo ea illatio obuiat
eo infallibilis metpce quia si eet sola infallibilis Physice falli-
bilis am metpce, te prudent auderet haeretici negare illa illatio
nam Maxime q. Nasa humana cu' summo miraculo aut unio uerbo
Lino, dicerent m. haeretici n' seq. inde qd n' dent duas personas in
ilto. si qd substantia humana et diuina sunt co'positae in les. Inuicem cu'
unione hypostatica 3° idem Ans pbat qd scilicet ha' fuerat unica
ratio et adaequata. S. Patrum ut patet ex textibz eoru' allatis Tuq
nulla alia ratio tortiq' potuit uincere haeticos idem Patres. Quare
ja' nega declaraf. Si substantia creata uisiteret in aliquo positio-
ne illa illa Patru' ac concilioru' n' eet infallibilis metpce nec u-
nio cu' digniori eet ratio unica et adaequata ut in illo n' det substantia
creata & plex substantia. Ans de Ans immedie pbat qd
qd illud positio in uisiteret substantia creata eet impossibile metaphy-
ce in unione hypostatica te illa illa n' eet infallibilis metpce q. unio-
nibz et impossibilia metpce ex illoru' unig existeret n' infest infallibilis
metpce carea alteriq. ut patet omni inductione sic q. calor et frigus
aut duas formas h' tales et impossibiles metpce p'mde ex existeret unig
n' infest metpce carea alteriq. Subsumis n' sed illud positio
in quo eet eet impossibilia metpce cu' unione humana
q. m. in hoc eet implicaa p'sentia cu' et Theologi statuente
substantia in positio docent qd uerbu' diu' poterat assumere
Nasa humana cu' substantia p. na & creata id eet possibiles lab
substantia duas diuina et humana, nasa humana extra apud nos q.
unio cu' digniori eet impossibilis metpce cu' negatione qd
unionis cu' digniori. Et de Ideo Ans superis pbat ubi. Illa p-
sita p'fata illa Patru' n' eet unica et adaequata ratio. Na' eet
et n' eet adaequata, eet ut supponit ex textibz SS. Patru' n' eet q.
doret qd ratione illa unionis plenitudo et q. nulla desentia
positio siue rata siue modalis habens se p'mod p'ponet ex
p'fectionis Physica in qua sita eet ratio substantia creata hoc tamen

nulla SS. PP. usurpavit.

Neg dicas qd illa illas ac rāo. PP. sit n̄ nisi argutiva n̄ identica 68
Nā ex una pte redit supig Argmtū rāo illa PP. fuit argutiva et
simul in libris metapce Gr. hīsteo n̄ vīstet in positivo
ut supra. Ex altā pte hāc illas est vertibilis dialectice cū illas
Ergo est ppter rāone identica n̄ argutiva tantū, ad vertibilitē
m. regit identitas recti p̄dicatū, cum recto subjecti.
Quare Nec sufficit cōalitas p̄mixio Physica ut patet in his.
p̄pensionibz: est hōo, Gr. est ad rāone, aut n̄ ē brutū et everso
Non tñ hic est sol in nostro horizonte Gr. est dies Ergo nōdā carea
dies et everso aut ignis est dīte applicatū Gr. uris jā dīp̄tē
p̄pnes et secū dīvertibile, verē vq in xto dāf unio Physica cū dī-
gniori Natā huāna Gr. n̄ dāf in illo subiecta p̄pna Natā huā-
na et everso v in puro hīne dāf negatū unio n̄ dīgnieri
Gr. dāf hīsteo creata p̄pna illi, et everso.

Probat 3° conclusio Si subiecta creata existeret in positivo 66
verbu Dīū asūmendo Natā huāna asūpsit et p̄sonalitē huāna
Sed hoc est s̄ta fide Gr. de dīf p̄bat p̄sonalitatē creata positiva
Sed p̄prietatē Physica Natā huāna positiva et qd p̄pua Ergo
verbu Dīū asūmendo Natā huāna asūpsit et p̄sonalitē creata
Nisente in positivo vel si n̄ asūpsit tē Natā huāna illi ēst
in statu violento q. privaret p̄prietē a se exacta ac emanata
Nec s̄ p̄bat: Verbu Dīū asūmendo Natā huāna asūpsit oēs
p̄prietatē Natā huāna Gr. si de Ans p̄bat vīlū Lateranense
Canonē dē dīfinit Lū: si quis n̄ sp̄tes rā PP. p̄pne et iusta ven-
tē Natāles p̄prietatē Deitū et huānitātē in diminute in eō dēp̄
Ab et sine domino rāone, dābūtātē sit, Ac apostolū ad hōbreos dīcūt:
per oīa nobis factū est similis abq peccato Gr. de.

Neg dicas 1° qd verbu Dīū n̄ asūpsit p̄prietē subiectā hu-
māna q. nobilitatē attulit; Nā parit dīcī, p̄oet qd idē verbu Dīū
n̄ asūpsit Corp̄ nōstrū terrenū et nobilitatē attulit.

Neg dicas 2°: Verbu Dīū asūpsit oēs p̄prietatē Physicas red
Natā huāna n̄ iam p̄sona. Nā illa entitatē in quā rēponit rāone p̄so
na est p̄prietatē Natā et qd Physica et ab ea Physica exacta Gr. de
Nā sicut entitatē hīus n̄ est p̄prietatē hīus ita entitatē p̄sona non
est p̄prietatē p̄sona.

Confirmat conclusio 1° Argumento negativo nulla ē necessitas 67
adstruendi entitatē positivā morallē supradictā siq̄ p̄ illā negatōne

omnia per bene possunt explicari quoniam recurrunt in mysterio In-
carnationis. Tu quod omnem effectum formalem prestat quoniam prestat et subsistentia posi-
tiva effectus in talis subsistentia est terminatio et complementum nature substa-
ntialis ut figura est terminus corporis per quem fit ut extensio ulterius non
progreddatur. Immo non potest assignari quoniam effectum formalem positivum natura-
lem debet prestat prestat positivam subsistentiam. Certe non independentem a-
fectu alieno quod hic effectus non est positivus. Tu quod natura per se ipsa alio
subsistentia sit independentem a subjecto neque enim hic est effectus ut natura
reddat individua. Nam natura hoc est tunc antequam subsistere intelligat
Immo natura humana Christi habet propria existentia et per se agit. Et nulla
forma positiva et nullus effectus positivus est ostendibilis nec enim ad
admirandum positivum planum id longum positivum. Preterea non sunt multipli-
canda entia ad necessitatem.

Forma 2da. S. Cyrillus hinc Pontificus respondens in scilicet Eusebio
ut patet ex actis huius scilicet et Epistolis S. Cyrilli ad Imperatorem et Re-
ginam una cum Patribus unicum a Nestorio petebat ut scilicet admittere
vel unionem realem physicam non moralem solum et affectivam patet hu-
manam Christi cum Verbo et per id pacem ac concordiam summa pollicebatur
securitatem cum Ecclesia Nestorio. Unde stat quod Nestorius admitteret
huius unionis dari negationem ad eam duas personas. Porro si subsistentia
posset stare in positivo tunc hac pace cum Ecclesia nulla foret Nam po-
tuisset Nestorius admittere unionem prefatam et simul cum illa subsistentiam
creatam et duas personas nempe humanam et divinam.

Forma 3a. Forma denominans ultimum et primum non consistit
in aliquo positivo propter defectum ad rem negationem ulterius extensionis
in linea. Ita forma denominans vacuum locum aut denominans innocentem
rem seu ipsa innocentia non consistit in aliquo positivo. Supradicto nec est
ulla necessitas ut in eo statuatur. Ergo enim subsistentia creata persistit
quod hoc est de genere illarum denominationum quod licet requirant defectum exi-
stere non tamen forma imo potius requirunt ut forma non sit aliquid reale ut rem
denominatio loci primi ultimi vacui hinc innocentis remis reagentis
et rei non existentis.

68 **Quod autem subsistentia consistat in negatione unionis non qualicumque sed**
in negatione unionis cum digniori natura respectiva. Ratio est quod si Petrus
uniret Paulo tunc neuter admitteret subsistentiam suam et uterque haberet suam
dignitatem moralem seu esset sui juris ut aiunt. Petro imputarentur actio-
nes Petri quoniam Paulo actiones Pauli iuxta. Actiones sunt suppositi-
vi. Alias si uterque amitteret propria personalitatem tunc neque Petrus neque

Paulo poent peccare, q n' h'rent psonalitate sua cui imputant actiones
ergo Subsistentia vult n' in quacumq negame unionis sed in negame
Unionis cu digniori et ideo in Christo Personalitas creata est exclusiva
7 eo ipso qd verbu Dni unitu sit hu'antati et illa p'puebat exclusio
negationis unionis cu digniori et pfectivo.

Hinc infer qd quod Subsistentia creata n' vult in ipsa entitate na 69
tunc alias ut supradixim Verbu Dni assumendo Nasa humana
assumpsisset et Subsistentia creata identificata Nasa impossibilis
est in assumere unu ex identificatis et non assumere aliud sed hoc
non q. si Persona Dna assumpsisset in aliquo sensu vero Subsistentia hu
mana te in Xto daret vero sensu dua persone qd est ita vult
Anatomatisans.

Neg dicant hui' vult Nasa n' entitive et r' d' re esse Subsistentia
sed put vult respicit v' negatione unionis cu digniori sicut negat sup
vult qd Nasa entitas em' denominative sumpta vult seu regnat
negatione unionis cu digniori et quid op'eat, q. sine illa pt absolute exi
stere, unde licet hui' vult Nasa Subsistentia aequaleat hui' Nasa non
unita tamen p nulla vult inferri pt qd privatio unionis sit re
quisita essentiali respectu entitatis Nasa vult nec vult ut in si
mili, dixim' q. paries albus.

q' infer vult qd Subsistentia creata s unio n' existens cu digniori di
cit creata sed terminative n' entitive. Sicut unio dicit' hypotatice
quatenus terminat ad hypostasim, s'p'ig m. denominatione b'jectoru
tribum' forma.

q' infer vult qd Subsistentia creata vult in negativo te in Xto daret 70
modo magna pars Subsistentia creata qd hoc non vult. vult vult q' Anno
1699 d'na Januarii censurata e' hoc p'p'io: in d'ntea d'cente Subsistentia
vult in pura negatione generali Unionis Physica Nasa creata
vult aa pt admitti in Xto ultra Subsistentia vult Subsistentia creata
q' q' simpliciter talis d' cu addito partialis eaq pure pot'alis hor'q
n' sponens actu simpliciter Subsistentia creata simpliciter. Joris reg'la p'bat
in Xto unica tanta negatio unionis scilicet cu verbo Dni Nasa est
s' unione Physica Nasa huana cu eod verbo, dan' am alio mul
t'la negationes unionis v' cu Personalitate Patris Spiritu s' angeli
si digniorib' et si Subsistentia e' reg'la p'bat negatio unionis v' cu
alio pot' pars Subsistentia creata casu quo Nasa huana Xti nulli Subsistentia
vult ut fieri Antecedent poterat, v' vult negatio em' modo debet
e' pars Subsistentia creata Xti vult si m. ras partis semel idem
vult ad aequale illi negationi te et modo debet e' identificata vult
vult

No. relucendo ut de morte q. ex negao vita unde seget dari modo ma
gna p. h. mortis em in h. vidente unde et oppositio est partialit
morituz aut semiviv. q. in illo tantu uno negao unionis scilicet aq
u. corpore data e. d. am negao tot aliaru unionu possibilitu poten
tu nectere aa. cu corpore, ite de vacuo qd existit in negaoe gene
rali implem. ab aliquo corpore. Casu quo Aere tantu impleret vtru
daret magna pars vacui Stricto talis. Hic de iusto habente unu
gradu gratia Sanctificantis. Carente am pluribz gradibz possibi
bz grado Hic de Aere illuminato a sole et etiam munabili a pluribz de
Directe distinguo Regla. p. ris si h. ista existet in negaoe unionis
in sensu qm verba sonant te in isto daret magna pars modo
h. ista creata p. m. llo iore. Si existet in negaoe unionis in
sensu alio quam verba sonant de te de nega. leglo. p. ris et deca
nore distinguo similiter. Regns ac duo qd vbiat p. intelligi ac
explicari h. ista creata existere in negaoe unionis cu dignio
ri v. in sensu qm verba sonant scilicet admittente ex p. llo obje
cti negaoes v. in sensu illas n. admittente sed pure negante
ens reale. Sensu amq. oppositio affirmans h. ista creata
existere in negaoe supponendo a parte rei aliquid objectu qd
sit in re negao. Sensu t. llo e. in re oppositio n. supponens tale
objectu qd sit in se negao. d. pure negans unionem Physicam re
alem cu digniori. Dico itaq. qd si h. ista creata existet
in negaoe unionis in isto sensu, te daret modo magnas
pars h. ista creata in isto, qd ipse adhuc transeat q. isto
negaoes ab aliis supposito cu neg modo existant neg ante
distuebant sub h. ista creata ut p. ore in se objectiv. s. san
tis p. inde imerito dicunt pars h. ista. Tu q. sub h. ista creata
n. est tale totu p. aggregatone sicut v. mare cuius denominao
manet etsi auferas gutta, sed p. g. est totu esse ad regens ad
denominatone sui omnitudine partiu scilicet negaoe no unio
nis cu digniori. Unde si una negao auferat p. portionem unig
unionis cu digniori tollit ja h. ista sicut si una negao p. ducto
nis auferat p. portionem unig productionis auferat denominao impu
cti q. te erit res p. ducta simpliciter sicut. Hic posita impleone, v. i
p. unu corp. tollit vacuu neg residua negaoes impletivoru. Cor
poru erunt partes vacui q. sic n. possunt denominari s. n. s. for
ma indivisibilis supra in impleo oiu negaoem corporis totu im
plere potentis. Si am h. ista existat in negaoe unionis cu di

quoniam in isto sensu non sequitur de modo magna pars subsistentie
creata et per hoc totum dicitur: quod non dant plures uniones naturae hu-
manae Christi cum alia dignitate. Ratio autem patet quodammodo identificate
alicuius dictum in logica de distinctione inadeguata.

Instabilis Si hirtica assisteret in sensu explicato a defen 71
videtur, te ista propositio: dat hirtica creata, equivaleret tunc: in dat
unio cum dignitate, sed hoc non est de. Non patet si aequaleat de
te ista. Propter idem habere objectum, sed hoc non est de. Non patet
si idem habere objectum te ista propositio: dat hirtica objectum directum
epetipia unio sed hoc non alias ipsa hirtica propositio in positivo vi-
deretur. Et de. Pro distinguendo ultimum argumentum si de te objectum
hujus propositio: dat hirtica esset unio non existens et negata per illam oppositionem. Sed
te esset unio existens et affirmata existere. Nego. Similitudine distincta hunc
nego. Quam ad deum verum est quod rigore loquendo nunquam hic passim per
hunc idem hujus propositio: dat hirtica creata, objectum verificationis est unio
physiognomata cum substantia dignitatem vero non existens realiter. Physice. Ad quod
neg quod positivum quod tantum negat non affirmat per dictam propositio. Sicut
dejectum hujus propositio: dat negat lucis, dat vacuum, est in re lux sed
non existens in impleto aliquo corpore, cum parit non existens et negata
existere unde unio non existens non est quod positivum per se in sensu
absolute affirmativo nisi forte ad idem quod et transeat quod non tam
est quam propositio esset de.

Urgetur Si objectum hujus tunc hirtica creata esset unio phy 72
sua non existens et negata tunc posset denominare naturam hirtica
te per hirtica creata d hoc non est de. Non patet si posset deno-
minare de te enim posset denominare naturam humanam. Alii subsistent
per hirtica creata sed hoc non est de. Pro distinguendo ultimum
si de te enim posset denominare et naturam humanam. Alii posset inquam
absolute. Nego posset ad idem casu quo natura humana. Alii non posset
tanta verbo. Deo. Ideo. Hinc tamen non sequitur quod et modo denominet
quod nunc in dat actu illa negata unio sed potius datur, adeoque impedit
denominationem. Nam denominat naturam hirtica hirtica creata tunc
tantum quod non existit non autem quod existit.

Præmet Eadem est unio et existens et non existens. Ergo si deno 73
minat non existendo te a fortiori debet denominari existendo.
Pro retorquendo idem est de existens et non existens. Ergo si de existens
dat te est de non existens dat. Nam idem est Petrus existens et non exi-
stens. Et si Petrus non existendo verificat hanc propositio: Petrus non exi-
stet te etiam existendo debet illam verificare. Dicitur transeat antecedens

q. licet sit eade' unio alit' in se hbet existendo alit' n existendo Nego
Nega q. denominatio existens creata regit essentialit' Unionem existen-
tem, n' am existens sicut denominatio innocentis regit ut non
de culpa denominatio liberi ut n' dent impedimenta inaccessibilia
non vero ut dentur.

74 Obijcit Si substantia creata videretur in negatione generali uni-
onis cu' digniori em loquendo de negatione in sensu vulgari) si oes
hines essent una persona sed hoc non est de secula jure pbat
ta Petri qm Pauli personalitas in abstracto esset unica q. in re
esset aplexu' eiu' negationu' unionis cu' digniori. Et de secula pbat
ab unitate v multiplicitate personalitatis in abstracto desumit multiplicitas
v unitas personarum in secreto sui in Divinis licet sit una natura
tamen st tres persona q. tres sunt personalitates Extra in Ab licet dant
duas nate q. in dat una personalitas pinde Xtg est una persona vnde
Nego retorquendo de forma denominante innocente simpliciter tuleru'
q. vult in negatione qis omo culpa v informis denominante cacu'
Vacuu' ultimu' de Directe Nego jure pbat transcat antedem
q. sicut uniones q. essentialit' pendent a Petro st distincte ab iis q. pen-
dent a Paulo, ita et aplexu' negationu' unionu' Petri est distinctum a
aplexu' negationu' seu negationu' unionu' Pauli. Na' juxta axioma:
Negationes specificant ab entitatibus exclusis. Quare em posset negari
absolute ide' ans, et dici qd personalitas Petri et Pauli videntur in ne-
gativo n' sit unica q. una est essentialit' affixa uniu' alteri alteri.
Nego nego et ultimu' distinguo argumentu': Ab unitate v multi-
plicitate in abstracto personalitatis positiva in creata desumit unitas
v multiplicitas persona in secreto vero ans ut bene pbat difficiens
in Divinis v persona Xti ab unitate v multiplicitate personalitatis in
abstracto, negativo v videntis in negativo creata desumit de nego
ans q. hu' poy desumit multiplicitas v unitas a jure de nate
Unde si nate Petri et Pauli st plures st et persona Petri et Pauli
dicent plures qmuis in abstracto una fuerit personalitas videntis
in negationu' aplexu' ois unionis cu' digniori ut patet ex relatis entib'
Cur cum a forma positiva descendat denominatio unitatis v multi-
plicitatis in secreto n' descendat am a forma negativa. Vao est ex
diversa denominatione nate, Si una est da' q. est forma positiva, infer-
maret duas materias diceret ung' hoc, Si am duas formas una materia
dicent duas hines extra informis negativa v vacui cecitas innocen-
tis de q. in abstracto licet sit unica in multiplicitas cecitu' vacuu'.

n' desumit ab illa sed a multiplicitate subsectorum.

Adde qd qdaz et a forma positiva, n' semp desumit multiplicitas v uni-
tas sic si una albedo informaret duos parietes dicerent plura al-
ba a pluralitate hectoru si aut dua albedines ponerent in uno pariete
diceret in recto una alba.

Pro reliquis solvendis iurg pluribz nota 1mo aliud ee hpositu aliud
hista ut inmissis dictu, quare licet juxta rmon: actiones sint suppo-
sitoru n' tn si hista ita ut huic attribuantur certe actiones v intellectuales
volitiones & adscribantur hinc tanqm supposito n' am entitit. Mediali em juxta
adversarius adcoq nq juxta nos debet adscribi negam.

Nota 2da esse hista aut suppositu est pfectio Physica q. est ee ens
hista, at vero ee hista v ultimu eeg pplementu n' debet ee pfectio
Physica et hinc pt ee negao sic est pfectio Physica v ee Statua mor-
talia n' tn si pfectio negaoes q Statua suo modo constituant quonq
diei potest qd nasa creata em p ppria hista pfiat n' tn positive
sed negative. n' seq az corpq tin rione formosi pfiat moralit p negao
ne pte extensivis v nati &c.

Nota 3da Suppositu est ens p se, na p hoc v intelligi Ens p se sub-
sistens et tale Suppositu et qd ultimo p negaoe unionis v intelli-
git ens imano intentu ab auctore nase et tale est ens nata hista
Na ppta qd hbeat negaoe unionis & n' e ming a deo unienta ipsa
in subsistea seu eeg pplementu id est negao unionis n' est ens posse
quia n' est ens simpliciter.

Nota 4da ex ibz Entibz ppletis n' pt fieri unu p se solu in ea rione
in qua sunt ppleta et hinc ex nasa Diva et huana n' pt fieri unu
p se in rione nasa pt tamen ex Verbo et nasa huana fieri unu
p se in rione plena, q nasa huana in Xto n' e ppleta negative
in rione pte ppta licet sit ppleta positive p pprias pfectiones
Physicas et pona Verbi unde sicut totu coalitu ex matia et for-
ma unitis seu est totu p se licet la matia, qm forma hbeat
suas pfectiones Physicas positivas q stante hoc adhuc matia e ppleti-
la, forma am ppletiva, ita totu coalitu ex nasa ppleta p pmtes
Physicas inpleta p alias pfectiones et ex Verbo duo ppletivoq
totu posse.

Nota 5da licet in sentia tenente negaoes obiectivas seq dari
subsistea creata ab aetno n' sequit tn in nostra q juxta nos nulla fuit
ab aetno q eent negaoes in ee sed p hunc modu loqndi dat negao
unionis ab aetno significat unione n' q ab aetno.

Nota 6to etiam dā s. Petri p. modo dici pars simpliciter s. Petri et
q. actualis n. actualitate sponsonis d. esset in humanitas Xti. Dn. n. p. d. i.
u. pars persona creata. Rāo disparitatis est q. hae rda p. p. o. est audax
et temeraria reducitq. ad hunc sensu falsu humanitas Xti q. d. o. g. constituta
ebat p. o. n. a. creata. Qd. am illa d. p. p. o. n. e. audax et reducit ad
istū sensu veru, qd. dā sit ead. q. utituebat s. Petri.

Nota 7. emsi subistea creata et increata veniant seu univocē in
ratione generica tñ n. segt. ambas d. b. e. semp. existere q. d. o. de nominant
natura subistente. Aut n. segt. d. b. e. identificam adaequate natura
put. identificat subistea increata sic em. subistea et accidens con
veniunt seum in ratione entis.

Nota 8. huj. p. p. o. n. i. s. veru: n. d. a. f. in h. o. i. s. b. i. s. t. e. a. c. r. e. a. t. o. h. u. i. s.
s. e. n. s. u. e. s. t. n. d. a. t. m. o. d. o. i. n. b. o. v. e. u. n. i. o. q. p. o. e. t. u. n. i. r. e. n. a. s. a. h. u. a. n. a. i. n. a. l. i. a.
s. u. b. i. s. t. e. a. d. i. g. n. i. o. r. e. e. t. q. n. e. x. i. s. t. e. n. d. o. d. e. n. o. m. i. n. a. t. n. a. s. a. h. i. s. t. e. n. t. e. u. n. i. t. a. n. a.
t. u. r. e. s. i. m. i. l. i. t. e. t. a. l. i. a. s. i. m. i. l. e. s. p. p. o. n. e. s. e. x. p. l. i. c. a. n. d. o.

Nota 9. hae p. p. o. n. i. s. d. a. f. s. u. b. i. s. t. e. a. n. a. s. a. c. r. e. a. t. a. h. b. e. t. p. o. b. j. e. c. t. u. m. a. d. a.
q. u. a. l. o. n. s. o. l. u. n. e. g. a. t. i. o. n. e. u. n. i. o. n. i. s. s. u. n. i. o. n. e. q. m. n. e. g. a. t. s. u. b. i. s. t. e. a. n. a. s. a.
c. r. e. a. t. a. e. x. i. s. t. e. n. t. e. c. a. p. a. c. e. u. n. i. o. n. i. s. s. i. c. u. t. h. a. e. p. p. o. n. i. s. d. a. n. t. t. e. n. e. b. r. a.
v. v. a. c. u. u. m. e. u. l. t. r. a. l. u. c. e. o. v. i. s. i. o. n. e. s. o. c. o. r. p. i. m. p. l. e. n. s. q. n. e. g. a. t.
p. r. a. t. a. p. p. o. n. i. s. h. b. e. t. p. o. b. j. e. c. t. u. m. e. m. h. i. c. i. t. u. m. e. x. i. s. t. e. n. s. c. a. p. a. c. i. l. u. a. s. v. i. s. i. o. n. i. s.
i. m. p. l. e. o. n. i. s. t. a. Q. u. a. r. e. i. l. l. a. p. p. o. n. i. s. n. p. o. t. e. r. a. t. e. e. a. b. a. t. e. r. n. o. v. e. r. a. s. i. c. e. t. e. m. i. n.
t. e. n. d. a. b. a. t. u. n. i. o. t. a. m. e. n. e. t. n. a. s. a. c. r. e. a. t. a. n. d. a. b. a. t. q. d. u. o. o. i. n. o. r. e. g. r. u. n. t. a. d.
v. e. r. i. t. a. t. e. e. q. p. l. e. t. a.

Nota 10. ista universalis p. p. o. n. i. s. d. e. q. d. i. n. d. i. v. i. n. i. s. r. e. p. e. r. i. t. i. d. e. n. t. i. f. i. c.
e. a. t. r. e. a. l. i. t. n. a. s. a. s. i. q. u. o. q. i. n. c. r. e. a. t. i. s. a. d. m. i. t. t. e. n. d. u. e. o. t. a. d. m. i. t. t. i. d. e. b. e. t. i. n. p. o. s. i. t.
t. i. v. o. q. m. o. d. o. s. i. m. p. l. e. c. t. u. m. e. t. d. i. s. t. i. n. c. t. u. m. a. n. a. s. a. d. i. s. t. i. n. g. u. e. n. d. a. e. s. t. s. i. c. i. a. d.
m. i. t. t. i. d. e. b. e. t. i. n. p. o. s. i. t. i. v. o. e. x. p. l. i. c. a. t. o. tñ. n. e. g. a. t. i. v. o. e. x. p. l. i. c. a. t. o. n. u. l. l. a. a. f. f. i. r. m. a. t. o.
p. o. s. i. t. i. v. e. n. e. g. o. N. a. v. e. r. i. f. i. c. a. t. i. o. n. i. s. h. a. j. p. p. o. n. i. s. d. e. q. d. e. s. t. d. i. p. o. t. e. n. s. e. s. t. o. p. o.
t. e. n. t. i. a. a. f. f. i. r. m. a. t. a. e. t. i. d. e. n. t. i. f. i. c. a. t. a. N. o. n. v. e. r. i. f. i. c. a. t. i. o. n. i. s. v. e. r. o. i. n. c. r. e. a. t. i. o. n. i. s. h. u. i. s.
p. p. o. n. i. s. n. d. a. t. l. u. x. e. n. d. e. b. e. t. e. e. a. l. i. q. d. o. b. j. e. c. t. u. m. q. d. s. i. t. n. e. g. a. t. i. o. l. u. x. s. e. d.
s. o. l. u. d. e. b. e. t. n. e. g. a. r. i. l. u. x. e. t. n. e. x. i. s. t. e. r. e. u. n. d. e. p. r. i. o. r. i. s. p. p. o. n. i. s. v. e. r. i. f. i. c. a. t. i. o. n. i. s.
e. d. i. p. o. t. e. a. i. n. s. e. n. s. u. p. o. s. i. t. i. v. o. p. o. s. t. e. r. i. o. r. i. s. a. u. t. e. m. v. e. r. i. f. i. c. a. t. i. o. n. i. s. e. s. t. l. u. x.
d. i. n. s. e. n. s. u. n. e. g. a. t. i. v. o. s. d. e. b. e. t. n. e. x. i. s. t. e. r. e. u. t. v. e. r. i. f. i. c. e. t. d. i. c. t. a. p. r. o. p. o. s. i. t. i. o.

Nota 11. sicut in fundamento vulgaris modi loquendi dicit in s. Scriptu
ra: Dirisit lux a tenebris et appellavit lux die et tenebras nocte, ita
in eod. sensu dicit qd. def. subistea p. p. o. n. i. s. n. a. s. a. c. r. e. a. t. a. s. i. c. i. l. i. c. e. t. n. e. n. t. i. t. u. r. e. s. e. d. t. m. i. n. a. t. i. v. e. i. n. g. i. t. a.

dignior

digniorē terminat nafa, sicut em dicitur: Quia in respectu Dni mors
(sanctorum), in rigore in q̄lata sp̄o. n̄ affirmat q̄q̄ qd sit in se
ista ex pte objecti sed solu negat unionē cū alia hūstia Unde ad
hanc q̄stionē: Quid sit hūstia creata? logico rigore respondendu
p̄ reflectionē: Quid sit negatō lucis, aut tenebrarū? Directe respondendū
Sic v̄ quis in sensu reflexo q̄dā sit objectu huius lūmi & ubi
sistentia creata v̄ quis in sensu directo si aliud dico: Objectu huius
lūmi indirectu est nafa creata Directu est unio Physica
p̄fectioni q̄ debet n̄ dari ut de nominet nafa hūstia s̄ n̄ unita
p̄fectioni. Si vero id tē nego suppositu qd hūstia creata debeat ēē
aliqd et qd aliqd objectu sit in se ipso hūstia creata. Sicut negat
qd aliqd objectu sit in se negatō lucis.

Nota 12 Quia scilicet dicunt qd Verbu Dni assumpsit nafa hūana
n̄ assumpsit autē p̄sona hūana, h̄bet hunc sensu: qd verbu Dni assu-
psit p̄ unionē Physicā nafa hūanam n̄ assumpsit am p̄ unionē
natale p̄sona hūana, id est n̄ assumpsit nafa de qua verificet qd
n̄ sit vere Physicē unita cū hūana p̄fectioni. Nestoriani am ista
scilicet dicebant. Verbu Dni solu unionē moralē ēē unitu hūani
Hic Xpi p̄inde scilicet statuit ēē unionē Physicā et reale in quo
am hūstia existat, An en positivo an en negativo nil decideret sed
reliquit Philosophis.

Nota 13 in edicto Imperatoris Justiniani approbato a Vigilio
Papa hoc tantu h̄bet qd p̄sona sit aliqd speciale, speciale am
n̄ debet ēē aliqd positivu adquatē, Na speciale significat, idē qd n̄
imune adeoq̄ id p̄t existē p̄ negationē.

Nota 14 Ex eo qd negat a Patribz et scilicet adjecto p̄sona hu-
mana in Xto non infert p̄sonalitate hūmanā ēē qd positivum
Na etia negationes dicant adijci v̄ dicat aliis privilegiis adijci
immunitas ab oneribz publicis q̄ est pura negatio.

Nota 15 Dicta Joannis Theologi in sculo Florentino n̄t
descriptio de doctrina scilicet. Deinde Joannes hic dicit tantu n̄
hūstia seu complementu ultimū suppositi sed tantu ipsu suppositu
ēē rem nafa, qd em iusta hanc sententiā nostrā veru est Na sup-
positu absq̄ dubio est res positiva et aliqd reale. Adde tamen
qd a Patribz scilicet Franciscanis in Epistola ad Hispanos subtili
vocat: res nafa p̄sona vero ē hūstia: res juris.

Nota 16 et h. verbum Dva assumptum id totum qd. e. positivum in hne p-
pterea n pt dici assumptum hne / na hoc stricte loquendo n e. veru
q. n assumptum ultimū elementu suppositi huani, sicut v. h. n ac-
cepit Statua qui solu Marmor rectu rescessis solis p. h. g. accipit
et in denominationibz n. utiq. pt. fieri universaliter paritas ab una
ad altera sed spectandz est potissimum communis modz eas intelli-
gendz v. accipiendi.

Nota 17 Verbu potuit supplere negatione, alias requirit ad pso-
nalitate nate humane p. p. n. q. uel formaliter, s. ita ut faceret
p. sona huana hac m. n. dat in Xto sed eminent ita ut nate huana
faceret simpliciter existente p. subsistea Dva.

Nota 18 Existea sive p. sona huana pt dici consumpta ab huana
ut loquunt Patres sed intelligendz e. qd. r. u. p. t. a. improprie n. am. p. p. i. e.
quasi sit destructa sed q. scilicet ab hac est impedita v. exclusa
hanc m. r. u. p. t. i. o. n. e. sic explicat S. Thomas, 3. p. te. q. 4. art. 2.
ad 3. m. 2. P. tanto diu p. sona r. u. p. t. i. e. p. sona licet improprie quia
p. sona Dva sua unione impedit ne huana nate p. p. i. a. p. p. o.
nalitate h. b. r. e. t. s. i. u. d. e. t. a. p. u. d. o. p. p. o. s. i. t. o. s. m. o. d. i. b. z. i. b. e. s. u. b. s. i. s. t. e. a. i. n. h. u. a.
nate Xti n. fuit r. u. p. t. i. o. n. i. s. e. a. t. e. n. g. q. u. a. t. e. n. g. f. u. i. t. i. m. p. e. d. i. t. a. u. t. p. o. t. e.
n. u. n. q. u. m. e. x. i. s. t. e. n. s. n. e. g. a. t. i. o. n. e. s. e. n. d. i. c. u. n. t. i. m. p. e. d. i. t. i. e. c. u. l. o. q. u. m. u. r. v. q.
dicendo: impedita fuisse morte coacta &c. P. t. e. r. e. a. g. u. l. t. a. a. q. u. a.
Oceano affusa p. a. n. s. u. b. s. i. s. t. i. t. i. n. s. e. d. i. n. O. c. e. a. n. o. n. e. c. t. n. q. d. p. o. s. i. t. i. o. n. e.
a. m. i. t. t. i. t. s. i. c. i. h. u. m. a. n. i. t. a. s. i. n. X. t. o. n. d. e. t. r. a. c. t. i. o. n. e. a. l. i. q. u. a. a. m. i. t. t. i. t. s. u. b.
s. i. s. t. e. a. p. p. r. i. a. s. e. d. q. d. p. r. e. n. e. x. i. s. t. a. t. P. l. u. r. a. u. t. p. o. t. e. m. a. y. o. r. i. s. T. h. e. o.
g. i. c. a. i. l. l. i. g. D. e. o. d. a. n. t. e. S. t. u. d. i. u. m. r. e. v. e. l. a. b. i. t. a. c. s. o. l. v. e. t.

S. 4. t. u. s.

De Ente in alio seu accidentali

- 76 Accidens ex r. i. v. o. c. i. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. i. d. q. d. r. e. i. a. c. c. i. d. e. t. s. e. u. n. o. n.
p. e. r. t. i. n. e. t. a. d. i. p. s. i. g. e. s. s. e. n. t. i. a. m. r. e. n. e. c. e. s. t. e. s. t. a. s. e. d. t. a. n. t. u. m. o. r. n. a. m. e. n. t. u. m.
s. e. u. a. f. f. e. c. t. i. u. s. u. b. s. t. a. n. c. i. a. p. d. i. c. a. b. i. l. i. s. d. e. i. l. l. a. n. e. n. r. e. i. b. o. d. s. a. l. i. e. i. n. o. b. l. i. q. u. o.
D. e. f. i. n. i. t. c. o. m. m. u. n. i. t. u. t. i. n. S. t. h. y. n. a. d. i. x. i. t. s. i. c. i. e. s. t. e. n. s. o. r. d. i. n. a. t. u. s. u. l. t. i. m. o. a. d. a. l. i. q. u. o. d. e. n. s.
a. t. u. i. n. q. u. a. l. i. t. e. d. i. s. t. i. n. c. t. u. t. a. n. q. u. a. m. p. f. a. c. t. i. o. v. i. m. p. e. f. e. c. t. i. o. i. l. l. i. g. i. n. t. r. i. n. s. e. c. a. v. t. a. n. q. u. a. m.
n. e. c. e. s. s. a. r. i. o. a. d. h. e. r. e. n. s. p. e. e. m. a. n. a. t. i. o. n. i. a. l. i. q. u. i. g. f. o. r. m. a. e.
O. b. s. e. r. v. a. 1. o. d. u. a. c. c. i. d. e. n. s. d. i. c. i. t. o. r. d. i. n. a. n. i. u. l. t. i. m. o. t. a. n. q. u. a. m. p. f. e. c. t. i. o. v. e. l.
i. m. p. e. f. e. c. t. i. o. i. n. t. r. i. n. s. e. c. a. i. n. t. e. l. l. i. g. e. n. d. u. i. n. t. r. i. n. s. e. c. a. v. e. l. p. u. n. i. o. n. e. e. t. r. e.

ceptione ut calor est intrinsecus igni v. per se inhaerentem
ut calor est intrinsecus fornaci. Quo qd nomine perfectius
intelligat hic: siue perfectio stricto talis qualis dicitur esse calor
inmanens igni siue talis talis qualis est albedo respectu parietis
3° addit in definitione si v. imperfectior q. ut nonnulla accidentia
q. ut imperfectio sui respectu et p. illa n. t. p. p. q. ut viciat respectu
p. ut p. errore intellectus q. habet pravam voluntatem.
Ita n. est de ratione accidentis ut recipiat in omni respectu ad
qd ordinat sed sufficit est in aliquo recipiat sic visio mea
parietis ordinat ad parietem videndum neq. in in illo recipit sed
solum in oculo. Ita qd aliquid accidentis q. creatio distincta a ter-
mino in nullo respectu recipit sed tantum adheret necessario
suo termino.

Si quis autem dicat: possibile est creatura q. sit ens ordinat ultimo
ad aliquid adequatum distinctum de negando est qd est possibile
q. hoc est dicere, possibile est creatura q. sit accidentis sicut n.
est possibile in quo sit stricto ad rationalem et sic nulla potest
dari creatura definitio aut accidentis. Proinde adhuc illa creatura
est emanativa alicuius forme.

Adverte qd definitio aristotelica accidentis hoc: sit ens in
alio ut sonat n. venit sibi accidenti n. et forma materialis
autumio est talis q. recipit in materia. Ita n. venit omni acci-
denti n. creatio sibi distincta a termino si n. recipit in illo
aut alio respectu cu. sit essentialiter independens a respectu et tamen
est accidentis. Si tamen explicet ad motus nostre descriptio-
nis te valebit. Hoc in inalienitas n. significat huius actualitatem
in se ipsa v. adhaerentia in respectu sed tantum potest ad esse in a-
lio seu ordinabilitate ad aliquid adequatum distinctum. Nam possunt
accidentia rata v. absoluta divinitus existere absque illo subiecto
ut q. in Eucharistia quare n. erunt ordinata sed ordina-
bilia v. potest in esse.

Accidens dividit ab aristotele in 9 predicamenta ut dictum
de illis tu in logica tu in Physica ubi et alias divisiones
dedimus per quas accidens aliud est ratum v. absolute, qd ex
essetia sua exigit inherere respectu suo ad danda denominationem
sua creatura aliunde completum potest in saltem divinitus absque suo sub-
iecto existere, ut inquit Pater Suares. Aliud modale

put illud definimus in Physica. Pro 363 estq. formalis ultima
determinatio et actualis Physica. Entis indifferentis in aliqua
ratione specialit affixu hieto.

77

Utrum Accidea prout in Physica absoluta dicitur a parte rei et
sint realit distincta a hieto accis et p. nax est intentio
currenti temperate peripatetica inter ac. Neotericos quos
id stet tu ea fide in Eucharistia m. manet quantitas so
por odor Panis in tn bsta tu ex experientia, Experimur
m dari in nobis intelllectiones volitiones sensaciones ac ite in alii
luce frigore calore sonu &c q n st bsta ut dicit in Physica
particulari. Unde em Neoterici alii Accidens defini
unt ut Clarissimus Purchocig dicit esse illud qd non est res
aut ens, seu qd est entis modus aut affectio in alio tanqm
hieto inherens ut pleptio in mente figura & modus in
Corpore quare alterig inter ens et nil dicit esse quid modus
scilicet modus entis qui neq est Ens neq nil, hbet tamen iuxta
illu sua esse et existera, ac singularitate. Sed huc qmone
pta quis n videat 1° quomodo accidens n est ens siq
hbet sua esse et existera atq singularitate sicut substantia
2° Natura humana Xti qmris n bstat pte bsta p. nax tnept
ens nominalit acceptu. 3° si esse et n esse opponunt sub
contradictione nec dat inter illa modum ut ipse dicit ut em ens
et nil. 4° Accidens v pt definiri quid sit et sic hbet
esse et qditate adeoq ent ens v n pt definiri et sic n hbet
esse et erit nil. Sed Aris cu ens immediate dividat in bsta
et accidens. Alii vero Neoterici dicunt n dari qci
dea absoluta sed dari non nisi modalia q solus p ratione et di
stineta a bsta ita ut nec divinitu fieri aut existere pos
sint possit atq hieto sed ita huc agem in Physica particula
r. de qualitatibz Corporis.

Hic tamen Nota 1° du Aristoteli ac S Thome dicunt accidens n
esse p. nax ens intelligendi st qd accidens in se n bstat hbet tn sua
natura et existera p. nax distincta a bsta qmris natura n possit ee
absq omni hieto qd qmris hbeat sua esse et existera tamen
in se n subsistit sed inheret alii hieto nec est integr. agendi.
p. nax.
Nota 2° qd accidea n creant tantu sed em a bsta p. nax
v alio accidente ut v calor ab igne v altera calore aliquo in

Accidentia simul cu' mat'ia et creata ut quantitas.

Questio

De attributis Entis.

Postquam enim in generali ac particulari explicuimus restat inq' uerum
an de attributis seu affectionibus passionibus ac propriis entis
illisq' generalibus Porro attributum entis imunit' dicit' proprietas
metaphysica entis speculabilis cu' ente permanens ac p'seuerans p'mo
dum modi recipiendi ex e'ssencia e'g' tanquam ex radice brev' at
tributum entis e' predicatum idu' e'ssenciale entis ueritabile mutuo
cu' ente, de numero horu' attributoru' n' veniunt int' se au
thores. Imunit' in sex esse dicunt voc' illa peregrina memo
ria quia significata Rubat nempe res ens unu', bonu'
aliquid verum, Ceteru' n' etia' huiusmodi e'ssencia sunt attributa
et proprietas entis stricte tales et sui res et ens sunt synonyma
et ex modo nostro recipiendi solis vocib' differunt deinde ens
n' est attributum respectu cui n' q'm. est predicatum idu' e'ssenciale re
spectu sui sed tota e'ssencia metaphysica consistens in predicatis amo
e'ssentialib' alias q'm h'os esse et proprietas et attributum eius. Tandem
si aliquid significat idu' q'd aliqua res seu aliud quid put' multi
volunt adeoq' debet reduci ad unu' sig' aliud quid idu' est q'd di
stinctu' hoc am' reducit ad unu' e' Quare nominis tria al
tributa huius sunt examinanda Subiectu' unu' bonu' et verum
sig' de ens consideratur idu' esse e'ntu' vel p'ntat' ad intra est e' con
stitutu' ab aliis re'set' et sic e' unu' et p' illud considerat' tale
v' put' est sparate ad aliud et sic considerat' p' veru' put' est ab
intellectu Per bonu' am' sparative ad voluntate. Ista aute'
tria dicuntur passiones et attributa transcendentalia seu genera
lia q' enti cuiuslibet ueritabilis auerunt illudq' transcendunt et
in quolibet reperiunt tanquam e'ssentialit' identificata enti.
Mura de his attributis egimus supra ut in Logica ubi de uni
tate et ubi de identitate et distinctionib' ibide' eni' de veritate
De bonitate am' ex p'fesso agit Ethica sed put' ha' sunt attributa
transcendentalia n' predicamenta de illisq' hic breuissimè
non nulla expediem'.

De Simus

De unitate

Unitas transcendentalis e' una entis passio et abstracta mo
do et n'q' iuncta cum illo.

Querit itaque 1° quid sit unitas transcendentalis entis Aristoteles
9° metaphysicorum dicit. Unum est indivisum in se, et a Philosophis communiter
definitur: est ratio formalis in quo est ens indivisum in se. Indivisum
a quovis alio, seu Clarus est: ratio formalis in eoque ens identifi-
cat se et distinguit ab omni alio. In re autem unitas transcen-
dentalis est: identitas sui sui et distinctio a quovis alio, ut
res in se sit una necesse est ut non sit divisa in se alias non erit
una sed multiplex et geminis res una. Ex. Petrus potest et dividi in
partes et membra sed tamen quod non potest dividi in partes ejusdem rationis
seu in plures adaequale habens unde est una transcendentaliter.
Unde unitas seu indivisum hoc consistit in negatione divisionis
in se et a se in eoque res non potest dividi in plura talia qualis est ipsa
nec in plura entia adaequale distincta a se non consistit autem in nega-
tione divisionis ab alio excludendo. Ex. Unio vel cum alio non boni
unitatis. Petro. erit adhuc una transcendentaliter. consistit tamen
indivisione ab alio per exclusionem identitatis eo in ipso quod res
non identificatur cum altero distincto sed tantum secundum est una for-
maliter.

80 Querit 2°: An unitas transcendentales sit aliquid superaddi-
tum realiter enti ad quod conformatur ad dicta in logica de distinctione
reali adaequata 1ro 220 et infra respondendum negative.

Ratio est quod identitas et distinctio non est quid realiter superadditum
enti ergo nec unitas tum quod unitas haec est proprietas metaphysi-
ca. Tum quod illud superadditum esset formaliter unum quod non esset formaliter
multa ergo vel esset unum per aliquid iterum superadditum et per se ipsum
si simul seget per se in infinitum. Si videtur. Et id ipsum de quovis
ente dicitur potest quod sit formaliter unum.

Adverte 1° quod unitas haec transcendentalis per Aristotelem et exph-
licitum modum recipiendi et explicandi consistit formaliter in predicato positivo
ab ente per rationem distincto quod si indivisum dictum de ente est positum
geminis exprimat negativum quod est negatio negativum. Tum quod est perfectio entis
tum quod ens est predicatum positivum ergo est unum. Nam Aristoteles 3° meta-
physicorum, text. 7 dicit: divisum autem aequaliter est unum et angelus
per se. 3° ens et unum aequaliter significantur, quod est et unum sit
aequaliter idem. Hec differunt in sola ratione et hoc predicatum
positivum est entitas. — Iuxta in idem modum recipiendi quod notum
notior et clarius eadem unitas transcendentalis communiter explicatur per
predicatum negativum et per divisionem in se. Unde Aristoteles 5° metaphysicorum
text. 14 dicit: Universalitas patet quod cum non habet divisionem quatenus
non habet, ea tenet unum dictum. Hecem spiritus explicatur per

Predicatum
proci

praedicatum in seipso v. independentis ab omni materia. brutū p. v. r. a
simile differt ab hinc gmois n. ut quid negativum.

Adverte ideo qd unū, n. sit idē, ac unicū, nā unicū est illud qd in
eod. genere nō hbet sibi simile. v. q. unicū solū, unū tñ p. h. b. e
simile sibi in eod. genere v. q. hōo qlibet est unū id est indivisū
in se.

S. Idus

Bonū & **bonitas** De bonitate. Entis. Bonitas transcendentalis est cu. ente vertibilis et
reperit in quolibet ente. Unde Aristoteles ethicorum 1° Cap. 1. inquit
Bonū dividi p. oēs categorias. Sicut em. et tale bonū est p. fe
cio cuilibet entis juxta illud genesis 1° videt cuncta q. fecerat
era l. valde bona. Et alio loco. v. o. creata Dei bona est.

Bonitas alia ē absoluta p. qm. aliqd. in se est bonū et hbet p. fe
sive sibi ipsemetem intrinsece. alia bonitas respectiva qua
long est sveniens alicuj. entis inclinationi. capacitati et appetitui
et hoc bonū aliud est honestū aliud utile, aliud delectabile. de q. b.
long ethicorum.

Bonitas itaq. transcendentalis est capacitas seu aptitudo et
meritū v. l. c. y. g. est aliqd. appetibile tanqm. potens existere
seu ē appetibilis. Entis ex eo. qd. possit existere realit. eo m. ipso
qd. ens sit bonū et p. fe. tū in se est em. n. sveniens alicui cum
juxta axioma o. bonū est suū communicari et hoc explicatio
onitū o. et sibi ipsemet nec illa melius dari potest.

De infer. In: nullū ens p. o. ē malū transcendentalē, quia eo ipso
qd. sit ens hbet aliquā p. fe. ctionē, adeo q. capacit. ad appeti. tal.
ta. a potē. appetitiva. s. a. m. malū transcendentalē, ut p. te
m. o. tū bonū est privac. alicuj. abita. bonit. et p. fe. ctionis
est illud qd. appetitum p. ex eo. q. n. pt. existere realit. v. q. negao
nūcra de. Infer. ideo v. p. ositivū em. p. s. r. m. a. ē bonum
transcendentalē in q. tū o. g. existē. Salte. universū appetere p. o.
test.

S. Idus

De veritate Entis

De veritate dictū abundē in logico hic tantū agit de veri. & r.
transcendentali. Hic am. est s. p. m. itas alicuj. in aliquos
st. apacitas et aptitudo passiva entis ad cognosce. illud existēte,
v. p. se existere realit. id est, est capacitas ad cognosce. cognōne
vera affirmante de illa. potē. ad existēdū realit. Unde gmois
humera cognoscerent. s. se existere ad hoc tñ n. hbet veritatem

transcendentale quia talis cognitio precedat ex aptitudine. *Alaxum*
sed potius ex errore cognoscentis. Oppositum veritatis transcendentali
falsum transcendentalis quod n. talis est in rebus quoniam in intellectu creato
nec est aptitudo ad cognoscendum vere posse existere realiter.

Ad dictum inferendum quod veritas transcendentalis n. sit quod positivum
nemine cogitante supradictum ratio eadem est quod d. o. m. t. n. 82.
Inferendum vero quod denominatio non sit veritas pure extrinseca a cognitione
vera sive creata sive increata ad ens terminatum ratio est quod veri-
tas transcendentalis reperitur in quolibet ente et est attributum iden-
tificatum enti. Tu quod. segreget himeras et puras negationes o. e. quod ve-
rum transcendentalis quod. et illis potest competere denominatio pure extrin-
seca qualis est esse cognitum. Inferendum 3° quod enim oppositio falsa
sit vera transcendentaliter videlicet haec ratio n. est ad rationalem. De illa
potest formari vera propositio affirmans de illa vere potest ac existens
videlicet haec propositio ratio n. est ad rationalem potest existere.

Questio 31a

De principiis metaphysicis. C. 1°

84.PLEX generis est proprius iuxta Aristotelem qui lib. 5° metaphysicorum cap. 3° inquit
sunt in physica generali d. i. m. g. s. c. b. q. p. p. i. s. m. u. n. e. e. s. t. e. s. s. e. t. i. m. u. n. d. e.
aliquid aut est aut fit aut cognoscitur unde si aliquid est intelli-
gunt propria operationis ex quibus res stat ut hoc ex ea corpore una ne-
cessary aut fit intelligunt propria productiones quod ad rei productionem scur-
runt per ly. t. a. n. d. aut cognoscunt intelligunt propria cognitionis in
rei s. entis notitia nos ducunt. Haec propria alia cogitantur
physica ex quibus res physica fit aut producit. Alia metaphysica
ex quibus res metaphysica aut metaphysice consideratur. De propriis phy-
siciis rerum seu operationis ac generationis abunde egimus in
physica generali. De propriis enim metaphysicis rerum egimus huius
metaphysica ubi de essetia et existetia s. actu et potestate ite de physica
quod est proprium individuum tractavimus ex his quoniam quodlibet ens meta-
physice consideratur stat quod quodlibet habet suam essetiam ac existentiam.
De propriis cognitionis ad quod agere restat quod enim propria n. solus
ca sed enim metaphysica dicuntur. Siquid autem anima philosophia aut verus sapien-
tia s. metaphysica pertinet universales entis notitias examinari ac
speculari ad eam s. propria s. p. n. u. n. c. i. a. t. a. u. n. i. v. e. r. s. a. l. i. s. s. i. m. a. i. d. e. s. t.
propriae universalissimas quarum veritas ex ipsis terminis bene perre-
ptis immediate et perse ab aliis p. b. a. m. e. i. n. t. e. l. l. e. c. t. u. i. b. e. n. e. d. i. s. p. o. s. i. t.
innoscitur explorare et potius alius scientiis subministrare.

Itaq in presenti qstione hoc discutiet qdna sit *Imu* clarissimu dicitur illu
verbalissimu. oiu ppteru lumine nate notoru ppter de quo non
solum dubitare n possim sed em qd sit *Imu* tu certitudine ac
firmittu evidentia ac officio adeo ut cetera ppia ex illo pflu
ant et illud ex quo illud q sit ultimo resolutoriu oiu ppteru
ac axiomaticu. Sigd hoc ppteru flom en ppteru ac universalissimu
denotat ut stat ex aristotele et Diogene apud Laerciu ceteris in differ
tione postliminari. *qica* nro 157 Ad qm qstione?

Primo respondens Cartesio cu suis sectariis illud ppronciatu
ego cogito Ergo tu *Ima* venit et oiu *Imu* ppteru esse esse 85
rit. Ita qm ut dixi sic:

100 *Imo* Illud ppronciatu Cogito Ergo tu n est oiu
principiu *Imu* imo nec nomen ppteru meret

Raones it ille data nro 126 et 127. Ubi dictio addo quoru
et illu ex hoc ppteru Cartesio demonstravit. vq an terra movet
v quiescit. An sol fixu est in loco an in gyru agit? An bruta
sunt ppteru Authomata? An qd tria. Elementa Cartesio dent?
Vt qd n dent Cae vera efficientes v qd n dent Accidentia ab
solata deducantur hoc ex illo proloquio pterea helle illud est tan
tu laura ex effectu adeo pbari debet p aliud ppteru vq implicat
idellu v non esse v operari cogit ad esse tu q. cu dico. Ego cogito
tu ppteru suppono me esse, et illu illu similis est ac si dicerem.
ego tu cogitans ergo sum, ubi id ppteru pbat. Sicut et huius
est ens si lucet lucet si pluit est maldu tu. Ido cu Cartesio su
choru pte a metpca Cap 4 illud *Imu* oiu ppteru assignat: quid
qd in idea clara ac distincta rei alieu ppteru id de re ea certifi
me ppteru affirmari. Ita quos similis.

110 Quod et istud n sit ppteru *Imu* ac universalissimu oiu 86
ppteru imo nec nomen ppteru meret.

Eno est q. est singulare obscuru non oia vq imo et n uti
ut dictu deservit rda postliminari nro 130 et infra.

3tio Alii e Penipateticis varia assignant ppia lumine nate
ppteru quoru attributa ita evident et clare inesa sunt ut oia in
tellectu quantuvis rudis y nong in tminoru pensatis tminis sui
te iside absentis abq alia ppteru uno rapit in a sensu cu qd

100 3tio Primu oiu ppteru in quod ora resoluntur
ten indirecte est illud impossibile est simul id esse et n
esse idu am illud imediate segns est: quodlibet est v non est.

87

seret ei repugnaret tē idea illi rei n esset vera ac iermina
Confirmat idō Comentator in Aristotē 2° metaphisicū cap 1°
dicit qd si hē hoc nostro ppio nemo pt philosophari disputā
re aut racinare.

Adde Imo quoniam plex est geny demonstratōis scilicet alia
est demonstratō extensiva in qua directe pcedit a caa ad effectus
ab eīca ad passiones &c. Altera demonstratō redargutiva du
ctus ad impossibile in qua cogit ad versariū negare qd accipit
aut scedere qd negavit ad eū negare et accedere idē? seu ad
mittere idē? ee et simul non esse ut et in Dialectica in numy
de reductione ad impossibile nro 234. pnde hoc nostrū ppū
est oīū primū in linea demonstratōis ducentis ad impossibile
si qd oīa alia ppia p viā resolutionis ad impossibile reducant: ita
ut quavis veritas ppiorū n indigeat pōri attamen si hōc ab
aliquo ptenant ac imprudent negarent ille facile posset redu
ci ad hoc qd segrēt impossibile scilicet idē? ee et n esse simul.

Adde idō qd illa nostra duo ppia et qd diversa materialit sed unū
formalit et n re ad verbis discrepant. Unū m ex illis mediū oē
p participationē aliud p negatōe extremorū excludit omnino
In q ista ppia sibi equivalent: ut stat ex Dialectica ubi de equi
pōllentia ppū modalium? Na ista ppō: necesse est qdlibet esse et n
esse. Equivalēt huic: impossibile est aliqd neg esse neg n esse, ubi
neg esse idē? est qd esse ergo illa de necepe equivalēt oīno huic:
impossibile est aliqd n esse et esse qd qd sit qd stranu sentiat. Su
ares.

Obijcit Illud est amū ppū ex quo oīa demonstrari possunt 90
sed ex hī impossibile est &c n possunt oīa demonstrari Et sic non
pbat ex ppne negante n pt demonstrari conclusio affirmatōis
sed hī impossibile ē est ppō negans ergo ex illo n possunt oīa
demonstrari. Rō distinguendo idū argutū. Ex ppne pure
negante nec affirmanti equivalentē n pt ē pmitto ex ppne ne
gante quo ad verba quo ad re am affirmante seu equivalentē
affirmanti n pt ē subdistinguo, n pt demonstrari affirmans
conclusio directe et extensive n pt demonstrari argutive indirecte
se est huic id est reducendo ad versariū ad absurdū nro 234
dico ut supra dixi qd p leges Dialecticas de equi pōllentia modalium

ista nostra propositio impossibile est aequaleat affirmanti huic
neque est quodlibet esse v. neque. Hic enim ut demonstrat ostensiva
quod assertiva ex dictis supra. Quidam dicendum sit patet ex ter-
minis distinctionis.

91 Urgebis. Ex ly impossibile est enim equivalenti affirmanti non
possunt ora demonstrari enim argutivè Et sic Ans. probat quod ante
se habet ac supponit priora ppia ex illo non potuit ora demonstrari enim
argutivè d. ly impossibile supponit et habet Et sic ly impossibile
immo et ly necessè est quodlibet de se ppnes modales Et assignat
ppos de inesse absoluta et simplex est prior et simplicior modis
h. omne in toto supponit sua pte. Et sic. Ans. distinguens
ultimū Ans. propositio de inesse absoluta et simplex est prior
modalis quatenus est propositio quatenus est ppia nego. Na sapig fore
evidentia pferat modalis qm absoluta. Tu q ly impossibile est neque
est summa ppia p quod summa et summa impossibilitas declarat et in
quo summa et summa necessitas fundat.

92 Instabis ly impossibile est. non est ulla tunc summa ppia ergo
Ans. probat. Illud est summa ppia quod non potest utriusque probari sed ly
impossibile est de potest utriusque probari put de facto probatur ab
antithetis. Nere p totū. H. Metaphysicu libru a textu q strabo
tagora et Heraclitu Et sic. Ans. quod Philosophi ipse putant quia
a nemine fuit. Unqm hoc ppia negatum aut negandum Na si
quis negavit aliud ore dixit aliud mente tenuit unde illud
p. principiu nequaqm probavit certe ne ostensivè ne argutivè
ve sed solum multū attulit ut declararet q admittunt aut qui
admittere tenent qui illud p. per se negant. Quare p totū
id. Itare ostendit Philosophus ut adversarios similes expo-
nat audientiu si qd quis hoc ppia negaverit aut in dubiu
vocaverit ipse se falsificabit si in contradictoria sunt vera se in
pt aliqd esse et neque simul et negabit et non negabit et dubi-
tabit et non dubitabit adeoq. dicendo se negare non negabit et dicendo
se dubitare non dubitabit. Itē q. tendit est a negante hoc
ppia an aliqd recedat an nil si nil non est cu illo disputandum
si aliqd tunc v. ita hoc recedit. ut simul non recedat ergo contra-
dictoriū et sic habet intentū scilicet impossibile est. Vel simul
recedit et ergo contradictoriū et sic falsificabit se ipsum.

Nota qd Ens et negao Entis s esse et n esse immediate opponunt
ibi nei int utruq absolute intercedit aliquid medium put interco
dit int hne et n hne, int videre et n videre, qmuis inter Ens
reale et n ens cu hiebo aliquo determinato ut int visu et nega
tione visus vq in lapide aliquid intjacet medium vq cecitas exclu
dens utruq contradictoria quos m hiebo determinatu offertur
ut lapis. Hunc ea opposio n e contradictoria sed poy ad privati
va reducitur q opposio privativa duplex est alia stricte dicta cu
hiebo est capax forme recipiendae alia latij usurpata cu hie
ctu forme excipiendae n est idonea.

DECOMPTATIO Itia

De Oppositis Enti.

Opposita enti dicuntur pura negaoes s carentia et impossibilia
seu hymerae de his itaq iplic qstione agemus.

QUESTIO Ima

Quid sit negao seu carentia rei alicujus contingentis?

Nomine negaois ut sic imunit et vulgari intelligitur non
esse, n existia rei, carentia defectus rei, aut exclusio alicujus tmini. 13
Seu clarij negao est n existia rei alicujus possibilis. Negao hae
in vulgari sensu alia dicitur logica seu rlo intentionalis, qdo
aliquid ens exprimitur p tminu negativu estq qre tminu aut cogni
tio negativa vq n existit Antixty. Alia objectiva s Physica
q excludit entite reale seu est objectu tmini aut cognitionis ne
gativa sive rao formalis aut forma vi uq res denominatur n
existens vq ipsa n existia, carea Antixty. Sed hae divisio est
similis huic: huc alij est intentionalis et logica alij objectiva
et Physica. Rursq negao alia dicitur ee ^{activa} negativa causalis
extrinseca em dicta estq (ua negaoes vq. ecretu Dei de n existia
alterij solis. Alia passiva formalis, intrinseca em appellata
estq ipsa rao formalis intrinsece denominans aliquid n esse seu et
objectu negaois activa vq ipsa carentia n existia alterij solis
sed et hae divisio ming recta ob falsa suppositu ut infra patebit
Tande negatio alia est necessaria. q vel est reru necessaria ru
ut negao Dei v impossibilu ut negao hymerae. Alia stringens qua
est negao rei stringens seu potntis existere v n existere v negao

n̄ existia Antixi In p̄enti n̄ agem̄ de negatibz logicis intentio
nalibz. It̄ de actioni ac causalibz d̄ de objectis et formalibus.

94 Hic itaq̄ q̄stionis est quidna sit in re et in quo visat negao secula
rentia formalis objectiva alicujus rei contingentis. T̄erretius
reflexe loq̄do p̄ponit q̄tio sic: q̄na sit objectu termini negativi
v̄g h̄ap negao carentia et f̄et hunc sensu q̄stionis ubiq̄ nos tenelinq̄
It̄a h̄c posterior est longē diverg a t̄mo. It̄m in falso laborat sup
posito ut et de h̄istia dixim̄. Unde ad hoc deudat q̄tio ultimatis
An cogitabile sit tale objectu qd sit in se negao carentia nihil ē
Adverte h̄c s̄ longu f̄re discrimen int̄ vulgare modu loq̄di
et t̄ritu Philosophicu ut in Logica de rigore logico, ac in ep̄colro
325 s̄ in Physica de vacuo s̄ro s̄do in m̄m̄ quare multa
q̄na s̄pta in rigore scholastico essent falsa q̄ vulgarit et
h̄ant s̄pta s̄ vera v̄g d̄at vacuu doli s̄ d̄at p̄siones obje
ctive s̄. Vel d̄u d̄iam̄ in vitro triangulari aut p̄tigeno s̄a
multiplicativo aut in iride varios esse colores v̄ in theatro p̄dere
leonē ursu s̄. Vera d̄iam̄ in sensu vulgari usuali et im̄uni
reducendo hac ad aliud sensu q̄m verba sonant.

Adverte 2do diversa esse ista apparere esse objectu intellecty
et vera esse objectu. Sic itaq̄ h̄ij sp̄s: d̄a carentia Antixi
separat exterminis objectu esse carentia seu aliqua negao in
re autē objectu ēg est existentia sed celata et involuta terminis
negativis v̄ istiq̄: ignoscibile est incognoscibile videt̄ objectu esse
illud incognoscibile cū in re sit cognoscibile. Similiter et istaru
Nullatenus veru et nullatenus falsu It̄a distinctu ab omni l̄ta
et p̄bilit̄ et impossibilit̄.

Adverte 3o qd sicut de possibilit̄e intrinseca passiva Creafaru
plurimi h̄ic, modo loq̄di de existentibz decepti et apparentiat̄
minoru s̄ qd ad m̄sere p̄p̄u hanc enunciantiu esse objectu aliq̄
absteru ut supra s̄ hoc dixim̄, ita h̄i plurimi irrecip̄as capi
unt ip̄o pene s̄ro Verboru et apparentia terminoru et ideo dicunt
dari negaoes objectivas aut contradictoria objectiva cogitando
illa esse aliqua Phantasma ideas et entitatulas forte sub rea
vo Luna s̄u idēis platonici latitantes.

95

Et ideo s̄plex est classis authoru circa id sentientiu
It̄m in nonnulli docent negaoes esse entia qda diminutaa ab usua non
qd p̄p̄ae realit̄ sicut in m̄m̄ sed in p̄p̄o s̄mo modo, Physice
tamen nemini cogitante. Alii dicunt n̄ dari illas em̄ improprie
negant dari in objective t̄minatur n̄ in esse rei sed in esse veri quate

non verificantur v. falsificantur ppter idq. sive illarum ppter q. in recto impor-
tantur carere v. dat. Carere antixi n. dat. Carere sollo. qm illarum q.
in recto n. importantur carere sed ex pte copula habent specia negatione
v. aliter n. existit. Alii am dmaru tantu n. ularum. Cui aliud
cent negones necessarios identificari ipu esia rei stringentes aut
v. scientia v. libero decreto Deo similiter ac dixi de possibile
3° Alii docent ed ipsa cognoscere negativa Alii ipsa ens reale
Alii parum nil alii aliud ego autem.

110. 1° Negationes Physicae formales non existunt for 96
maliter in esia v. decreto Dei notente aliq. produ

Dixi formaliter q. causalit et activae pount existere in esia
Iva in quantum hoc est causa ut dat v. (in sensu saltu) vulgaris
negatio Dei vel in decreto Dei quatenus hoc est causa ut datur
negatio v. alterius mundi et sic de se

Ratio asserit est: inter septe v. alter sol. existit ex communione
in est v. d. si negatio est formalis decreto Dei tunc n. esset v. d. v.
Nec pbat si negatio est formalis decreto Dei t. ille septe p. ob
recto habet decretu Dei sed si habet t. n. esset v. d. p. aliter
p. q. hic septe negat directu suu dari decretu am. Deum t. p.
datur ergo se de.

Firmatur de q. verificantur contradictoria illa non identificant sibi
nec una existit in altera sed de negatione et decreto Dei verificantur
Ergo Nec pbat Negatio antixi tollit p. existetia antixi. v. d.
Dei seu Deo n. tollit p. existetia eandem. Negatio opponit for-
malit immediate existetia antixi; decretu n. opponit q. illi p. q.
Opponit carere decreto.

Firmat 2° Decretu Dei volens p. certo tempore existetia
Antixi aut unione aut materia informata n. est formalis
existetia aut unio aut informatio v. em decretu Dei notens exi-
stetia v. volens n. existetia p. nunc n. e. formalis in existetia p. nunc.

Firmat 3° q. p. impossibile n. dato Deo v. p. d. e. decreto v.
Ta est hac p. p. hymeia n. dat, Antixi n. dat. De nec decre-
tu hoc est pars negationis Ergo nec multo magis tota negatio tu
q. alias casu quo p. sive saltu n. dat. Deq. aut decretu e. q. d. d. d.
Statim dari hircocervu aut em Antixi nec regere amplius
q. q. na pereunte uno contradictorio scilicet negatione d. d. d. d. d.
t. d. d. d. Negatio v. alterius Dei aut hymeia est summa boni
it. negationes stringentes dant ab eterno ergo sunt ipse d. d. d. 97
Decretum et essentia ejusdem Dei.

Rpo ad 1um qd negao alteriq Dei causalis nomen formalis est
 sumu bonu. ad idu dico negando simpliciter sicut et de possibilitate
 dixim non oiu m. ppnu veritas requirit objectu actu existens.
 Dices 2do qd nil est p^r decretu Dei illud est ipsu decretu
 Dei sic q. Petrus nil est p^r existea sua ideo est ipsa existentia
 sua sed negaoes sunt tales ergo de Rpo retorquendo de possi
 bilitate pura creatoru v de negaoe talis q. p^rta decretu Dei
 et talu mundu nil est. Directe transmissa fore diffin. Noni.
 In qd nil aliud sit illa qm decretu Dei negat hoc sensu qd neg
 at decretu neg ulla alia ressed puru nil p^rta Noni et similit.
 Dices 3o qd est formalis exclusio et caa formalis existentes
 Antichristi illud est n existentia Antichristi sed solum decre
 tum Divinu volens existea est tale Ergo de Rpo retorquendo
 quod est formalis exclusio, non existea Antixti illud est forma
 lis existea Antichristi, sed Decretu volens existentia Antichri
 sti est talis exclusio Ergo e formalis existentia Antichristi
 Directe transmissa fore nego minorem, q talis exclusio est p^rta
 n existea Antixti nisi forte illud decretu sit exclusio causalis radicalis
 seu exigens formalem exclusionem Antichristi sicut una forma exigit
 exclusionem alteriq n e in formali ipsa immediata exclusio. P^rea
 hoc Decretu n est caa formalis intrinseca et identica sed tan
 tu extrinseca.

Nota Quomodo Decretu sit sufficiens fundamentu judican
 di qd n def Antixti, In n est formalis n existea illig sicut nec
 est existea formalis et ad hoc ut ponat formalis negao Ant
 christi p^rta decretu Dei volens existea qd plq requirit sicut
 ad hoc ut ponat forma v unio v existentia.

98 Dico 2do Negaoes Physicae passivae obiective n resi
 stunt in ipsa cognitione.

Ratio est q. 1° si resisterent in illa tunc deberent identificari illi
 ad eos sicut cogniti existit Physice realit, ita et negaoes deberent
 In q. 2° n g^rit hic de negaoibz Logicis intellectualibz q. tales st
 acty intellecty sed p^rta de obiectis scilicet de obiectis cognitionu
 talium In q. 3° emsi nullq cogitaret intellecty Antichristum
 n existere In illo defecto n existeret. Qu q. 4to existea rei forma
 lis obiectiva n resistit in affirmacione rei ergo neg n existea in
 negacione.

99 Adde qd Ano 1695 24 Julii prohibita st sequentes p^rposiciones:
 Negao est ens et superaddita ista opinio: negatio p^rta. carenti
 privatu, negatu de est decretu rationis p^rta est rei q negat

forma est cognitio negativa, q^{ue} addita hac censura q^{uod} displicent de hoc tamen infra pl^{ur} dicem^{us}.

Dico 3° Non dant negationes objective aut quomodo
cum sive nequine legit ante sed eis igno
em negativa habet p^{ro} objecto ipsa entitatem exi
stantem v^{el} potente existere. 106

Sic loquendo rigorem q^{uod} ut in immediatis p^{ro}missis inui in sen
tu vulgari minus ac usuali put scilicet aduerm^{us} loqui de
rebus existentib^{us} ita loquimur et de n^{on} existentib^{us}. Nam t^{er}mini
formalit^{er} v^{el} equivalent^{er} negativi: v^{el} clat^{er} Car^{er}a Antixi^{ti} appa
ret nobis habere p^{ro} objecto negationes, in re t^{er} in h^{ab}et p^{ro}positio
equaleat huic: in dat^{er} Antixi^{ti} p^{ro}inde clare apparet q^{uod} ignis
objectu^m verificationis sit entitas antixi^{ti} seu Antixi^{ti} involut^{er}
f^{er}inis negatiuis id est n^{on} existens.

Probat^{ur} conclusio 1^a negatiua: Nullu^m est fundit^{er} et neces
tas admittendi objecta media int^{er} statu reale^m et rationis vel
m^{er}ita int^{er} ens et nil sed ill^{ar} negationes essent talia objecta v^{el}
Probat^{ur} id^{em} ab Authente S. August. lib. de beata vita cap 8° h^{ab}
it: nescio quomodo dicem^{us} habet egestate, tale enim est aut loqu^{er}
aliqui qui lumine caret dicam^{us} habere tenebras q^{uod} nil aliud est
q^{uam} lumen n^{on} habere. Non m^{agis} tenebra quasi veniunt et recedunt
sed Carere lumine hoc ip^{su}m est ja tenebras esse ut Carere
veste hoc est esse nudu^m, in veste accedente quasi aliqua res mo
t^{er}is nuditas fugit sic ergo dicem^{us} habere aliqu^o egestate
quasi dicam^{us} habere nuditate egestas m^{agis} est verbi n^{on} habendi
q^{uam} rem ut explicem^{us} ut possim^{us} ita dicem^{us} habet egestate quasi
dicam^{us} habet n^{on} habere. Et id^{em} de genesi tra^{cto} Manichei
ing^{er}at: Ubi lux n^{on} est tenebra et n^{on} q^{uod} aliq^{uod} sunt tenebrae sed ip^{sa}
lucis absentia tenebrae dicunt^{ur}. Sicut silentiu^m n^{on} est aliqua res
sed ubi son^{us} n^{on} est silentiu^m dicit^{ur}. Ubi aperte S. Doctor ja loq^u
in sensu vulgari ja^{re} rigore sed in sensu pure negatiuo in
quo em sensu ens reale terminoru^m negatiuoru^m est verificatiu^m
scilicet ing^{er}ntu^m n^{on} existit p^{ot} tamen existere.

Probat^{ur} 3° Objectu^m sive terminationu^m sive verificatiu^m h^{ab}et
v^{el} p^{ro}positu^m: Antichristu^m n^{on} existit, n^{on} est nega^{ti}o et n^{on} esse antixi^{ti}. 107
q^{uod} p^{ro}positu^m est esse antixi^{ti} n^{on} existens sed potens existere Et id^{em}
Ant^{er} p^{ro}bat^{ur} Ist^{ud} p^{ro}positu^m: Antixi^{ti} existit objectu^m n^{on} est ead^{em}
nega^{ti}o sed ip^{sa} antixi^{ti} Et em de nega^{ti}o p^{ro}bat^{ur} p^{ro}positu^m
iⁿtradictoriu^m Strict^{er} debet esse objectu^m id^{em} et q^{uod} ad add^{er} quate
ta^m terminatiu^m, q^{uod} verificatiu^m sed h^{ab}et sunt iⁿtradictoria h^{ab}et
illarum clare^m objectu^m tunc deberet dari et harum...

Neg dicas qd debet qd ee objectu idē tū ex pte p dicatione qm lye
 dī nī am ex pte copulae negativae aut affirmativae unde in illis
 pponibz: Antichristu exi, lū, et Antichristu n existit ex pte copulae
 firmantis venit identitas Antichristi ex pte am copulae negantis
 venit identitas illig negao correspondens particula non.
 Na ista est lē em ex pte copulae ppones stradictonia sicut ex
 pte finitū adverbiorū et aliarū affectio nū debent habere
 idē pte alia pōent esse ambo simul vera v falsa ut
 ista pones est alig, si ex pte copulae affirmatē unio et pones
 n est alig. Si ergo n ref identitas realis paretur in albedine
 et sic de aliis. Ista est lē pponis disjunctivae v copulativae
 vq v sionato ex pte copulae v lūarū lye vch, q, et sic n
 debet respondere objectu disjunctivae copulativae ditionatū q sufficit qd ten
 dant in objectu determinatū simplex absolutu modo tendendi disjunctivae
 copulativae sionato. Et em ex lē ista est hae ppo: congnoscibi
 le est cognoscibile v distinctu ab omni ente possibili et impossibile
 n dat, n attingit aliq objectu in cognoscibile ac deqjunctivae sed ven
 cognoscibile ac identificatu qm ex tminis videat attingere
 Et em ista antixi n existit ncat existētia antixi &c.

Neg dicas qd hae ppo antixi n existit e partim affirma
 tiva ptem negativā q negat existētia antixi et affirmat nega
 tione aequale hui n dat existētia antixi et dat negao. sicut
 hae antixi existit aequale hui: antixi existētia dat et n dat
 negao eiq adcoz idē adquate habent objectu. Sed ista est lmo
 si ista ppo antixi n existit aequale hui: antixi existētia
 n dat et dat negao affectiva eiq, et iterū hae pars pponis ex
 plicantis aequale partim affirmativo partim negativo
 et iterū pars istiq eē partim affirmativa ptem negativā et sic in inf
 unde se ptes n dari ulla ppo pte affirmativa aut pure neg

Confirmat lē Ideo daret abusive impurē summo modo seu
 quododumq vq Negao Antixi q. Antichristu n dat Na juxta
 oppositos quos n dat unū stradictoniū toties debet dari alterū
 sed hae rāo nulla Er de Ver pbat nulla existētia
 non dat Antixi ergo dat negao eiq, sicut nullae st et totae
 dat Antixi realit. Physice ergo dat negao illig realit phy
 sic sicut n dat coctas, mors lapidis Er: dat visio aut vita
 sicut Die feriali n pcepit missa auditio Er pcepit negao aut
 comissio missae sicut n regunt manica v pillas ad salutē Ergo
 regit negao manicarū v pillarū sicut aliter sed n lucet modo qd
 laet negao alteriq solis &c. Et ratio est q toties nulla est con
 sequentia quos negao q in antecedente afficiebat copula in con

sequitur sit predicatum v.g. nil est per Deum ex toto ab eterno realiter Ergone
essentia nil seu nihilitas. Ubi ly nil semel sumit formatum ex
parte copulae altera vice materialit per predicato.

Forma 2da Si darent quodocumque negationes tunc v. essent qd
creatur v. n. essent neutra dici pot. Erbe non immo q. alias
creatura darent ab eterno. n. 2da Na' infero. Et nullus sunt
in se objectum in sensu positivo affirmativo seu de quo dici pos
sit absolute qd sunt de presenti Na' purum nil n. habet ullu esse
cu' in S. Augustinus in Enchirideo Cap. 9 dicit: Nulla n. algero
q. aut n. ipsa sit deq. aut n. ab ipso. Porro illa negationes neg ef
funt. Deq. neg ab ipso.

Adde qd Entitas objecti affecti terminis negatiuis v.g. Anti 105
Christus est verificatiu' huius p. negatiua vera: Anti
n. existit est enim verificatiu' n. in sensu positivo ita ut sit
quodocumque sed in sensu pure negativo ita ut n. sit. qd am
p. negatiua est falsa. Le ipsa falsificant ens reale ita ut
sit Na' verificatiu' in sensu positivo est qd ita attingit p. p. posio
nd ut illo existente p. posio sit vera n. existente sit falsa.

Verificatiu' aut in sensu negativo est quo existenti p. posio
est falsa n. existente est vera v.g. sol unicuq. existit alter sol
n. existit falsificatiu' et contra explicandu in sensu positivo
v. negativo ut dictu in Logica nro 634 6 ly nota ultimo.

Adde p. terea qd idem objectu possit esse verificatiu' et falsi
ficatiu' respectu diuersa p. posio aut modi tendendi ut em in
Logica dictu.

Obijciat primo ista immediata clusione In rigore loquendo 106
dat a parte rei modo negao v.g. alteru solis et sic de ceteris
Erbe Ans. pbat. independent ab actu intellectus qd dat mo
do a parte rei sol ergo dat a parte rei negao illig. No retor
quando 2da argumtu ex nro 104. It. qd libet a parte rei esse
v. non est ergo uigilabit rei dat a parte rei esse v. agn. dis
finitiu' &c. Directe p. misso Antecedente 2da argumtu diffin
gro negm. Er: dat negao alteru solis loqund pure negative
hoc est n. dat simpliciter alter sol modo n. edo negatiua Ergo dat
negao loqund affirmatiue hoc est supponendo aliqd objectu qd
sit abusive suo modo negao nego negao au dico: qd sunt huius
v. p. posio dant tenebre silentiu' paupertas. Objectu est
lux aut long existens ita illig. dat alteru solis negatio est alter

sol d' n'existens et sicut illa p'posio de tenebris seu negatione
lucis n'pt verè occupi in sensu affirmativo positivo sed potius
per se negativo, ita et hoc posterior de negatione alterius solis.

107 Urgebis quòd n' dat unum stradictonum toties debet dari aliud. =
n' h'ndo em in sensu affirmativo positivo q. iusta Axioma
Deficiente uno stradictono debet dari aliud, Et n' p't abridi
ab utroq stradictono sed alter sol et negao e'g sunt stradic-
ta ergo si de. R'p retorgendo p' instantias positivas nro 104
It' nro 88 Directe possit negari s'ri ex cogitata a'fautoriq
Cotentiaru' objectivari ac h'nerari, Ceteru' p'ius gratia distinguo
illa ut hic nro 45 Tum in Logica. - et alibi. quòd n' dat unum
stradictonum Logica et mentale) p' quòd uno est vera tunc altera stradi-
ctoria p'p'o debet ee falsa quòd n' dat unum stradictonum objectivum et iusta
alio Metaphisicò toties debet dari nemine cogitante objective Nego p'one
et suppositu' qd d'nt nemine cogitante aliqua stradictona objectiva
It' qd p'p'ies stradictona possunt h'bre diversus non idè obiectum
Similiter distincta Nore nego nega possit em distinguere quòd
non dat unum in sensu positivo affirmativo toties debet dari aliud
et verificare p'p'ie in eod sensu positivo toties debet ee in sen-
su negativo p'cedo Axioma illud deficiente uno qd et istud n' p't
abridi ab utroq de hoc sensu est intelligendu scilicet qd nul-
la res sit talis q' verificet o falsificet de se abas p' p'p'ies stradictonum
Iste t'n p'p'ies valent ac sustinent in sensu vulgari.

108 Instabis Dant stradictona objectiva nemine cogitante talia
utq alt sol et negao e'g Et quòd unum n' dat objective de Ans p't
Dant p'p'ies stradictona quaru una est vera altera falsa
Ergo debent dari et stradictona objectiva nega p'bat qd dat
p'p'io vera te debet dari et verificari p'p'ie qd falsa tunc
falsificari e'g Et si de. R'p d'm argum'ti nego Ans idu
inverso Dant p'p'ies stradictona quaru una est vera altera
falsa Et n' dant stradictona objectiva q' p'p'iu stradictonaru'
idè debet esse obiectu' verificari unig et falsificari alt'ong
It' retorgo Dant p'p'ies disjunctive multiplicative et rationales
Et debent dari et obiecta talia Directe nego nega p'p'one
distinguo qd dat p'p'io vera affirmans absolute p' statu dari
sui obiectu' verificari te illud debet dari idè p' eo tempore
pro quo enunciat p' p'p'ies dari quales st ista p'tens sol exi-
stet Antixg peccabit p'cedo Ans qd dat p'p'io vera negans da-
ri sui obiectu' verificari quales ista v'g alt' sol n' existit tunc de

Subdistinguo si illud debet dari in sensu positivo, in negativo tran-
seat, q. dari aliquid in sensu negativo est simpliciter n. dari sicut v.
dant tenebre tenebras &c. Similit. et ad illud respondendo ppositio
verificat p ita se habet objecti scilicet negativa p ita se habentia
veritas in sensu negativo affirmativa p ita se habet in sensu posi-
tivo Similit. et de falsa dicendum ut supra dictum est in logica.

Præmes. Propositione vera et objectiva substituitur actu et objecta em ne-
gativa Et illig objectu verificatur debet dari in sensu positivo 109
Nō retorquendo ut hic tu in logica v. in istis ppositis. Antist. pecca-
bit. Itg est crucifig. verē et realit. qdlibet est v. n. est. Directe di-
stinguit ppositio vera em negativa s. veritas ppositis em negativa
s. ppositio sumpta substituit actu seu objecto ita se habente positive seu exi-
stente positive et p. statum nego, ita se habente negative put. enunci-
at ppositio scedo ans, vel sic ppositio vera ppositum negativa substituit
actu et objecto et ambobz positive pstatum existentibz nego n. tnam
s. obz positive existentibz sed pmo scilicet actu seu ppositio positive
existente altero scilicet objecto nō existente positive scedo de
diu q. ppositio vera v. negativa hōc. alter sol n. existit n. enunciat
ut affirmat objectu suu dari positive sed pōg illud negat. Quare
cum alter sol defuit n. existat pmo. objectu illig ppositis ita se ha-
bet put illa enunciat ad eō est vera.

Præces. Veritas hujus ppositis negativa alter sol n. existit dat 110
in sensu positivo. Et objectu ipsig ita debet se habere positive. Si enim
ita se haberet tantu negative se simpliciter ita se n. haberet q. dari
aliquid negative est n. dari simpliciter et sic veritas ppositis substituit
ipso actu. Nō retorquendo Veritas dat ppositis vero et realit. v.
et objectu sic dat ppositio hōc. disjunctiva. qdlibet est v. n. est
est verē disjunctiva Ergo et objectu illig debet e. verē disjunctivum
Itē de illis ppositis. Antist. peccabit. Itg est crucifig. verē &c.

Verite distingvo Veritas illig ppositis: alter sol n. existit s. pposita
quo ad esse. Ppositum autē s. ppositis dat in sensu positivo scedo s. pposita
quo ad esse positive autē et simul n. esse objecti dat in sensu positivo
Subdistingvo dat in sensu pure et adaequate positivo nego in sensu
p. im. positivo partim negativo scedo Similit. distingvo et nego
nego et objectu ipsig debet se ita habere positive scilicet debet n. dari posi-
tive scedo debet ita se habere positive seu debet dari et esse nemi-
ne cogitante positive nego s. equal. de dico. ut dixi in logica 649
et infra ubi dicta hic bene memoranda et notanda qd veritas
positis formatas ppositum negative sicut et ppositis affirmativas
positum aut ppositis 1 n. est forma pure et adaequate positive
positum positive partim negative. partim positive inquantum
habet in parte eā ppositis scilicet ipsu actu seu ppositis actu existente

- et positiva a qua longum a potiori pporio tota denominat actu de
partem am negativa inquantum altera pte? scilicet ipsa objectu
n existens. Unde objectu vq potente existere videtur sed negati
ve n positive similiter identificat illi negative n positive.
- 111 Unde adverte qd licet objectu n existat quodocumq in verisat pporio nega
tiva in sensu negativo, sicut qmvis objectu n existat tne cognoscibile
si dixeris qd n est simpliciter illud n est tale qd esse tale supponit qd
simpliciter et a termino irrestricto valet insequenda via negativa ad restrictu
ex qd n existit illud n e verificans pporio negativa. Hic disting
uendo Ans qd n est simpliciter illud n est tale taliter importante
existetia objecti credo, taliter n importante nec enunciando ex
istetia objecti. Nego Ans. Pporio e verificationis sicut e cognoscibilis
n importat existetia objecti ita sicut important alia denominationes
existetia objecti vq albi. Similiter distinguenda et pba ante dicta
a termino irrestricto valet via negativa negantia ad restrictu ter
minu importante existetia objecti. Non importante existetia objecti.
nego. Adverte 2do qd verificationis completa adequata seu pporio veritas
absoluta completa n est ipsa tantu objectu ita se habens prout enunciat
pporio eadem est atq ita enunciatio put se habet objectu. Talitas enim
ista seu conformitas est utriusq scilicet atq et objecti sicut affirmatio
fiva panis a. B.
- Adverte 3o qd objectu ita se habenti negativo i n existenti sim
plicit' identificat veritas pporio negativa sed identit' negativa
importante hoc ut n existat objectu n am identit' positiva impor
tante existetia objecti.
- 112 Objectu 2do Thomianu argumentu. Non dant nemine cogitan
te negatione ut in conclusionem sicut dant nega pba eo ppo qd vera
sit conclusio negans ^{carentias} cognitiones e objectu cognitionis easq habet ca
rentias p objectu quas negat vbi se Ans pba qd pba conclu
sio pporio haberet p objectu ens reale i entit' objecti existente
v potente existere n carentias quas negat. It eo ipso esset falsa
q cu est negativa negaret ens reale qd revera dat. Hic re
spondendo non dat objectu incognoscibile em iusta adversarios qd
n dat objectu distinctu ab omni possibili et impossibili et caren
tiis qd dat et nega ita pba apud nos sicut et adversarii illa
pba. Directo nego segna pbaonis supposita qd nostra
conclusio negans dari careas sit negativa pba qm verbaliter
habet enim duos negativos terminos quales potius equivaleant
affirmativo equivalentis huic pporio reflexe. Ois cognitio nem
negativa objectu est ens reale existens v potens existere sicut
et adversarii de hac pporio cogunt dicere Non dat objectu
incognoscibile id est ois cognitio em incognoscibilis objectu est.

Lex necessitate qd nisi sic explicaverint nunquam se ab hac sume illos
pimente expediant retortione. Sicut est de hac pōne n'dant Teru
id est justitiam explicamē d. Augustini daf lux. Tandem au
tullimus. No distinguendo si nostra conclusio habet p objecto ens re
ale et tenderet in illud directe negative negando illud esse objectu
cognitionis de ipso falsa dcedo. Si tenderet in illud reflexe modo ten
dendū: Equivalēt affirmatio vero de ipso falsa nego. id nō de
dicatione. An dent negationes rāme objecti terminatiū respici
dendū est: ut nichil nro qd n'directe alias falso laboraret
supposito qd illa et responsio sed reflexe v. g. qd ois cognio
nis em negativa est ens reale. Objectu. ^{inueniuntur. 7. 10}
Addo hic qd cu' isto terminū negao circa se est negativū qd
valent sicut ly tenetis egestas & juxta dicit Augustinus p in
dēu' addit illi particula ly non in nostra conclusio neqon dantur
negationes hae conclusio n'est pure negativa sed affirmativa q. dicit qd
negationes faciunt p pōne affirmativa v. g. nemo hūc n scribit id
est ois hūc scribit.

Italia est qd ois cognitionis objectu est entitas existē in v. pōtem 123
existere id est ens reale. Ans pbf falsa est ista pposio: ois
cognitionis ta affirmativa qm negativa objectu est solū ens
reale ergo &c. Ap retorgendo de objecto cognoscibili v n distinguo
a possibili a n' possibile a existentis qd est tale respectu ois co
gnitionis em hūc. incognoscibile. Directe. Distinguo alii arguti
Ans falsa est hae pposio & si habeat hunc sensū exclusivū
ois cognitionis objectu est ens reale et nulla negao objectiva
est objectu cognitionis. dcedo. si n' habeat sensū exclusivū sed
hunc: Ois cognitionis objectu est ens reale nego. Ans ac dico
qd falsa est hae pposio si tenderet sic exclusive ob hanc rānem
q. falso laboraret supposito supponeret in aliquid objectu qd sit in
tempore negao sicut ut in retortione ista pposio ois cognitionis no
istud objectu est solū cognoscibile ens falsa si tendat ex
expressa p affirmativa et simul negativa juxta leges dialecti
cas. q. supponet aliquid objectu incognoscibile itaq. dicendū si utraq
tendat pure negative vel affirmative.

Addo qd terminū voce ista Barbara BEURAD expr n' pōit
vigore infinitari unde hae pposio falsa. Petig ois n' ens non
est &c n' debet explicari affirmative et simul negative scriptum

Negativum plura affirmativum v.g. sic Petrus est aliquid quod non est res
sed pro pure negative sic Petrus non est res non est ens Sicut enim
ista propositio tenebra est non res dicitur negative sic explicari tenebra
non sunt res Quare simul et ista propositio solum ens terminat
Cognitione nostra non est stricte exclusiva sed equivalens huic univ
falsi affirmativa cum Cognitione nostra terminatens ista autem
propositio falsa non solum ens terminat Cognitione nostra in sensu
Contradictorio priori propositi sic explicatur aliqua Cognitione nostra
non terminat ens. Illustrat in istis propositis: Solum cognoscibile
terminat Cognitione nostra non solum cognoscibile. Sic de.

114

Pro solvendis nota 1° quod haec propositio dat modo non esse Antichristi
possit esse vera seu falsa in diverso sensu ac suppositione accepta
Si enim sumamus directe absolute deferendo utraque negationem ad co
pula ut aequaleat affirmativum huic: Dat modo esse Antichristi exfol
sissima. Si autem tendat in sensu pure negativo non referendo
utraque negationem ad copula sed quasi reflexe scilicet: non dat modo objectum
quod sit in se nemine cogitante non esse Antichristi scilicet per modum propositi
hanc sententia erit verissima Illustrat in istis propositis: Sic nemo
Turcarum dat vel non dat ab eterno. Per Deum existebat. Ubi negationes
jam materialiter et adverbialiter sed formaliter sumi possunt.

Nota 2do dum loquimur spurs petri est cognoscibile sensus est
Unio cum corpore anima non existens potens in existere potest cognosci
Dum autem dicimus Mors petri est possibilis sensus est quod potest non existe
re Unio anima cum corpore et desistere Petrus. Ita ista denotans
non existens res negat rei de non regunt aliquid esse negamine cogitante
distinctum ab existente et potente existere sed potius regunt
aliquid non esse.

Nota quod ista propositio quod homo non peccat dirigetur a Deo explicanda
est sic Cognitione Dei negans peccatum in hunc movet exercite pro
posita Deum ut hunc dirigat Sicut enim peccatum cognitum affi
mative movet Deum ad odium ita cognitum negativum movet eum
deum ad amorem. Quare tales propositi penentes per suam rationem
Caritas et negationes in vulgari usu loquendi tolerantur et sunt ve
re in rigore non debent reduci ad alias veras. Et sic ista pro
positio si lapis non tenderet deorsum non esset violentus explicanda
est sic lapis naturaliter exigit tendere ad centrum.

Nota 3° dum privationem a pura negatione distinguimus hoc
non intendimus quasi objectum aliquid sed quod sit negatio aliquid privationis

vatis

ratio sed nisi qd p negativu conceptu pure negat forma p
conceptu vo privationis n solu negat forma sed em affirmat
capacitas huius ad forma.

Nota Sto non dari a parte rei ulla predicata contradictoria
objectiva licet hoc dicant dari in sensu vulgari sed rigo
rose loquendo intantum dicunt dari contradictoria sicut extrin
seca n intrinseca inquantum una res verificans contradictoria
Logica seu ppter n pt simul verificare sed p qd debet falsifi
care aliud et inquantum ppter contradictoria duo v predicata lo
gica mutant quidem unum objectum sed diverso modo tendendi
Itaq emsi in Divinis veru sit dicere: Pater vere generat Na
tura vere n generat in quo em mysteriu stat Trinitatis in
q hoc predicata n verificant ambo in sensu affirmativo posi
tivo sed unum in sensu affirmativo alteru in negativo ppter
res n segt dari positive aliqua contradictoria objectiva q p ob
jecto utroq venit una eadeg generatio filii q de Patre vere
affirmat de natura Patris vere negat. Sicut qmvis veru est
dicere natura Diva v generat v n generat tn n segt in Divi
nis dari aliqd objectu vagu disjunctivum.

Nota Sto qd isto voces privatio carentia negatio tenebra &c
n significant ullu ee abusu ex pte objecti em negativu di
stinctu ab ipsa re qm negat quia huius nulla est necessitas certe
n ad verificandas ppter negativus qd lux n existit, id est acci
dens n. lucis existit, ppter ad verificanda hanc ppter nihil
eis existit n requit aliqd nil habens ex pte objecti qd aliqd em
negativu, n aliqd affirmandu illud nihilu existere ppter fal
sa. Aut huius ppter: nil contat, nil lucet nri accipiat pure ne
gative ly nihil quodlibet temp abet accipi ut in his: nil n ag
est Deo, nil n voluntati divina resistit, nil n...
Nota Sto qd ppter prohibito citte nro qd prohibito
em hanc ratione qd em in sensu vulgari n admittat negatio
hoy v directe dicunt negationes ee entia realia qd infra re
utatur nostra autem solutio tendit reflexe.

Adde tn illas ppter ee prohibitas n ex eo quasi sint falsae
hoc m censura illis n admittat sed non rati qd dispositio est p
qd n evadunt falsae nisi data solutio reflexe explicitur

Ita sicut hoc p[ro]p[os]it[um] Atq[ue] barab[ar]us e[st] iuda[us] est considerata n[on]
inde illi[us] valens Atq[ue] est h[er]o[is].

Ita q[ue] d[icitu]r al[ia] p[ro]p[os]it[um]es vulgari[us] a p[ro]p[os]it[um]e in sensu vulga
re collata et reducend[um] et ad aliu[m] sensu[m] q[uam] veritas
n[on]t sed eade[m] p[ro]p[os]it[um]es apparent[ur] affirmativae silentiu[m] est
velut negatione[m] d[icitu]r sunt negatur[um] effere d[icitu]r
n[on] est ling[ua] n[on] est lux &c. It[em] am[en] apparent[ur] negatur[um]
n[on] dat[ur] negatur[um] n[on] dat[ur] negatur[um] simplici[us] de v[er]itate
in sensu affirmativu[m] sicut i[tem] dat[ur] et dat[ur] scripto. Tunc
p[ro]p[os]it[um]es enunciantes n[on]telle[re] caritatem in tenebris negatur[um]
lucis &c. reducend[um] et ad sensu[m] d[icitu]r q[uod] v[er]itas negatur[um]
et q[uod] non existens lux est n[on] existens lux. Et ad negatur[um]
n[on]telle[re] verificans h[anc] cognitione[m] tenebris est objectu[m]
verificans ista negatur[um] lucis sicut i[tem] d[icitu]r p[ro]p[os]it[um]es v[er]itas
h[ab]et i[tem] d[icitu]r Deg[re] est homo &c.

Ita q[ue] q[uest]iones illae: In quo consistit carentia? quo constituit?
cui identificat &c. rigorose loq[ue]ndo inepte et v[er]it[ate] simplici[us]
v[er]it[ate] falsi supposito[rum] similes h[ab]ent: quid est nihil? nullu[m] enim quo
consistit? quo constituit? distinctu[m] ab omni p[ro]p[os]it[um]e est imposs[ibile]
cui ut h[ab]et i[tem] d[icitu]r unde t[ame]n q[uest]ionib[us] v[er]it[ate] negatur[um] supposito[rum]
v[er]it[ate] respondend[um] n[on] directe sed reflexe q[uod] si est illud objectu[m]
q[uod] modo n[on] dat[ur].

Quae negationes p[er]tinent cognosci in se ipsis sicut em[er]gentib[us]
d[icitu]r p[er]tinent in aetheris, tenebris, mus, tamen p[er]tinent aetheri no
ut aetheris v[er]it[ate] tenebris &c. It[em] m[od]o q[uod] aetheris v[er]it[ate] p[er]tinent lu
ce obscura valde in qua apparent varia distorta spe[cie] t[ame]n
adinstar &c. mus em[er]gent[ur] i[n]t[er] l[ap]sa t[ame]n t[ame]n corpore inq[ui]t[ur] v[er]it[ate]
et nil i[n]t[er] in m[od]o p[er]tinent co[n]f[er]t et aetheris n[on] p[er]tinent v[er]it[ate]
pulloru[m] ad p[ro]p[os]it[um]e desiderio ex cruciat[ur] h[ab]endo adhuc v[er]it[ate]
species coru[m] sicut tamen h[ab]et ex cruciat[ur] carentia v[er]it[ate]

140

Ita h[ab]et negatur[um] q[uod] sententia docens directe ne aetheris
esse entia realia n[on] subsistat q[uod] directe d[icitu]r loq[ue]ndo falsu[m] est
ista p[ro]p[os]it[um]e negatur[um] lucis est ipsa lux realis sicut et h[ab]et i[n]t[er]
q[uod] p[er]tinent est cognoscibile nullu[m] h[ab]et est aliq[uod] h[ab]et ut p[er]
tollentes se et falsificantes in t[er]minis n[on] i[n]t[er] h[ab]et lucis n[on] est
esse lucis. Quamvis in illa v[er]it[ate] p[ro]p[os]it[um]es h[ab]ent i[n]t[er] objectu[m] t[ame]n
directu[m] et de objecto n[on] p[er]tinent de se q[uod] aetheris n[on]telle[re] v[er]it[ate]
de i[n]t[er] i[n]t[er] aetheris v[er]it[ate] reflexo q[uod] directe nulla negatur[um] et
patet em[er]gent[ur] in istis p[ro]p[os]it[um]e objectu[m] h[ab]et distinctu[m] o[mn]i h[ab]et

non dari ens rationis hymericum sed omnis cognitionis etiam
hymericantis ut ita dicat. Objectum esse ens reale adeoque inqui-
unt: quod quando dicuntur impossibilia in sensu vulga-
ri cognosci, tunc revera cognoscuntur possibilia, sed ta-
li cognitione qua extrinsece denominantur impossibilia sicut
quando cognoscuntur id terminata disjunctiva dubia in cogno-
scibilia si tunc revera cognoscunt a parte rei determinate re ipsa
falsa id cognitionem indeterminatam tendentem disjunctivam
construam a qua indeterminata denominantur extrinsece etc.
Et huius sententia favere videt Angelus qui in 1^a pte q^o 25 ar. 3
inquit: id quod traditione implicat verbum esse non potest quod nullus intelligit potest
illud sapere et lib. 1° contra gentes: impossibilia non cadunt in intelle-
ctum. Imo etiam ipse Scolus in sua distinctione unica dicit: negando
inveniri posse aliquid intelligibile vel quaecumque ens quod sit unum et for-
mali impossibile, cum quibus.

117 Dico Stricto et rigore loquendo non datur ens rationis hymericum
sed omnis cognitionis cuius obiectum est in re ens reale. Sed omnis cognitionis obiectum est
in re licet terminorum traditionum involucri celebrati
Dixi rigore loquendo ita vulgari admittunt obiecta impossibilia
quod in propositionibus ponuntur per subjectum et de illis potest aliquid predicari.
Robat conclusio 1° Ex una parte nullum est fundamentum et necessi-
tas obiecti ens rationis hymerici mediant ens reale et pu-
re rationis sicut illud ens diminutum in aliis materiis immutit
refugiunt omnes contra Thomistas et Scotistas, Vix m. p.ceptibile
est ut obiectum tantum obiective in intellectu existat et nullum ha-
beat predicatum reale ut ex solutione objectionum patet.
Ex altera parte huius termini impossibile obiectum est in re pos-
sibile. Et Ans. p^o si huius termini obiectum esset aliquid impossibile
tunc in hac propositione falsa: Petrus est impossibile ex parte predicati
per obiectum veniret aliquid impossibile sed hoc non videtur esse.
In dicta propositione venit hoc aliquid possibile per obiectum Et sic Ans. p^o
In hac propositione: Petrus non est impossibile ex parte predicati venit
aliquid possibile Et et in illa sic arguenda patet quod propositio contradictoria
stricto obiectum debet esse idem polysimum ex parte predicati et obiecti
Imo et ex parte copula ut superius conclusionem diximus, Ans. p^o datur
hac propositione Petrus est possibile ex parte predicati venit per obiectum aliquid

possibile

possibile. Et in illa q. ista ppnes aequivalent sibi et sunt am-
bæ affirmativæ nā in illa priore pñculo negativa addita tollit ter-
minu negativu ly impossibile. Porro pñcu aequivalentu si-
bi debet esse idē obiectu ut patet ex regulis de appōentia pro-
positionū in Dialectica. Illustrat in his pñculis: Nullus
hō. n. est aā. et. eis. hō. est aā. Itē Petrus n. est incognosci-
bilis. Petrus est cognoscibilis, duo m. negationes faciunt sensu af-
firmativu.

(Optimalis hō. pñ. ista cognitiones: n. dant tenebrā, si ē. et juxta au-
gust: Itē n. dat obiectu distinctu a carentia n. possibili et impossibili
Itē n. dat obiectu incognoscibile; æquivalent. his: dat lux. dat sonu
ō. obiectu est possibile vel impossibile, ē. est cognoscibile. Item illa
pposio: Petrus est impossibilis, itē m. terminu impossibilis n. extant
apparent negativa et affirmativa sicut v. ly immensu immortalis
q. hi termini significant affectiones positivas existentes a pte rei
sed pñ. vere et pure negativu ita sicut ly incognoscibile.

Neg. dicas qd pñcu straditionariu debet eē qd idē obiectu sit. Ad
n. adæquatu ita sufficit qd sit idē inadæquale. Unde quicq. hoc
pñcu Petrus est possibilis habet p obiecto, ens reale possibile itē
cū illi straditiona: Petrus n. est possibilis. Preter possibilitatem
qm negat habet em ex pte copule negatione possibilitatis scilicet
impossibilitatis, qm tacite affirmat de Petro, dat straditiona
ista ppositio: Petrus n. est pure possibilis non habet p obiecto ne-
gatione cognoscibilitatis s. incognoscibilitatis, alias daret obiectu
incognoscibile, qd ab oibz n. admittit et pñ. p obiecto adæquato
habet ipsa cognoscibilitatem, sicut hūc Petrus est cognoscibilis. Item
stra est idē q. alias n. darent pñes pure negativæ ut supra
Itē q. alias alicui pñcu affirmativa v. hūc falsu: lapis est
sanctus, n. potest assignari straditiona q. hoc lapis n. est sanctus
tū q. talis ppositio n. pure negativa nescio quo differret a pñe
infinitante.

Probat conclusio 2da si aliqua cognitione habet p obiecto ter. 119
minaturo aliqd impossibile tē impossibile potest cognosci sed n.
pt. Et. Non probat tū ex authoritate s. Thomæ vno ad 6 sub
pmitto 2do, tū q. si posset se tunc et incognoscibile posset
cognosci siqd incognoscibile loquendo ad hūc est impossibile vel
si non tē id aliqd. ^{incogno} impossibile n. posset cognosci sed n. potest cognosci
Et si. Non probat Improducibile Improducibile n. pt em Divinitu q. dicitur

si invisibile n̄ pt videri: indivisibile n̄ pt dividi. Et em̄ s̄c. lū. quia
si incognoscibile posset cognosci te em̄ aliqd obiectū esset cognoscibile
ultra oia obiecta possibilis et impossibilia ac negationes qd sit impos-
sibile sed hoc non erit. Regla joris p̄t. q. ois hymera negatio
et possibile est cognoscibile. Tu q. ultra oia impossibilia n̄ dat
ullū possibile, ultra ois p̄ter n̄ dat pars, ultra oia existētia
nullū existens. Et em̄ ultra oia impossibilia n̄ est cogitabile
impossibile, est m̄. talis p̄prio tollens se ipsa.

120

¶ Neg. dicas qd incognoscibile cognoscat hac ipsa cognitione in-
cognoscibile et si n̄ p̄t cognosci alia cognitione. Nā ista est
loquendo ad hunc incognoscibile atq. cognitione hac incognoscibile
Nec alia quavis cognosci p̄t. Et aliqd incognoscibile cognosci
n̄ p̄t. Ans. p̄t. si de i. hac cognitione incognoscibile attingeret
aliqd obiectū incognoscibile ut supponit et n̄ attingeret q. pa-
rit supponit eē incognoscibile, et negaveris supponit dari aliqd
obiectū incognoscibile et ego negabo qd sit cogitabile aliqd ob-
iectū qd sit in se impossibile.

121

Confirmat conclusio et p̄moveret una pars p̄bationis s̄c. conclusio
nis: q. ois p̄p̄ter q. versant̄ circa impossibilia p̄vint optime ex-
plicari p̄ assignata ipsis obiecta ante possibilis ut patet ex
soluōne objectionū. Et: nulla est necessitas attribuendi ipsis
obiectū impossibile s̄c. abens eē obiectū pure in intellectu.
Tu q. nullū est fundamentū qd huius q. p̄p̄ter: aliter Reg. est
impossibile sit aliqd obiectū qd sit in se aliter Reg. apparet p̄
hoc t̄minos sicut q̄m̄is appareat identitas vera in hac p̄p̄ter
int. Petri et asini dat̄ identitas vera et realis nullatenus
hymerica, tñ n̄ dat ulla obiectiva identitas v̄ in hac p̄p̄ter dat̄
obiectū distinctū a negatōe et omni p̄p̄teribili ac impossibili.
Potius itaq. illig. termini: aliter Reg. est impossibile, obiectū est
Reg. noster gloriosissimū unicū sed cognitū dissono unicūti eē. hoc ter-
mino aliter Reg. sicut huius p̄p̄ter: incognoscibile est cognoscibile
obiectū est cognoscibile sed involutū hoc t̄mino dissono incorpo-
scibile. Unde ista p̄p̄ter: aliter Reg. est impossibile, aliter Reg. n̄ est
impossibile n̄ erunt stradictona si q. aliter Reg. supponat aliqd
obiectū qd sit aliter Reg. q. utraq. p̄p̄ter n̄ p̄p̄ter negatōe termino
alterisativo falsa suppositionis sicut ista: incognoscibilis Deus
est impossibilis, incognoscibilis, Reg. n̄ est impossibile. Huius itaq.
p̄p̄ter aliter Reg. est impossibile stradictona p̄t esse ista: n̄ aliter

Deq. e. impossibilis ut negat q. fixa toti p. p. tollat falsitatem
suppositi in objecto faciatur sensu. v. hunc. Vel non est alter deq.
v. n. est possibilis, ubi in una pte disjunctionis terminu. falsum
alterutro refellendo p. ly non, reddemq. hunc sensu. V. Deq. est
unicq. v. est possibilis. ubi p. objecto venit Deus unq.

Obicit ista p. p. vera: si dat. objectu. h. m. e. n. d. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. h. b. e. t. p. r. o. 122
objecto impossibile. Et illud dat. de. Ans. p. bat. In tantu. n. h. b. e. t. p. o. s. s. i. b. i. l. e. p. o. s. s. i. b. i. l. e.
aliqu. impossibile ingentia illa p. p. negans illud dari esset veritatis
Negativa in re am. equivalentia affirmativa huius: Cognitio. h. m. e. n. d. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e.
Ita dicentis objectu. est ens reale d. n. h. t. de. Ans. p. bat. Si equale
rel. te p. p. vera equaretur falsu. Sed hoc non. v. de. p. r. o. s. e. q. u. a. l. e.
p. bat. Falsa est ista p. p. Cognitio. em. h. m. e. n. d. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. o. b. j. e. c. t. u. m.
ens reale. Ergo de. Ans. p. bat. Si vera esset de. te h. m. e. n. d. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e.
h. m. e. n. d. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. de. et h. m. e. n. d. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. e. n. s. r. e. a. l. e. o. b. j. e. c. t. u. m. e. s. t. i. d. e. m. d. e. h. o. c.
h. m. e. n. d. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. de. Ans. p. bat. Ista t. m. i. n. i. h. m. e. n. d. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. e. n. s. r. e. a. l. e. n. s. i. g. n. i. f. i. c. a. n. t. i. d. e. m. d. e. h. o. c.
p. bat. No. ut respondi q. t. u. o. n. e. d. a. d. e. n. e. g. a. t. i. o. n. i. b. u. s.
p. r. e. s. e. n. t. i. a. n. r. o. 122 e. i. n. f. r. a. u. n. d. e. e. t. r. e. t. o. r. s. i. o. n. e. s. d. e. s. u. m. e. n. d. e.
Potest em. penultima argumtu. distingu. te esset id. objectu. et eode.
modo representatu. nego fore. te esset id. objectu. diverso. t. n. modo
representatu. secundo fore. et simul. distincta. n. o. r. e. n. e. g. o. n. e. g. a. m.
ad ultimu. em. p. p. r. o. p. o. r. t. i. o. n. e. r. e. s. p. o. n. d. e. n. d. u. m. de. d. i. c. i. t. q. d. u. t. r. i. q. u. e. h. u. i. p.
t. m. i. n. i. h. m. e. n. d. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. e. n. s. r. e. a. l. e. o. b. j. e. c. t. u. m. e. s. t. i. d. e. m. d. e. h. o. c. o. b. j. e. c. t. u. m. f.
ista terminu. h. m. e. n. d. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. m. o. d. o. d. i. s. t. i. n. c. t. o. e. n. t. i. r. e. a. l. i. a. e. s. t. r. a. d. i. c. e. n. t. e. s. i.
li. representat. Nam iste t. m. i. n. i. h. m. e. n. d. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. a. q. u. a. l. e. t. h. u. i. c. e. s. s. e. e. t. n. e. s. s. e.
simul p. istu. am. t. m. i. n. i. e. n. s. r. e. a. l. e. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. i. d. e. m. d. e. h. o. c. o. b. j. e. c. t. u. m. s. e. d.
modo p. r. o. n. o. n. e. e. s. t. r. a. d. i. c. e. n. t. e. m. d. e. h. o. c. o. b. j. e. c. t. u. m. i. n. h. i. s. t. m. i. n. i. s. i. n. c. o. g. n. o. s. c. i. b. i. l. e. e. t. a. g. n. o. s. c. i. b. i. l. e.

Ugobis. Si isti t. m. i. n. i. i. d. e. m. d. e. h. o. c. o. b. j. e. c. t. u. m. d. i. v. e. n. s. i. m. o. d. o. r. e. p. r. e. s. e. n. t. a. t. u. m. h. b. e. n. t. 123
t. e. n. e. n. t. te sunt h. m. e. n. d. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. i. m. p. l. i. c. a. t. i. a. e. n. s. r. e. a. l. e. i. m. p. l. i. c. a. t. i. a. e. s. s. e. i.
hoc n. Ergo p. r. o. s. e. q. u. a. l. e. p. bat. Si illi t. m. i. n. i. h. b. e. n. t. i. d. e. m. d. e. h. o. c. o. b. j. e. c. t. u. m.
te et ista p. p. n. e. s. s. e. h. m. e. n. d. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. i. m. p. l. i. c. a. t. e. n. s. r. e. a. l. e. i. m. p. l. i. c. a. t. a. q. u. a. l. e. n. t.
t. b. i. Ergo de. Ans. p. bat. ex data sup. o. n. e. u. t. r. a. q. p. r. o. p. o. s. i. o. a. f. f. i. r. m. a. r. e. t. i. m. p. l. i. c. a. t. i. a. d. e. s. u. o. o. b. j. e. c. t. o. n. e. u. l. l. a. e. a. r. u. d. a. t. e. t. d. i. v. e. r. s. i. t. a. s.
i. n. r. e. No. r. e. t. o. r. g. u. n. d. o. d. e. i. o. t. i. s. i. n. c. o. g. n. o. s. c. i. b. i. l. e. e. t. a. g. n. o. s. c. i. b. i. l. e. s. t. e. m.
de. ly. alig. h. o. o. n. a. l. l. y. h. o. o. d. e. I. n. d. i. c. t. e. n. e. g. o. u. l. t. i. m. u. m. a. n. s. e. t. e. i. g. l.
sup. p. o. s. i. t. q. d. h. a. c. p. r. o. p. o. s. i. o. h. m. e. n. d. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. i. m. p. l. i. c. a. t. i. a. s. i. t. v. e. r. a. a. f. f. i. r. m. e. t. a. l. i.
q. u. a. i. m. p. l. i. c. a. t. i. a. s. u. o. b. j. e. c. t. i. q. u. o. r. u. m. i. n. v. u. l. g. a. n. t. v. i. d. e. a. t. a. f. f. i. r. m. a. r. e.
alig. s. t. r. a. d. i. c. i. o. n. e. e. n. i. n. r. i. g. o. r. e. e. a. m. n. a. f. f. i. r. m. a. t. s. e. d. p. o. t. s. t. r. a. d. i. c. i. o.
n. e. f. o. r. m. a. l. e. c. o. p. u. l. a. t. i. v. a. l. a. t. e. n. t. e. I. n. h. a. c. v. e. r. e. h. m. e. n. d. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. s. u. l. t. u. e. s. s. e.
e. t. n. e. s. s. e. t. t. o. l. l. i. t. p. h. u. i. c. t. m. i. n. i. i. m. p. l. i. c. a. t. e. t. m. u. t. a. t. i. n. d. i. s. j. u. n. c. t. i. v. a. i. l. l. a.

Unde ista propositio: hylmera implicat in re aequale huius: res. n. p. t. e. p. e. e.
n. esse simul, in qua p. p. ne ista negatione non du. afficiat illa negatione
copulativa esse et n. e. p. simul p. inde mutat illa in disjunctivam
fuitq. hunc sensu: quilibet res necessario est v. n. est quare sunt i
sta propositio quilibet est v. n. est est e. p. e. a. l. t. vera nec h. b. e. t. p. o. b. j. e. c. t. o
aliquo entis disjunctivam ita et h. d. e. p. p. o. s. i. t. i. o. i. m. p. l. i. c. a. t. h. y. l. m. e. r. a.
Contra ista propositio: Ens reale implicat enunciat quidem ens reale
sed modo contradictorio copulativo falso subiect hoc: ens est et n. est
qm. contradictione quoniam n. destruit nec tollit p. ulla negatione n.
p. inde n. facit sensu disjunctivam contradictionis simplicis sublati.
(v. ad e. q. est e. p. e. a. l. t. falsa tamen h. d. e. ens est et n. est simul
qm. illd. Ens reale implicat, Unde uttenq. sunt h. d. e. p. p. o. s. i. t. i. o.
vera quilibet est v. n. est n. aequale huius falsae quilibet est et n. est
simul sed p. e. l. i. g. i. l. l. i. s. t. r. a. d. i. c. i. t. i. t. a. h. d. e. p. p. o. s. i. t. i. o. p. o. l. i. f. o. r. m. a. e. x. u. s. u. c. i. t.
gari vera: hylmera implicat, n. aequale huius falsae. Ens reale
implicat sed p. o. s. i. t. i. o. i. s. t. r. a. d. i. c. i. t. i. t.

124 Instabis De objectis horum terminorum Ens reale, et hylmera ve
rificant predicata contradictoria Er: cum loquendo reflexe objectu
horum terminorum: hylmera et ens reale n. est idem, Ans p. b. a. t. o. b. j. e. c. t. u
hujus termini: hylmera implicat objectu veru hujus: ens reale
n. implicat Er &c, Ans p. b. a. t. q. u. o. d. a. u. t. p. a. r. t. e. m. hylmera simpliciter
implicat, Er: et objectu hujus termini hylmera implicat. R. o. p. m. i. s. s. a
retoritione de cognoscibili et incognoscibili possibilite et existentia
intellectu et volente Q. d. de istis Nemo h. n. u. n. s. e. n. s. i. t. o. i. s. h. o. o. s. e. r. i. t.
b. t. n. e. g. o. s. i. n. g. u. l. a. u. l. t. i. m. u. i. t. e. r. u. r. e. t. o. r. g. o. c. i. s. i. v. o. e. s. t. u. n. g. a. l. i. q. u. i. s. t. h. o. o.
Ergo objectu hujus termini c. i. s. h. e. r. e. s. t. u. n. g. n. r. o. a. l. i. q. u. i. s. h. o. o. &c. D. i. r. e. c. t. e. n. e. g. o.
p. p. o. s. i. t. i. o. q. a. s. e. n. s. u. d. i. r. e. c. t. o. a. d. r. e. f. l. e. x. u. u. t. t. e. r. i. e. s. d. i. c. t. u. n. u. l. l. a. v. e. r. g. a. H. o. c. m. a. n. s.
hylmera implicat h. b. e. t. h. u. n. c. s. e. n. s. u. u. t. s. u. p. r. a. o. s. t. e. n. d. i. m. u. s. q. u. i. l. i. b. e. t. e. s. t. v. n.
e. s. t. e. x. t. a. l. i. a. m. A. n. t. i. c. h. r. i. s. t. i. n. s. e. q. u. i. h. u. i. v. e. r. g. n. s. Er: objectu hujus ter
mini hylmera implicat s. e. s. t. e. t. n. e. s. t. s. i. m. u. l. t. i. t. a. n. o. s. t. r. a
r. e. f. u. s. i. o. n. a. s. s. e. r. i. t. n. e. g. a. s. s. i. m. a. t. d. i. r. e. c. t. e. hylmeras e. s. t. e. n. t. i. a. r. e. a. l. i. a
s. e. d. p. o. s. i. t. i. o. r. e. f. l. e. x. e. s. i. e. o. b. j. e. c. t. u. &c.

Adde qd pounl de aliqby diverso modo et sensu representatis
verificari contradictoria illa in de qby verificabunt talia sta
dutoria n. distinguant a se ut patet in his nemo h. n. u. n. s. e. s. t.
a. a. l. o. i. s. h. o. o. e. s. t. a. a. l. R. e. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. a. s. c. r. e. a. t. o. e. s. t. n. e. c. e. s. s. a. r. i. a. e. x. i. s. t. e. n. t. i. a.
n. e. s. t. n. e. c. e. s. s. a. r. i. a. q. u. o. d. p. o. t. e. n. t. i. a. l. i. b. e. r. a. i. n. t. e. l. l. e. c. t. u. n. e. l. l. e. b. e. r. a.
125 Dico qd opetit uni ex identificatio adaequate p. p. e.
tit et alteri sed hylmera et objectu hujus termini hylmera idem
tificant adaequate Ergo si hylmera implicat t. et objectu hujus ter
mini implicat R. o. r. e. t. o. r. g. n. d. o. d. e. c. o. g. n. o. s. c. i. b. i. l. i. e. t. i. n. c. o. g. n. o. s. c. i. b. i. l. i. e.

Itē de his pfectio Doa et Deg et in Deg n̄ dicit multiplex transe
at jor q plurimode explicari pt inter alia etia sic qd qd p̄t̄t uni
ex identificatis & eodē modo a sensu exp̄s̄is rebus diverso nego
Ac dico diversa esse ista hymera implicat et ens reale implicat
qm̄is circa idē vergent objectu sunt incognoscibile et cognoscibile
nemo h̄n̄ et ois h̄o. Tandē nego. Nore et illig supponit qd huj
tmini hymera sit aliqd objectu qd sit in se hymera p̄q̄ in illig obje
ctū est ens reale qm̄is hoc tmino dispono et stradicente attactum
Nices: Objectu huj tmini hymera n̄ est ens reale Et & Ans 125
pbat Objectu huj p̄p̄is verē: objectu distinctu a possibili et
impossibili n̄ pt cognosci n̄ est ens reale Et & Ans pbat si obje
ctū & & dicta p̄posio esset falsa sed non est Et & Agla p̄p̄is
pbat q dicta p̄posio negaret ens reale posse cognosci Et & Ans
tmino argum̄o nego suppositu qd dicta p̄posio juxta nos vera sit pu
re negativa, p̄q̄ m̄ est affirmativa equivalens huic: ois cognoscio
nostra objectu em huj: objectu distinctu a possibili & qd ens reale
et pt cognosci, sicut et ista p̄posio: objectu huj cognoscio: incognosci
bile est cognoscibile.

Pro Solvendi nota 1°: qd p̄posio nostra negans posse cognosci imp̄ 127
sibilia n̄ est negativa & in re ipsa est affirmativa equivalens huic:
omne cognoscibile est possibile, qd p̄posio sola tantu possibilis n̄ im
possibilis attingit.

Nota 2do: Hec definitio hymera: qd si existeret involveret str
dictionē, p̄cedit in sensu vulgari et suppositione adversariorū. p̄
istud ap̄t̄u: Ex impossibili seq̄ utruq̄ stradictoriū, in eodē sensu
p̄cedit qm̄is pot̄ reduci ad sensu reflexu v̄ hunc: Omne app̄t̄u
assumens mediu tmini ficticiū qui videt libe p̄ objectu aliqd
vident impossibile resclendendū est p̄ter duas p̄p̄es stradictorias.

Nota 3° qd ista p̄posio: Dat identitas adequata int h̄n̄ et equū
n̄ est affirmativa alicujq̄ objectu in se impossibilis qd sit identitas
int h̄n̄ et equū. Sicut et ista p̄posio: dat int h̄n̄ identitas et equū
vera realis et nullatenus hymerica n̄ affirmat identit̄tē realem
nullatenus hymerica qm̄is verbis illa videat exprimere Sed ista
p̄p̄es sunt equivalent negativa et falsa equivalentes huic; h̄o et
equus n̄ distinguunt a se destione vera et reali.

Itē dicas hic actḡ inter h̄n̄ et equū dat identitas adequata sondet
et exprimit identit̄tē h̄n̄is in equo ergo identitas illa est objectu illius
on dicas inq̄m̄ Na sicut hic actḡ: Dat identitas vera realis int h̄n̄

Etia si p quas referunt impossibilia in actibz intellectu vq identi-
tas adaequata int hne et equa veniat hunc actum. hoc e equa
Oci am ista pones si supponunt aliqd objectu scilicet qd sit
in se ipso al Deo, mendaciu Dei identitas adaequata inter hne
et equa falso laborant supposito et in rigore falsa et si sumant
in illa significacoe qm verba sonant sicut licet videantur en-
dentes. ha pnes incognoscibile e cognoscibile Objectu distinctu
ab oi possibili et impossibili ac negationibz est objectu distin-
ctu ab oi possibili et e falso laborant supposito et in rigore
falsa et em iura aduersarios quasi aliqd objectu sit inco-
gnoscibile aut distinctum.

Nota 6o qd neg Deo pt cognoscere impossibilia in se ipsis
sicut em iura opposites n pt facere ens rationis neq
Alios debet fingere et duo possibilia seorsim identificare
intentionaliter sed p q Deo cognoscit impossibilia p hoc q in
dei oia possibilia et qd hoc nil aliud ipsis identificatum
Vq Deo cognoscit cogniciones nostras fingentes alq in fictio-
ne ulla sicut cognoscit cogniciones nostras obscuras alq
obscuritate.

Nota 7o qd admittunt qd imunit entia rationis habentia
summesse in intellectu sed entia inqm formalit talia
hanc recepta nemine agitante talia s media inter expectacionis.

Nota 8o qd em voluntas suis actibz n fert in impossibilia
in se vq in hircoceru sed p q in possibilia q p cognicione
extrinsece fuerit impossibilia q qd p cognicione ex modo re-
sistentur quo realit dari n possunt vq identificando potentia
realit hircoceru. Unde nec intellectu in illa fert.

Neg dicas ergo q amaret aliter Deu amaret ne ista verum
Deu. Na talis amaret alqm creatu cui p cognicione ex omni
attribueret et identificaret ficta v mra Deit aut expectacione.

Nota 9o qd ista ppositio impossibile n est possibile facit hunc
sensu: possibile cognitum p cognicione q ipu reddit extrinsece
possibile n est possibile cognitum p cognicione alia q ipu n red-
dit extrinsece impossibile sicut et ista ppositio ad hunc n est ra-
nale hunc facit hunc sensu: hunc cognitum in ordine ad senten-
tias n est cognitum in ordine ad rationes, Vel ista: Uniu-
ersale rdo intentionale n e particulare.

Nota 16. qd hoc ppositio implicat & npt idd esse et n'esse, n'endit.
pure determinate negative sed p'q' tendit in sensu aequivalenti disjuncti
v' isto qdlibet est v' n' est, estq' partim affirmativa p'tim negativa.
Sicut apud oppositos ista p'positio: implicat & npt dari obiectu dis
tinctu ab o'i. possibile n' est determinate negativa sed p'q' eq'
valens sensui affirmativo universali huic v'q' O'i cognoscibile obiectu
e' cognoscibile v'et o' obiectu est cognoscibile.

Nota ultimo. Si grat' a te: Alt' De' est ne possibilis an inges
sibilis? Respond' est p' retortione: Incognoscibile est ne cognoscibile.
Directe negandu' suppositu' qd sit cognoscibile obiectu qd sit in se ipso
alter Deus. Si inferat' Er: alter De' neg est possibilis negum
possibilis, Similit' retorgendu' negando suppositu' est respondend'.
Si tra' p'dicta p'pnes, ut et alia in hac mat'ia) sumant' in sen
su vulgari. i.e. vera erunt q. alio sensu p'ferent' qm verba sonant
v'q' in v'q' p'posito: implicat alter De' habet hunc sensu De' p'sens
est necessarium ut h'c: implicat identitas int' h'ne' et equu'
habet em hunc sensu, h'ud necessarius est distinct' ab equo, Simi
le qd dicendu' et de p'pne' sacra scriptura v'q' h'c: n' est aliq'
p'ter me, dicit Deus, q' aequale huic: Ego su' De' ung' Scriptura
m' loq't modo huano et vulgari adeoq' saepe explicanda ut notat
P. Xanctius in cap' 1mu' p'ag' 20. Sicut et illud dicit' p'cedet me
scilicet h'ne'.

128 Ex dictis parit' infer' qd sententia docens directe hymeras esse
entia realia qd subnotat. Ratio est ex superiori' q'stione. Et quia
falsu' est sic dicere: Impossibile est possibile incognoscibile est co
gnoscibile nullu' hoc est aliq's h'ud, v' et sic hymera est ens reale

PARS 2da METAPHISICA seu Pneumatologia

Quonia' Metaphica versatur tanq'm circa p'priu' obiectu' scilicet
circa ens depuratum ab omni materia p'inde placuit orthodoxis
Philosophis hac in 2da p'te metaphices de ente purissimo scilicet sp'iri
tu p'tractare nepe de Deo Angelis et de a'a rationali. Sed quia
de Angelis ex p'fesso tractat' Anno integro Theologia de anima
am' metaphica particularis p'inde ad p'sens n'ost' de Deo ut p'p'te
Summo sp'iritu (juxta n'ost' p'scriptu') tractand' unice
nit.

Et quoniam enim de Deo eorum attributis seu perfectionibus. 2^a abso-
lutis quoniam relativis. Item de Deo sciente volente aliis eadem sa-
era Theologia tractare sovenit, quod in et metaphysica nostra non
sibi non in propria Theologia naturalis vehicula ponde et illa de Deo
aliqua ratione lumen habet assequibilia tractanda suscipit, quon-
do Imo: Utrum omnipotens eorum sit demonstrabilis? ideo utrum
pneet et effealit in possibilitate intrinseca creaturarum
3^a utrum sit productiva creaturarum syncategorematicis infinitarum.
4to Utrum in infinitum categoriatum creatum in aliquo
genere quilibet valeat producere. 5to de Deo creatore
servante corrente, seu in quo vivit actus sua creatu-
ra servativa et simultanea in causis ideo currentibus, sed
quod plura ex his per illius opus de gratia in physica generalia
expedivimus quare duo hic nuntiama nobis restant discuti-
enda operatis quoniam rubi.

QUESTIO Ima De Demonstratione Dei.

Cognitio existens Dei tanti est momenti ad eorum necessaria ut sine
illa corrumpat animus omni religionis fundamentum, derivat tota vita 129
tamquam pascis. Nec non omnes virtutes morales abigant vicis
vitiis frenata laxent, et criminum vindice ignorato omni timor
pellat, e cordibus animis atque vita peior eorum et miserabilior
vitiis brutorum efficiatur.

Quare sciendum est quod quod sit et quod nomine Dei intelligitur.
Ite quoniam S. Augustinus dicat sumus spiritus sunt a nullo in-
tellectu valet cogitari ita nulla definitione proprie potest definiiri.
Ita S. Dionysius testatur: quia melius potest cognosci Deus quod nescit quoniam
quid sit, Unde et Augustinus in psalmi: 55 agit, terra agi-
tas non est hoc Deus, mare cogitas non est hoc Deus, quid quod lucet
in celo Stella sol luna non est hoc Deus, Angelus cogitas vir-
tutes potestates Archangeli Thrones dei non est hoc Deus, quod
ergo est quod nec oculis vidit nec auris audiit nec incorporeis
ascendit, Hinc enim S. Damascenus dicit: quid dei essentia
sit nescimus nec dicere possumus. Et S. Thomas respondit: De-
us non habet genus et differentiam puta stricte et proprie talia
Nec est definitio quoniam nec demonstratio nisi per effectum.

Tamen iuxta oēs Theologos et Philosophos. Nominē Dei sint
Alig. Ens quo nil melius nil perfectius existat. p. l. ens optimum
perfectissimū simpliciter necessarium in existendo sibi et aliis
sufficientissimū ad esse omniū additor ac director universi
a quo pendunt oia et ipse a nullo.

130

Hinc. Deq. in statu metaphisico consideratq. seu quo ad esse admet
physicali immut. definit a Theologos qd sit Ens a se, seu
Ens n. ab alio sufficientissimū sibi et aliis ad esse, quid quid sit.
qd alii malint esse ens in omni genere perfectissimū illi mūt.
indefinitū, seu nulla pfectione circumscriptū. Siquid hoc est
causā potius est esse Physica Dei et in statu Physico n. mūt.
physico considerat. Unde bonitas prioris Definitionis. seu
Circumscriptionis patet. Na. spectat omni soli et semper.
Non ponit am in definitione Dei ly substantia q. hoc ita ve
nit asseclati ut n. spectat omni opposita speciei, seu ab alie
tati scilicet accidenti creato.

Ens am in statu Physico consideratq. quo ad esse ad Phy
sica est ois omnino pfectio v. formalit. v. eminenti. talis.
Quoniam in Deo est Ens sufficientissimū sibi et aliis ad esse
adeoq. debet p habere et tinere immo quodammodo absorbere oem
omni no. pfectionē, Hinc dicit. Deq. meq. et oia quo nil pfect.
Adverte qd plexu. ex Deo et creato stineat Deū et quid plq.
sed tantū plq. extensive ultra Deū scilicet creatā, totū in
tu hoc plexu in pfectione intensiva n. est qd magis suā dicit
scilicet Deo. Siquid stinet suas pfectiones Deq. formalit. creatas
autē eminenti.

131

Quærit itaq. in presenti utrū existentia Dei eeg. ppetua
ut demonstrabilis Philosophicē id est lumine naturali et eeg. revelante inie
pendent a fide, Cuius rationi pmitto. qd sit demonstrat. ut dictū
in Logica sup. 192. scilicet est ratio iniqua, ex utraq. pmissa
certa et evidens. infer. se latio certa et evidens.
Hic demonstratō alia est Theologica q. utat v. utraq. pmissa re
velata v. una revelata. altera naturali certa et evidens. alia de
monstratō Philosophica q. utat utraq. pmissa naturali certa et evi
dente v. qui log. existit, sed ego loquor Ergo existo.
Hic demonstratō alia a priori q. qm demonstrat effectū ex
Causa vera v. calor ex igne et hoc dicit a priori Physico.

Alia autem est apriori logico v. quasi a priori, clu ex p'dicatis
et realibz aut de fincone aliquid deducit, v. a pari aut p. rationes,
morales, experientia. Alia est a posteriori: p. qm can
ex effectu demonstrat v. qdo universalis p'p'io p'bat p. instan-
tias particulares.

Non mitto 20 n̄ gri hui de demonstratōne Dei Theologica,
 Na est aliena Messis, sed de Philopca. Ite n̄ de demonstratōne
 Philopca stricta a priori, tanqm a Caa, q. nulla pt esse causa
 respectu Dei, sed de demonstratōne a posteriori, scilicet ab eis
 Lectibz et ratiōibz grincientibz intellectus recte dispositum.
 Quid qd sit qd poest em gri de demonstratōne, quasi a priori
 seu a priori logico, sed q. magna est tentio int' Theologos
 Circa definicionem Dei, ideo a tali demonstratōne abstinēbimz
 licet ex predicatibz essēcialibz ratiōibz moralibz et aliis deducere
 existētia Dei n̄ negligēmy.

1° Admittit 3° Aplice hoc in puncto resolvendo esse sententia.
 1^a est Altheoria impia ac blasphemica sacrilege negantia existi-
 stentia Dei imo et possibilitate ejus, adeoque et demonstrationem illius.
 2^a est aliquor catholicorum, qui indubitante agnoscendo credendo et
 adorando existentia Dei negant in illa esse Philopoe demonstrabile.
 3° alig' ideo q' existentia Dei lumine nate nota et a rudibz agnoscit.
 Quid tam lumine natu ac certu est demonstrari nequit, ita
 inqt Adalbertus Magnus Abulensis Giranus et alen; citat et D^o
 Bonaventura, sed Patet Georgig Gieguel in libello cui titulu: esset
 sio athetismi, ex Divi Bonaventurae verbis probat existentia Dei pagi-
 na 366, lateru illoru authoru ras n' probat, q' oipotia Divina
 q'mvis nota sit, n' tn immediate ex ip'sis terminis, sed media-
 ta scilicet ob rationes demonstrativas infra dandas, tu q' em-
 ppia lumine nate nota demonstrant salte a posteriori, in
 ductione s. analitico et resolutorio modo. Tu q' q'mvis n' in-
 digent possunt tn demonstrari. Porro diversa sunt n' indigere
 et n' posse demonstrari. Secundo: alii catholici ideo: quia
 de fide est Deu existere objectu am fidei Divine ut posse ob-
 scuru demonstrari evident n' pt, lateru et ista ratio n' valet
 ha' q'mvis em ex fide estat calor. Solu se aam rationale dari
 In hoc possunt demonstrari et demonstrant Philopoe v' sic:
 qd sensu bene disposito testimonio ratione inide eventiente per-
 cipit dari, illud dat, sed dari colu' se Ergo se Tu quia in eodem

intellectu pt esse sua et fides universorum motivorum ita dicta in gloria
Tu q res fidei habent evidentia salte morale. His ergo opposita
est sententia S. Augustini Thomae Anselmi et communis Theologorum
ac Philosophorum docens: posse demonstrari existentia Dei sed a posteriori
tu a priori logico cu quibz

132

1100 Existencia Dei est absolute simpliciter demonstrabilis
Demonstrat itaqz No: Ideo existia si esset demonstrabilis simpliciter
q. Deus n dat ut impie scelesti blasphemant Athei sed dat Deo Er
Nor pbat argumto S. Peres et Espasa. Ens carens potentia ad
existere v n existere si est possibile et n est hymera defalto exi
stit et dat sed ens tale est possibile et n hymera estqz ipse Deo
Ergo Deo existit et dat. Nor pbat Carere potea ad existere vel
n existere est possibile et n est hymera Ergo de. quod autem sit
ipse Deo q. ois creata hbet potea ad existere ita ad n existere.
Ans pbat: Carere defectu et oia defectuum radice n est hyme
ra Nec impossibile sed potiqz possibile q. esse hymera v esse im
possibile est maxime defectu nam est maxime deficere q. est ne
cessario deficere et n esse. sed Carere potea v ad non existend
est Carere omni defectu ac oia defectuum ac imperfectionum
radice; posse m. non esse, est radix ois defectu ac imperfectionis
Ergo de. Tu q. nulla bonu est hymera sed Carere potea ad non
existend est bonu ergo n est hymera adverte qd hic de hymera
et impossibili loquamur in sensu vulgari.

133

1100 Demonstratur qdo in collectione oia entia stingent existentia
Abet dari unu ens necessariu de cuqz esea sit qd actu existat nec sit ab
alio sed a se sitqz sibi ac aliis sufficientissimu et necessariu ad esse
et qd sit coa p efficiens sed tale ens est Deo Erbe Nor patet q
sed nomine Dei intelligit qd scilicet sit Ens a se n ab alio actqz puru
excludens potealitate Physica sibi pbat In ulla collectione omnium
entiu v ois ens est ab alio insufficientis sibi ad esse nec habens
a se ab intrinseco hoc qd actu existat vel non omne Si ois est
ad alio ea, te extra ois ens stingent existens abet dari adiuvali
qd ens a quo alia sint qd sit a se et necessario in existendo Si
q. alibet gutta aqua non est a se ab intrinseco actu calida p inde
abet accipere calorem ab alio qd sit a se ab intrinseco Calidum
qualis est v sibi ignis Si am n ois est tale te in pfata collectio
ne est tale ens qd est necessariu et a se n ab alio et hoc erit Deo
Tu q si oia entia essent insufficientia sibi ad esse actu quomodo
itaqz existent sigd qd est insufficientis v Carens potea ad existere

illud n^o p^o existere. Respondent Athei Imo p^o recursu ad causa
tate mutua. Sed ista est i^u q. h^oc causalitas p^osertim q^uad ad
esse implicat ut dictu^m in Physica. Iu^o q. int^o oes h^ones v^ol^ong
libet esse ens a se et sufficiens sibi ad esse, adeo^q esset De^o q^u ne
gant Athei.

Respondent 2° p^o recursu ad p^ocessu^m infinitu^m
in causando. Sed ista est na^o infinitu^m categoricatu^m
n^o dat^o nec p^ot dari natalit nisi forte Divinit^o ut quid itaq^u De^o
negat. Iu^o q. q^uamvis p^ot dari p^ocessu^m in infinitu^m v^ol^o simund^o
quo ad entia p^omanencia et successiva existeret ab eterno
In hic p^ocessu^m n^o dat^o in causas p^o se subordinatis q^u in his
debet influxu^m superioru^m ca^usu^m p^ovenire ad p^oxima ca^usa ut cau
set n^o p^ossit aut^o lu^o p^ovenire q^u multitudo ca^usu^m inter me
dia infinita n^o p^ot p^otransiri. O^oterea sicut v^ol^o in Catena
ung^o annulu^m p^oendet ab alio in ultimu^m debet esse talis qui n^o
sit p^oendens ab alio sed ab illo reliqui, ita in serie creaturaru^m
debet dari tale ens q^u n^o sit ab alio p^oendens scilicet De^o et p^oter
tam q^u admissio em p^ocessu^m in infinitu^m n^o minuit insuffi
cientia reru^m p^otingentiu^m sed p^oter auge^o sicut si paupertas
adderet paup^oti ignorantia ignorantia se.

Respondent 3°
q^uo entia creata licet distributive et sufficientia sibi ad
esse, (et 2^udu^m se supra) et accipiant illud ab alio n^o tamen col
lective supra seu p^ouncta collectioni si m^o evadunt suffi
cientia. Sed ista est q^u entia irrationalia caeca clauda n^o eva
dunt p^o p^ounctione^m cu^m aliis q^uo^ode^m rationis imo em diversa
rationalia ac evidentia, Ergo em de. Iu^o q. entia distribu
tive supra n^o st sufficientia p^o et collectiva. licet m^o sepe
n^o valet sequentia a sensu distributivo ad collectivu^m p^osertim
ubi p^odicatu^m n^o aequalit^o sed diversimode p^opetit singulis el
ective ac collective supra nec accrescit significatio ut
p^otinget in p^odicatis ad quantit^o discretu^m et ad numeru^m p^oti
sistentib^o v^ol^o singuli milites neq^uunt vincere hostem aut equi
b^oken curru^m onustu^m Ergo neq^u tota collectio eoru^m. Valet in
ss^o quia in aliis p^odicatis abstrahentib^o a quantit^o discretu^m
p^osertim in p^odicatis essealib^o aequalit^o singulis distribut
iv^o ac collective p^opetentib^o v^ol^o singuli h^ones sunt rationales

Ergo et collectiue sup^{er} v^{er}o Singuli eg^o st^{at} ab^{er} et o^{mn}i collectiue sup^{er} st^{at} ab^{er}
Quia itaq^{ue} n^{on} h^{ab}ere sufficientia ad existere accipere esse ab alio est
q^{ui} licet esse reale equalit^{er} appetens utriusq^{ue} estq^{ue} abstrahens a quan-
titate discreta ergo si Singuli h^{ab}ent distributive et collectiue
sunt insufficientes. &c.

134. **Demonstrat 3o** Evidens est quod gubernatione reru^m uniu^{er}sar^{um}
ex modo ta^{nt}o istant et ordinate instituta fieri ab aliqua in-
telligentia superiore ex idea operante non am^o casu et p^{er} r^{ati}o-
ne sed ista intelligea est de^{us} h^{ab}et p^{ro}b^{at} na^m iuxta^m d^{ic}t^{um} a^uth^{or}it^{ate}
g^ostru^m infimando cap^{it}ulo 5to, statua^m ab^{er} q^{ui}ad^o imagin^{em} ab^{er}
pictore fieri null^{us} q^{ui}erere aude^t mira^m h^{ab}et m^{en}te^m s^uo^m solu-
ne^m, ab^{er} s^uo^m s^uo^m putabim^{us}? Certe sicut temerari^{us} es-
set qui ex sum^{ma} Theologica Divi Thomae v^{er}o illiadem homin^{em}
aut urbem aliquam elegantissimis ad ornata turrib^{us} palat^{ium}
templis plateis &c casu^m mero ac fortuito n^{on} ab intelligentia
ex aliqua idea operante structa^m putet, sig^{na} id intellectui

135. **Demonstrat 4to** Ex aliis rationib^{us} moralibus l^{icet} illud q^{ui}
evidens in q^{uo} o^{mn}i^{es} gentes et viri prudentes iis exceptis quos dem^{on}-
stra^m excecavit/Unanimi^{ter} sentiant et q^{ui}o istanter asseverant
sed dari Deu^m in id o^{mn}i^{es} assentiant &c. 1° evidens est n^{on} so-
los Atheos negantes Deu^m e^{ss}e sapientes q^{ui} et collentes Deu^m viri
multa possent sapientia ac virtute, ut quid itaq^{ue} mentirentur
2° evidens est q^{ui} n^{on} sit id^e esse secleratu^m et p^{ro}b^{at} et q^{ui} diversa
horu^m una dignior alta inferior s^uo^m sed nisi existat Remun-
erator bonoru^m et vindex maloru^m id^e q^{ui}o e^{ss}e secleratu^m ac p^{ro}b^{at}
q^{ui}o m^{en}te^m ille ac h^{ic} posset esse ab^{er} m^{en}te^m cu^m t^u et ipsi Athei eunde^m
metu expetiant et illo sentiant p^{ro}sertim in agone mortis utri-
usq^{ue} ante annos aliquos Varsavio rogo damnat^{us} f^uit p^{ro}b^{at}
Quod id uniu^{er}si magnitudo Ordo prudens s^uo^m s^uo^m in
exhaustibilis multiplex Varietas splendor corporu^m celestiu^m mu-
nitas harmonia tendentia ad p^{ro}p^{ri}u^m fine^m &c elementoru^m ac p^{ro}-
pue terra^m ac q^{ui} s^uo^m et s^uo^m imo em p^{ro}p^{ri}u^m afflictu^m s^uo^m
elementoru^m ac pugna ab^{er} dispendio disordine ac diminutione
Tande^m corporu^m celestiu^m regularissim^{us} mot^{us} ta^{nt}o vari^{us} ac ac-
comodat^{us} cu^m o^{mn}i bono sublunario illoru^m magnitudo dispositio ac
Ornatus. Insuper testat id ipse homo diu^{er}s^{us} microcosm^{us} p^{ro}p^{ri}u^m

Mundus in quo adeo mira elucescunt Nam ut notat Galenus
in ipso corpore humano ossa sunt 224 q singula habent propria offi-
cia supra 40 inveniuntur em musculi plq qm 600 qm singuli
habent officia 10 innumerabiles autem nervi arterie vena in
minutissima capillamenta desinentes totius corporis structura
speculo in ipso em oculo sita mensura figura tunica terna
oculi nervi palpebrae cilia et supercilia et alia Dicitur autem vera mira
ocula nō dico quidquid de aia rationali cuius nata ac perfectio et exi-
stētia Dei existētia demonstrat. Postremo affirmat id ipsum quod
usus ac praesentis huius qui in repentinis periculis nō ad capi solent
ut inquit Tertulianus sed ad celum respiciunt naturali instinctu abinde
Auxilium petentis ac unice sperantur.

¶ Demonstrat Sto tali dilemmate S. P. S. Vel dat juxta te 136
Atheos Deo, nō dat si dat te scelesti humuncio scito infelicē te
dū illū vindice post fata tua sua abnegānis ac aliorū criminū
experieris Alias felice te si illū aspicaris ac colas, si aut nō dat
jo nūc obest bonē tuo quo ming illū aspicaris ac Alias nullū in ex-
inde metuere pot periculum Ergo ulterius tutus est ut illū aspicaris
et sis aliq metu periculi qm neget et sis continuo metu.

¶ Hoc Nomine Atheorū 1° Existere Deū nō est certū ac evidens 137
Ergo nō est simpliciter demonstrabile Ans pbat qd est negabile
Imo et negatū illud nō est certū et evidens sed existere Deū
est negabile negatq praesentis ab Atheis et rudibz pueris antequā
incipiant ratiōe uti si de Apō negato tūc argmēti antecedente
ratiōe pmissa retorssione de ppiis lumine nasa nobis distingua jore
qd negat prudent et ex gravi ratiōe illud de pmetto jore qd ne-
gat imprudenter et stolidē illud de nego jore Similit^r distincta
dicere nego negat ac dico qd de talit^r flagrantibz loquas Plalmistas
dixit insipiens in corde suo nō est Deū.

¶ Negatis existere Deū est negabile et negat em prudenter 138
em cū ratiōe gravi Ans pbat juxta leges Dialecticas nō est ne-
cēta hac nega possibilis est Deū si dat Ans pbat a potētia ad
actū via affirmativa nulla est nega si de Apō distinguendo
ultimū Nulla est nega a potētia ad actū s ab actū 1° ad actū si
actū dmy includat in se especalit actū ratiōis hūgo si nō includat de
ad Porro hic actū dmy possibilis est em perfectissimū in oī gene-
re perfectioris includit in se actū ratiōis hūme si existit q. existētia
est perfectio pīma et positiva qm si nō haberet nō esset perfectissimū Ans
in omni genere.

139 *Instabis de ratione creata perfectissima non sicut sed existat
in actu deo id est per de ratione entis perfectissimi in
omni genere. Respondeo. Supponitur possibile esse creaturam perfectissimam
positive absolute hic in terminis creata dicit omnino imperfectionem
scilicet dependentem ab alio defectibili et extra ens perfectissimum.*

140 *Præmissa implicat creaturam perfectissimam et implicat et ens
perfectissimum in omni genere. Respondeo. Negando. Negat simile hanc
implicat hylera et Antitety. Disparitas tamen est et creatura
perfectissima et ipso terminis inferit contradictionem. Sicut ens
perfectissimum. Ratio ulterior est quod ens ex ratione entis procedit
ab omni imperfectione. Sicut creatura.*

141 *Obijciat. Ideo. Quod non representat clare et evidentem in cre-
aturis illud non potest demonstrari ex creaturis sed existetia. Desinit
esse ea quæ sunt quod perfectissimum non representant in creaturis
et de. Respondeo. Distinguo quod nec mediate nec immediate represen-
tat de illud de pmitto fore quod immediate non representat sed medi-
ate illud de. Nego fore similem distinctam. Nove. Nego. Nego. Nego. Quo-
bet in causa aliter in effectu adeo et existetia et esse de. Respondeo.
est causa universalissima in creaturis.*

142 *Urgebis. Emsi mediate in creaturis representet. Sed tamen ex illis
negat demonstrari. Et de. Ans. probat. Ex effectu inproportionato
causa non possumus devenire in notitia causa sed creaturalis
sunt effectus quæ in se finitæ. Sed am infinitæ. Et de. Respondeo.
Distinguo. Arguitur ubi fore. Non possumus devenire in cogni-
tione causa quo ad quid est scilicet non possumus desumere speciem
causa quæ nobis quiddam causa ut est in se representet concipio
Non possumus devenire quo ad an est seu causa existere subdisting-
uo. Non possumus si ille effectus inproportionatus non dependeat
necessario a causa in fieri esse et conservari pmitto si dependeat
sic. Nego. Similit. distincta. Nove. Nego. Nego.*

143 *Instabis. Omnis demonstratio debet habere medium necessarium
ut inquit docent Philosophi sed creatura non est necessaria
ut stringentes. Et ex illis neg. em. quo ad an est. Respondeo. distin-
guendo ut toties in tractu distinctum. V. distinguo. Si fore
creatura non est necessaria quo ad dependentiam in suo esse ac con-
servari. Nego. quo ad esse et existere suum. Subdistinguo. put per
statum et sensu absolute offerunt pmitto. put rationale et per
ampliorem. Nego. addo quod stringenti potest et inferri necessaria
juxta dialecticam.*

Aliter si aliquis privatim hoc testetur Deum existere ex hoc testi- 144
monio utpote extrinseco neque demonstrari existeret Dei
pro neque ex creatis imperfectionibus quod et ista sunt extrinseca
Dei. Pro quo potest inveni argumentum. Ad neque nega dispa-
ritas est quod effectus quilibet est quid posterior causa adeoque ex illo potest
demonstrari causa, neque testimonia dicentis tu hoc testimonio
ut nullatenus stinet in se causa, nec accipit reale esse a causa de
qua testatur adeoque est pure quid extrinsecum causa neque effectus
causa.

30 Habet ratio quod non existeret Dei. Et si am potest 145
sepe bonis malis eadem mala promittit immo bonis quodam in vita
gravius affligant. Mali autem solacii affluunt. Et non dat Remu-
nerationem bonorum et vindictam malorum. Et si. Tu quod eo ipso quod ignis
non excludit omne frigidum non est summe et infinite calidus. Ergo
etiam quod dant mali hinc ita mala plurima ut morbi pestes in-
ferre capi. Et non dat ens summe bonum et infinite potens. Sicut
Deus. Pro inveniendo. Et potest debet dari tale ens quod saltem possit
promittere bonis malos am plectat. Plerumque ex innumeris
necesse historiis quod et mali in vita variis castigant calamitatibus
Ergo debet dari ens exercens universalem justitiam. Directe di-
stinguendo ostendo illud re. Ans: boni saepe affligunt mali saepe
non abundant ex eo quod non dat providentissimum numerum. Neque ex
eo quod habeat finis istorum et ratio Divina providentiae eveniens
necesse nobis ignota credo. Ratio autem huius sapientissimae quod
gubernationis Dei potest esse, scilicet: ut hinc a flagitiis deterreant viden-
do hinc em bonos castigari, ut ut boni tamen huius vite affi-
ciant et ad spiritualia et celestia aspirent. Vt ut pbenf in
a versis amant utantes amici Dei, Vt ut a peccatis preser-
vent, Vt ut deficiat aliquos suos patientia expient promittit futu-
rum augeant. Mali vero prosperis affluunt, vel ut bonitas Divina
erga illos em eluceat, Vt ut aliquorum operum suorum natalium
mercedem in hac vita accipiant, Vt ut a malitia resurgant
Vt ut alios fines altissimos nobis quodam occultos.

Ad ignem disparitas est: quod hic est causa necessaria adeoque totum vi-
num niti debet ad excludendum istarum adeoque si est infinite calidus
debet expellere frigus quod quod non facit patet illud non esse infinite
calidum. Istia causa libera quoniam em sit infinita potest liberare ex ele-
mentis sua carcere malis aut illos servare ferre. Patet quod
bi em ac pestes et mala tantum physica et moralia, et mala

hominibus et deo ad hoc potest et ista emendant oportet. Ita in qua
ista em pveniant la causas ubi necessarius male me debile
dispositio ad quatuor existeret de se acio madat.

In reliquo nota sollicitudine necessario en existendo qualis ex
ista de n' gnetasui stingeret in quibus qualis est existeret existeret
q' et transeat ob infra immediate dicenda In stingeret en existen
to in et h' cu' necessario adeoq' necessarium p' inferri ex stin
genti et i' dari et demonstratio.

Nota 2da Deu existere p' esse certu et ovidens ex motivis si
entificis q' m'as id s'p'mul stat ex fide. Sicut q' m'as credam q' nos
e'pe mortales. In hoc ipso scim' em ex stinua experientia na'
tia et fides simul p'vnt stare ut dicitur in logica alias em
Philosophy Istang suens Deu existere e'et rationis idionis se p'p'o
credente imo em rustico credente Deu existere no' ulla p'p'be.

Adde q' apud Theologos iplex sit sententia q' docens hanc p'p'ne
dey existit esse p' se nota quo ad se. Ita docens esse nota p' se
em quo ad nos viatores su' hanc diuisionem p'p'nis p' se nota ali
dicunt hanc univoca ex eo q' notu' simpliciter vere et p'p'rie de
bet esse notu' alicui intellectui n' in se p' se esse tale quod itaq'
p'p'rio nota quo ad se est p' se talis p'p'rie n' est nota simpliciter
vere et p'p'rie alias em mysteria fidei lumen nota ea
cedentia v'g Trinitas in Deo dat essent simpliciter nota p'p'rie
Unde dicit p' q' q' fata p'p'rio sit nota simpliciter em quo ad
nos salte' mediante q' scilicet p' alios t'mines et argumenta aliq'
aliqui possum.

146 Quod dicitur hic 1o An em aliqua attributa seu p'dicata
Dei p'p'rium absolute v'g Unitas o'p'tea bonitas iustitia mi
sericordia sint demonstrabilia p'p'rie.
R'o affirmative Et ratio est q' De' est ens p'fectissimu' in
genere et plenitudo p'fectionis. Et negt carere aliqua p'fec
tione. Porro esse unu' s' indubitu' p'p'rie iustitiae est p'p'rie
ctio q' melior est ipsa q'm n' ipsa. Et si q' De' est ens a se
sibi et aliis sufficientissimu' ad esse. Et debet stinere o'em c'mo
p'fectione alias sibi esset invidg.

147 Quod dicitur 2o utru' haec p'dicata de Deo sint
Dei distinguant? R'o in communiori Theologia n' distin
guuntur nec formalit' ex natura rei. Ratio est q' n' st in a

ple res diverse Deum est sume simplex excludens oem po-
sitione quododo am distinguant docet sacra Theologia.

QUESTIO 2da An possit saltem moraliter dari in aliquo 148
sine usu rationis habente totum aut longiori vita tempore
invincibilis ignorantia existens Dei sive negativa & positiva.
Ab omni infirmiori Theologorum negative. Ratio q. ex creatis faci-
liat notitia Dei habet hunc potestatem, ut s. Paulus inexcusabiles eos dicat
qui se Deo s. Hieronymus inquit nullus est qui se abscondat a cal-
tibus ejus et ideo unusquisque mortalium licet de longe sentiat et intelli-
gat Deum. Et s. Damascenus, nemo est mortalium cui non hoc ab eo
facile in silis sit ut Deo esse perspectum habeat. Sic et s. Au-
gustinus ad s. I. Hoc est vis vera Deitatis ut creatura rationalis a ra-
tione utenti non omnino ac penitus abscondi possit. Ratio ulterius est
q. homo in decens in aliquo eleganti palatio nequit longius ignorare qd
habet domus sit alicujus principis aut Domini opulenti Tu q. non potest longi-
ori vita tempore dispensare positivum v. nulla dari cognitio existens Dei
proscriptum inculpabiliter vel adesse melius ^{reprehens} q. rectum ab illo errore
v. dubio de opposito non suboriri suboriri, et aliqua formido q. rectum inten-
ta varietate associatione rerum et aspectu creaturarum universi ac colu-
ru ut inquirunt s. Athanasius Antoninus ac ceteri q. est liber Idiota non si
vinisse plenus et speculum Divinorum ex quo quis facile generet
existentiam Conditoris. Adde qd ignorantia invincibilis illa
est q. adhibita morali diligentia superari ac removeri non potest ne ipsa
diligentia ut ignorantia removeat adhiberi debet. Hoc alia est posi-
tiva & jungit iudicio in opposito alia negativa q. est ex ratione
inadvertentia ad objectum et ratione defectu cognitionis sufficienter
proveniens q. rectum alia ita est culpabilis alia inculpabilis Deinde
de his ⁱⁿ iudiciis tu Scholastici tu morales.

QUESTIO 2da

De Connexione Dei cum Possibilitate Creaturarum.

Premissa 1° Connexio terminis repetitur explicat q. impotens 149
qd. existens unum abq. alio. Partitio autem terminis: est exigentia
una ad aliud, Terminis autem tam positivis quam negativis, definit
prima: unum non potest existere sine alio titulo exigentia
reducitur ly. titulus exigentia ob rationes datas in Logica p. 148.
Hec mixtio dicitur iuxta non nullas et alia est rationis seu rationis
sed a non nullis dicitur latius talis sicut et distinctio ratio

Vi cuius unum negt esse sine alio p ratione distincto et realit' adaequate identi-
ficato v.g. animal Petri seu sacramento. Alia est conexio realis, vi cuius
unum negt esse sine altero realiter distincto ut v.g. unio sine extremis
(connexio realis subintrinseca et alia est metaphisica: v.g. nec Divinitus unum
potest esse sine altero ut actus vitalis sine principio, productivo, Alia huius-
modi, vi cuius naturaliter, ut accident sine substantia, Alia moralis
vi cuius in estimatione morali, unum negt esse sine altero ut Divinitus in
verentia subditorum. Item conexio alia est mediata, et
immediata et vi cuius unum conectit immediate cum altero, ita ut
uno et nullo alio modo, debeat perire id qd conectitur. Sic modo dicitur
cum modificato v.g. scriptio. Mediata autem conexio est vi cuius
tertium mediat inter extrema conexa ita ut ablatum uno debeat perire
et si perirentis debeat perire cum id qd conectit sic juxta nomina
hinc musca conectit cum possibilitate leonis, qd ablata possibilitate leonis peri-
ret in hac sententia. Sed quo allato debeat perire musca sic item
decretum divinum de pollicendo. Petrus conectit cum Petro, qd inter de petu-
divinum et Petru mediat actio productiva cum qua conectit decretum, illa
vero conectit cum Petro, Hinc in conexione mediata dicitur n' talis talis qd
ipsi sicut et immediata conexioni ratione intensiva seu definitio conexione
equaliter appetit nec p id immittit significatio conexione simpliciter seu
sine impetibus de unitate licet non dicatur causa mediata causa ratio-
nalis talis, sicut causa immediata, qd ipsi n' equaliter appetit receptus for-
malis definitivus causa ut v.g. avo n' appetit esse principium ita dans
esse verum per actionem physicam de sicut appetit immediate v.g. Patri
respectu filii, Sequitur censendum de dicendum de conexione.

150 Rursus conexio alia est a priori alia a posteriori, alia a con-
mutanti. Conexio a priori, est vi cuius unum n' potest existere absq. altero
tangm a causa sua ut v.g. lux n' potest esse absq. sole v. g. ne Conexio a
posteriori est vi cuius unum negt existere absq. altero tangm effectu suo
v.g. ignis absq. calore sibi immanente, Conexio a commutante vi cuius
unum negt existere sine altero qd nec est causa nec effectus illius sed purus
requisitus ut v.g. unio absq. anima rationali. Item conexio alia est mutua alia
non mutua, Mutua est vi cuius tam hoc extremum absq. altero qm alle-
rum absq. hoc esse non potest sicut conectit Petrus cum sua conservacione aut
aliqua actione productiva. Non mutua est vi cuius unum n' potest esse sine al-
tero altero tamen potest esse absq. uno ut conectit respa existens cum Deo ultimo
cum extremis, tandem conexio alia est positiva alia negativa. Positiva
est vi cuius unum n' potest esse sine existentia alterius, seu vi cuius unum ex
predicatis intrinsecis suis inferat existentiam alterius, talis est conexio creaturae
cum Deo unionis cum extremis, Alia negativa seu passiva, vi cuius
unum nequit esse sine alio, ita tamen ut ex predicatis suis intrin-
secis non omnino inferat existentiam alterius sed tantum possibilitatem

Scilicet

scilicet qd alteru' n' implicat, et qd posita alteru' non opponant
sibi nec involvant contradictionem. Proinde an existat sive non,
sic merito possibilitas causa cu' possibilitate effectus, q' possibilitas
effectus ex suis predicatis inferat quod causa non repugnet sive
interims existat sive non. Proinde ab aliq' dicit
esse in eo alia determinata vel indeterminata. Determinata
aliter dicta categorica absoluta vi cuius aliq' inest cu' hoc deter-
minato termino in sensu absoluto v' ratio p' ductiva formae
ignis cu' hac determinate forma. Indeterminata aliter dicta
disiunctiva v' additiva vi cuius unus cu' hoc v' altero termino
inest, seu q' est explicabilis in sensu tantu' disiunctivo v' additona-
to ut forma ignis cu' hac v' illa causa aut effectus. Possibi-
litas cu' causa sive hoc sit sive non sit, modo n' verificet ali-
quando esse et non esse simul, vel ut si causa existat n' involvat
contradictionem. Insuper alia in eo est orta ex imperfectione alia
exfectione et indigentia, hoc est vi cuius unus ex abundantia
perfectionis suae nequit existere absq' alio ut Meconas absq'
effiente. Prior est vi cuius nequit unus existere sine altero vel
tangm superiore, v' tangm causa, v' tangm aliquo stringenter exi-
stente orta ex indigentia et dependentia stricta ut creatura sine
Deo unio sine extremis.

Promitto Ida q' in p'nti d' an coa increata sive creata 151
inest effectus cu' possibilitate suorum effectuum scilicet op'ea Diap'os-
sibilitate passiva creandi, v' ratio am' p' ductiva creata cu' possibilitate
effectus quoniam in mano gr' de coa increata. 2o utru' creatum possibi-
litas passiva intrinseca creandi inest cu' omnipotencia Divina
aut effectus cu' causis suis idis? 3o utru' ora possibilia em illa g'nt
se p' h'ent ratione sua nec ratione effectus inestant s'ed unum?
Ad cu' q'ntiones p'ceden' d'm' inestant sed hoc n' facile ora alia
resolvunt et ad id reducunt respondet Thomasto Scotisto Ber-
nasques Diggido Arubal negative, ja am' Card. de Lugo Suarez Mo-
lina Arriaga Alva Quir' Martines Vespasa de respondent affirm-
tive.

S' Img

Utr' causa inest cu' possibilitate effectus et extra 152
Promitto n' q' hic de coa in actu ubi supra hoc in quoniam est in
em actione ut dictu' in Physica p'inde sicut actus inest effectus
cu' effectus ita et tang, id est ubi supra sed gr' de causa q'nti
in illo remoto. 2o q'nti hic utru' coa p' h'ent inest cu' possibi-
litate activa effectus quid est ipsa causa connexa cum realis est ad ali-

153. 216. 20. Deus noster gloriofissimus & omnipotentia Divina
connequit essentialiter intrinsece cum possibilitate extrin-
seca passiva Creaturarum.

Probatur conclusio de ex dictis suis intrinsicis inest in
 possibilitate passiva creaturae. Et inest intrinsicè. Ans probatur
 Iva sunt et alia speciationes est predicatum essentiale intrinsicè
 Sed hoc inest in passiva. Et sic. Ans probatur
 Omnipotencia Iva est potentia activa intrinsicè. Deo ad producenda crea-
 turas passibiles. Sed potentia hoc activa inest essentialitè. Et sic
 hoc probatur. N pot dari in Deo potentia activa intrinsicè ad producenda
 creaturas passibiles nisi creaturae sint ab intrinsicè passibiles
 ad produci. Et sic. Ans probatur. N pot dari potentia vera productiva cum
 duntaxat terminis nisi ille terminus sit ab intrinsicè possibilis seu
 producibilis. Quia universalitè potentia productiva et activa ad aliquem de
 bet essentialitè correspondere potentia passiva ad idem in eodem ordine
 ut patet omni inductione. Sicut potentia vera passiva ac productiva
 debet correspondere potentia vera activa alias de quibus hymena sunt
 producibiles passive quia non daret respectu illorum potentia activa
 Ite in materia daret potentia ad annihilari viribus naturalibus vel in
 virtute puro ad dividi aut videri oculo corporeo. Et sic. Et ratio
 ulterius est quod quia in Deo datur potentia vera illa pot absolute vel
 producere ad actum juxta illud sapientia. Quod subest enim fabricatio
 lucis posse. Sed si posset dari potentia activa sine passiva tunc
 illa potentia quantal de se productiva de quibus non posset velle prudenter

reducere ad actum ut est certum Et sic:

Probat conclusio 2da Sec n p qre requiritur speciale creaturam ad
existendum nisi creata sint possibili Et sic ans pbat Sec n p qre 154
qre tu speciale ubi ad existendum qd n p existere sic n p qre requi-
ritur essenziale ad existendum ut alteri Deo huiusmodi et q. alias et q. et
et n pbat et n pbat requiritur speciale ad existendum illi qd n p qre
stere q. q. n pbat simpliciter existere n p qre requiritur Deo ad exi-
stendum Sec n p qre requiritur Deo existenda.

Probat 3tia conclusio nulla casus possibilis abintrinseco est osten- 155
dibilis in quo existat et def. in potestate Diva et n sit possibilis cre-
ata Et sic ans pbat Et sic ans pbat eo ipso qd nullus casus sit osten-
dibilis in quo def. in potestate Diva distincta a creata possibilis et n
def. creata possibilis eo in qm ipso innectit cu possibilis creata
ergo si de ans pbat eo ipso qd nullus casus est possibilis osten-
dibilis in quo def. unum existens distinctum ad adequate ab al-
tero et n def. illud alterum existens ex in qm ipso innectit
metpce in alio Et sic ans pbat Unicus est regnum one-
dionis metpce unius distincti cu alio qd nullus casus possi-
bilis abintrinseco sit ostendibilis in quo def. unum n dato al-
tero ut patet in unione respectu extremorum unibilium in
actu vitali respectu principii.

Dices ostendendo casum scilicet casu quo creata fieri et
possibilis pto m daret Sec et n daret possibilitas creaturae
Et sic n negando suppositum qd hic casus sit possibilis Unde n
est in mixtura reali casus huiusmodi ut pote fictici alias nul-
la mixtio potest pbari posset m quispia dicere qd si p impossibile
maneat actus vitalis et pereat postea ergo pductiva qd in qm ma-
neat adhuc actus vitalis Et sic n innectit cu suo principio ide-
m posset de creata respectu Divi.

Confirmat 1o Quoties nullus est casus abintrinseco possibilis 156
hinc patet in quo unum sit et n sit aliud toties illud innectit
hinc patet in alio Et sic in quibus unum casus est possibilis
metpce abintrinseco in quo unum sit et n sit aliud toties
illud unum innectit metpce in altero ans patet ex inductione
et ex in igne respectu caloris in aqua respectu humiditatis
ergo in pbat paritas.

Confirmat 2o Scientia simpliciter intelligens Diva innectit
metpce in simpliciter intelligens ut oes decet Et sic de creata
ergo si quidem hoc realiter ad adequate identificantur si.

Adverte qd in quocumque Physica n obest casus realis straventumis di-
vinitis factis et in simili dixi in Physica de dependia modis qd
mis. Multo magis in quocumque Metaphysica n obest casus mere ficti
ablatiois impossibilis possibilitatis creaturarum.

158 **N**eg dicas Veru qd esse qd in quocumque statu dat Deo esse opotea
dat et possibilitas creati sed n ex eo quasi Deo ex predicatis suis intrin-
secis illa inferat sed ex eo p qd aliumde creati p inductione
dictione. Sed ista est 1° restaurat argumentu quod nullo modo
ostendibilis abintrinseco possibiles in quo sit unum et n sit
Toties unum inferat aliud ex predicatis suis intrinsecis app
omni inductione. **I**tem ista est 2°. Deo e opotens
ergo inferat possibilitate creati ex predicatis intrinsecis, vao re-
gentis qd eo ipso qd dat potea in Deo intrinseca ad producere cre-
aturas, creati pount pount pount m productiva ad aliqd debet re-
spondere potea passiva ad id in eod ordine ut supra dixim
In qd esse opotente esse alit et inferre possibilitate creati ex predi-
catis intrinsecis et oim id sicut esse esse alit ad rationale et infer-
re possibilitate sensualem rationalem ex predicatis suis intrinsecis
Sunt omnino idem. **I**tem ista est 3° si Deo ex predicatis suis in-
trinsecis n inferret possibilitate creati sed solum posset creatas
producere ex suppositione qd illa sint possibiles et producibiles, te n esset
esse alit absolute intrinsece opotens sed tantu esset necessario
opotens ex suppositione sibi necessaria extrinseca sibi. **E**x be se gla
pbat qd corpus ex predicatis suis intrinsecis n inferat esse alit
nisi sibi anima te licet dici posset esse alit animatum ex sup-
positione unite anime n posset tn dici esse alit absolute intrin-
sece aditu. **I**tem sicut licet paries albus sit absolute albus quate-
nus ad id albedinis e purificatus. **I**tem sicut sit albus necessario
ex suppositione sequente quatenus necesse est esse ex suppositione
descripte tn idem paries n est esse alit albus eo qd ad idem albedinis
n trahat ex esse sua seu n inferat esse alit. **E**rgo pariter de
sit vao e qd idem illa habet se mere p accidens respectu Dei nec
sit necessaria aliunde.

Neg dicas Ila qd qm n det potea passiva in hunc modum ad
produci tn Deo illas quantu de se seu quo ad rectu sup^{er} pt pducere
In qd absolute sed ex ratione si essent possibiles. **I**tem ista est enim
infero 1° Ergo n pt dari potea activa nisi illi correspondeat passi-
va. **I**tem **E**x em Deo pt occidere se ipso peccare se sed ex supposi-
tione si hoc fieri possent. **3°** Ergo et lapis quantu de se habet potea

158

159.

159

Obicit 10 alia (ma) reclusionem iuxta SS PP et scripturam Dec. 160
 ad eam diploa n reyrat opcalit absolute ullig creatio esse in se
 inf pbat iuxta testimonia horu Dec n indiget ulla creatio
 fia suphabitione At dicitur N. Sine universoru quicullig indi
cat. Et autem N. N. indigens aliquo ad del oibz votu et inspira
 tionem in Pterea Dec est sufficiens sum. Sibi ad ope in se

existere creatura. In q. aequale huc quibus. Sed existit creatura non repu-
gnat non involuit contradictionem. Ita ita propositio: Sed inest creatura
creatura non est existeret per se ab existente sed per illa diserte innuit
et significat supponenda quosdam ex suis, predicatis intrinsicis in se
et operatur existente creatura quod falsa est, igitur ut sit vera debet modifi-
cari per additionem horum terminorum in sensu personae supra singula faciet ista
vera in sensu quibus Sed existit toties existente creatura est possibilis seu
non repugnat nec involuit contradictionem.

Ad q. inest Deus ad existente creatura et sic si opponi ad carea
a creatura ita. Sed itaq. Sed non opponit carea creaturae stringent quia
illi potest existere et sic creatura potest efficiat illa non inest ad existente in
tate. Contra inest Deus ad possibilitate creatura est Deus opponi tradi-
tione creaturae. ~~Deus itaq. sicut recipit imper contradictioni creaturae ita~~
~~inest ad possibilitate creaturae et ita inest non involuit ulla empe~~
~~ditione in Deus sicut involuit oppositio ad hunc aut sicut involuit~~
inest ad existente q. ex se ut absolute positive offert et defectibilis ad
inest et Deus debet esse defectibile q. quibus terminis inestiones est
defectibilis toties et fundamentum est defectibile. A terminis defectat
in eo sensu in quo terminat inestione fundanti.

Urgebis Possibilitas creatura passiva est in re existente juxta no. 103
trad. sententia. In si verum est absolute dicere: Sed inest ad possibi-
litate creatura, si enim debet esse verum dicere absolute Sed inest ad exi-
stente creatura. In q. patet q. quod dicit de uno ex identitate calid di-
cit et de altero. ~~Idem~~. Ap. retorquendo hujus. pro. Sed existit
negativa est idem ad adequate ad hujus. Sed non existit utpote contradictione
et si verum est dicere absolute Sed existit. Sed ex verum debet esse di-
cere Sed non existit. Dicitur primo Antecedente nego assequi in
lect. sed si possibilitas et existente alij. diva q. in dicta propositio diversi
modo in illud obiectum tendunt et diversis propositio equivalent
sine quibus verum sit dicere Sed inest ad possibi-
litate creatura. Et illustrat in retorsione. Ad propositio assequi
et loquens respondetur sic. inest verum. Quod dicit de uno di-
cit de altero per eandem nec contradicentem sed equivalentem propositio ex
so. Dico autem q. diversas propositio propositio nego ad dico quod quod di-
cit. Verum de possibilitate q. scilicet ad illa Sed inest. Nepe loquendo
negative et positive sic: ~~ex~~ quibus Sed existit toties creaturae passi-
vis s. non repugnat se idem verum dicit et de existente sed per eandem
in vero per diversas propositio expressa v. g. f. hanc quibus Sed de toties creatura
non existit q. hoc propositio innuit ad existente creatura ut patet

107 *Resoluta affirmativa nec negativa et ideo falsa.*
Instans em p eandem p p m enunciat in xio Dei cu
possibilitate creaturae n enunciat in xio Dei cu existea creaturae
Ans pbat Deq in nullo sensu vero inexistit cu existea creaturae
Ans pbat: qd de te Deq dependeret in aliquo sensu vero a creatura
sed hoc n argo de vobis pbat: quid quid inexistit in aliquo sensu
vero cu altero dpendet in aliquo sensu vero ab illo. Cui
infirmat omni oes creats impossibilitarent adhuc Deq
q. Deo tribuenda sufficientia existendi em in casu possib. talis con
tra te illa sufficientia esset major qm in casu possibilis.
fundamento dicit qd impossibilita musca v cubito deberet p
iditor Universi. Et de. Nro nego singula eo ordine quo pbat
Ultimu retorgo sicut supra pro 100. Si em Pater dterng sig. q
inexistit cu filio dpendet ab illo, Ne. Si em Deq inexistit cu hac con
tate objectiva: Si mundg e possibilis sit Deq cu pducere, te d. de
pendet ab illa v scia simplicis intelliges a possibilitate creatur
sed hoc non. Et de. Proinde distingo ultimu ut supra quid
quid inexistit cu alio ex pfectione seu pnde tanqm termino qm
exigit et infort ex abundaa pfectionis illud dpendet ab illo. Nego
Ans qd qd inexistit cu alio ex impfectione v tanqm superiore v tanqm
cu causa v tanqm cu pposito aut cu aliquo stringente existente
illud dpendet ab illo in eodem sensu. Nedo Ans et nego nega a di
co qd illa in xio dicit a Philphis esse dependea qdo unu inexistit cu
alio v tanqm superiore et causa ut creatura cu Deo v tanqm causa
aut pposito, ut calor aut ignis B dpendet ab igne A aut ab ap
plicatione sui ad passu v tanqm cu aliquo stringente existente ut
ulicatio Petri cu Petro. Cu itaq v potea dicit n regnat ita possibi
litate creatur imo ipsa sit veluti caa et rma radix ois possibilitatis
intrinsicae oiu reru pnde n dpendet ab illa sed pnde inexistit cu
illa ex abundaa pfectionis sue sicut inexistit scia dicit cu illa
habea objecti v potea annihilandi re cu existea rei qm annihlet
 108 *Confirmatione pariter distingo: in fundamento dictu in logica*
si ois creatura impossibilitarent loquendo in sensu directo Deq adhuc existe
ret et simul n existeret. Nedo, pnde existeret nego dictu sig.
est in logica qd hoc sit dilitas et nasa p p p assumptis p objecto
aliquo impossibile qd ex illa suppta in sensu directo objectivo pbat hic
ab oppositis sumit nil determinate excludi ac inferri possit nisi duo
contradictoria. Ad rone am q suppti dico qd sufficientia Dei ad
existendu in statu possibilitatis creatur sicut et sui n illu n est
per sufficientia, sed em est sufficientia p p p nulla q hymet a

(Bijele 10) Deq ex nullo predicato suo essentiali exigit possibilitatem 166
passivam intrinsecam creaturæ. Et sic Ans pbat si de te exigeret
et ratione vq oipotes sua, sed hoc non Ergo de hoc pbat oipotes
Dua n trahit essentialit seu ex esset sua in frustrabiliter possibilitate
creaturæ tanqum finem absolutu faciendit et perfectionis sua
Ans pbat si traheret sic te deq n posset esse oipotes quon creatæ
sint possibiles sed hoc non Ergo de hoc pbat. Intantum deq n posset
esse oipotes quon creaturæ sint possibiles inquantu recta esset
de nega. Creatæ sunt impossibiles ergo in deo deficit oipotentia
sed n est recta hoc nega. Et sic. No nego singula ut pbat ulti
mi nego causale q. Rutor arguitur ductus ab impossibilitate per
tm in sensu directo objectivo supsta ad pbanda connexionem deicu
possibilitate passiva creaturæ. Hic in res est de connexionem n puse
logica et formali q inter ipsos conceptus solet intervenire sed de inexo
ne reali objectiva id est in ipsis objectis sita nostra in causalibus ut
patet ex supra dictis poy est hoc. Intantum deq ad sit essentialiter
oipotes n pt essentialit existere quon. Creatæ essent possibiles inquam
tu recta est hoc nega deq pt pducere creatas possibiles intrinsece
ergo creatæ st intrinsece possibiles ad pducen vel. Inquantu nullu e
tasq possibiles ab intrinseco ut existat oipotes dua et n sint possi
biles in alio. Adde qd illa ab oppositis data causalit pt esse recta
et vera in sensu quon logice et reflexe dicendo, n in in sen
su absoluto directo objectivo physico ac reali put hic sumit. Ad
metaphysica in ptiinet objecta scrutari n voces aeternos rimari.
Et id colligendum est ex dictis in logica ubi dictu utru et quomodo
aliqui sequit ex impossibili.

Arguitur em logica ac in sensu reflexo n e recta hoc nega 167
Et sic Ans pbat Intantum esset recta, sicut et alia arguitur
pudentia de impossibili. Inquantu oipotes dua p termino virtutis sua
libet sola possibilia sed hoc non Ergo de hoc pbat. Oipotes dua
intu de se est pductiva em impossibilitu. Et sic Ans pbat Inq
nubet et tribuere hanc potest deo ergo de. Tu q. 10. Em si creatæ na
turalit in aliquo casu fiat effectus naturalit impossibilitis tn adhuc n
est recte perire causam et potest naturalit ipsiq pductiva sic ab
utraq manu musici impossibile est illi naturalit citata ut
q. 10 pulsare et tn p hoc n amittit potest naturalit ludendi v. si hui
utroq o alq exueret. Et sic Tu q. 30. Em si nullu posset esse ens appa
rent bonu et fugitivu mali tn adhuc bonu quantum de se est amabile
p. 1

naturae adibile. Et pariter Tu q. 4to ois scia deo habet p. termino
em impossibilis. Ergo et omnipotens. Tu q. 5to S. Thoms p. te hmo
q. 23. arti. 3 in corpore sic agit: quod implicat in se gressum
esse simul hoc omnipotens n. subditur n. ppter defectu omnipotens dicitur
sed q. n. p. t. abre raone facti nullus neq. possibilis. Et iuxta S.
Thoma em q. implicat h. b. deq. potens. Sanitq. et am.
lib. 2o. Cur deq. 100. Tu quodammodo agit quotiescumq. dicit
se nulla in deo negat p. testas sed insuperabilis signa
et fortitudo na. huiusmodi locus usitata est ut dicat res aliqua n.
posse n. quoniam in illo sed q. in alia re est impotens. Ergo de

158 Respondeo negando singula. Tu q. 4to pariter nego ostendit in p. bo
nus conclusionis quid vetet admittit e. sp. icta illa p. te a. quantu de se
stare adstruendo illa p. te a. h. merica n. modo n. m. enotat nec au
get de p. te a. sed p. te illi p. urimus de rogat cu deo adstruit ali
qua p. te a. ridicula et frustranea q. sit p. te q. irreducibilis ad actu
in de m. esset huic si ego parit diceret dari in deo p. te a. quan
tu de se originatam. 4to persona. Minus q. m. illa sit
impossibilis p. te a. p. te a. adstruendo atteng. de i. interfectu a. seu
sublatu p. te a. q. m. is h. de sint h. merica. p. te a. dari in deo
p. te a. quanta de se p. ductiva. creatu m. cognoscibilis q. m. quid
deq. q. tu de se p. oct. cognoscere sed illa nullatenus p. te a.
g. nosci.

Ad 2du. Tu q. 5to. No. negando suppositum qd p. te a.
natura. specificatur supra effectus qui fuit aliqua vera raone
impossibilis posset evadere in ead. raone possibilis. Sicut in p. te a.
natura. effectus fuit proxime possibilis n. nisi in circumstantia
cu. regituru et circa ois impedimenti. Nunq. vero illi dicit
possibilis in defectu alicuius regiti. ita in casu talis defectus
semper illi manet impossibilis. V. certe quia raone effectus eva
dit natura. impossibilis sua causa ead. raone quoy causa a
mittit p. te a. extrinseca ad ipsu. Sicut in effectus reu. se
h. evadit. specificatur entitive impossibilis sed solu quo ad
circumstantias ita quoy p. te a. specificatur talis n. amittit sed
non nisi quo ad circumstantias.

Ad 3du. longum fore discrimen int. effectus qui n. nisi ab extrin.
seu et sub raone pure est impossibilis ac int. effectus qui
ab intrinseco et absolute est impossibilis. Na. illa additio abdu
te purificari potest. O

Ad 3um Qu. 9. 8^oo. distinguendo Etiam si nullus ens sit in ad-
huc bonum esset amabile et simul non esset amabile. Itē malum esset et
non esset odibile. Necesse esset per se nego. Aliter aut negando supposito
quod sit possibile nullum esse possibile amatum boni et fugitivum ma-
li. Itē nego suppositum, quod ex suppositione impossibilium evidenter
saltem prout oēs v. saltem v. desistantes in sensu directe obiectivo
possit aliquid determinate solvi. Et tamen traditione v. argu-
mentis v. formatis.

Ad Atw 2° g. No nego ans in fundamento dictorum de im-
possibilitatibus, ubi em diximus an et quomodo Deo cognoscat impossi-
bilia p^{er} se in cu ois rationis objectu est qd reale diximus.

Ad Stū^o 2° q^o R^o p^omissa Auth^o et^o nego 2° q^o, Sancty Thom^o
et Anselm^o intelligendi: si q^o d^o h^obeat potēa respectu impossibili-
tū illaz positaz, sed q^o, n^oab impossēa d^o dici debent talia verū
a suis p^olicitatis stradiatoriis q^o p^osealit involvunt. S^o m^o Thomas
diserte agit: ea q^o stradiatione implicant sub d^oa impossēa n^o stinent
I^o n^o possunt h^obe rāones p^osibilitū Et d^o n^o h^obet potēa respe-
ctu impossibilitū, alias em^o h^obet respectu alterig Dei, q^o et^o incogno-
scibilis p^oterea videndi texty in Logica differ: p^ossib^o a n^oro 210.

(Object 3° Etiam si oēs creata impossibilitarent in infinita fecunditas Dñi subsisteret. Et sic Ans pbat: Tu q. 1° vāo facun-
ditas Dñi sufficienti stat qd pater generet filium spiritus ubiq
spiritu sanctu q. fecunditas infinitas maior est qm posse p-
tere oēs creatas. Tu q. 2° omni hircoceruq n̄ posset a Deo p-
duci in adhuc subsistit fecunditas Dñi. Tu q. 3° terminus involvens
traditione n̄ est terminus fecunditatis Dñi, sed creata impos-
sibilita est terminus involvens traditione. Et sic Tu q. 4° omni
dies hesternus heri possibilis, hodie sit impossibilis ad p-
duci tamen. Leo n̄ decedit pelicanus creale potentis p-
ducere diem hesternum minus est fecunditas. 1990 Et.

R^o 1° distinguendo Ans ut supra. Si scilicet secunditas Divina subsisteret et simul non subsisteret. Nedo quod se subsisteret et nego R^o 2° Nedo negando suppositum quod creature possint impossibilitate et quod ex Suppositione impossibili in sensu directo possit aliquid de minimiscludi. Ad 3um q^{uod} dicitur R^o distinguendo. R^o 1° secundum quod dicitur intra sufficienter. Ut vero secundum quod extra nego Ad 2° q^{uod} dicitur secundum quod dicitur intra et ratio secundum quod dicitur extra sunt illae realiter distinctae illa est indefectibilis, vere realiter ita et haec est indefectibilis realiter. Ut si hoc fingit negare per impossibile etiam illud per eandem fictionem deprecere necesse est temere.

Ad id quod dicitur decesso. antecedente nego nega. Disparitas est quod hircoceruus
est inde intrinsece absolute impossibilis, adeoque non est necesse dari potest per
clivum quod extra creaturam supponant impossibilitatem. Si intrinsece absolute
possibilis ergo debet dari potest perductiva ipsarum quod hoc postulat recipere
oportet sua effectissima ut scilicet sit potest sua perductiva possibilis
intrinsece absolute.

Ad illud. Rō distinguendo terminum involvens contradictionem
frinac absolute non est terminus secundum suum deo
nisi forte et per hypothese in contradictione nego quod est quod multum
in sensu directo obiectivo. Simpliciter apta est ad asserendum
dictorium similiter distincta non nego nego.

Ad illud. Rō transmissio. Antecedente nego nega quod in antecedente
nec fingit impossibile. Sed in negante. Iuxta dies hesterni sunt nu
per fuerat possibilis quod heri non per nuptia ita hodie est possibilis
quod heri non per hodie. Adde quod hoc propositio. Sed potest perducere die
hereterna per heri habet hunc sensum. Sed habet eandem oportet hodie
quod habuit heri quod est verum et nulla involunt contradictionem extra in
hoc propositio. Sed impossibilitatem musca potest perducere in statu impossibili
tatis per statu possibili, involunt hunc ex quo duo sequuntur tra
dictoria non impossibilitatem semel musca. Omnis statum negans hanc
impossibilitatem est impossibilis non possibilis.

Pro reliquis nota. 1° In hypotesi impossibilitatum creaturarum
Deus neg debet perire obiective determinate neg non perire. Ratio
est quod per suppositionem impossibili in sensu directo obiectivo neutrum
ex contradictione se solo determinate potest inferri sed ambo simul,
hinc in hypotesi impossibili sublationis impossibilitatis creaturarum
neg hoc inferri quod necesse sit perire Deum hic in indefectibilis
est et sume necessary inexistendo neg cum seque Deum permanere
Deum non perire quod in Deo non dat potest ad actum impossibile scilicet
ad existere in hypotesi impossibili. Alioquin dicat quod deus in Deo non
potest ad coexistendum alteri Deo &c ut supra sed prosequitur utrum
simul scilicet perire et non perire manere et manere.

Nota. 2° juxta sicut terminus inexistens scilicet possibilitas cre
aturarum est indefectibilis absolute ita et fundamentum huius
inexistens scilicet Deus est indefectibilis absolute. Si tamen hoc
hypotesis sumet in sensu directo obiectivo illam impossibilitatem tunc
sicut possibilitas creatura ita et Deus periret et non periret quod in sen
su reflexo formali accipiat tunc dico in effectu possibilitatis creaturam
deficere et Deum quatenus in sensu reflexo veritas est hoc negantia
iudicatur terminum non esse perducibile ab omnipotente sua, ergo iudicare
debes quod omnipotens sua non sit perductiva illius termini ut pote inducibile.

Nota. 3° solent adversarii dicere quod deus in Deo realiter absolute veritas

Omnipotētia Dignā nunq̃m ope potuit, quin fuerint possibili^{es} creaturæ.
Nota 7 Reg. necit^{ur} em cū possibilite peccati creatura q̃ necessario
dat, in Deo p̃tēa p̃missiva et adonativa peccati q̃ exeat inferi
possibilitate peccati neg. In inde reg. qd Reg. amaret possibilitate
peccati sicut q̃m̃is x̃ p̃p̃osito saltē ṽge et indeterminate. eū
necit^{ur} cū possibilitate ṽ impossibilitate peccati, in n̄ amaret
utūlibet q̃d em̃si necit^{ur} cū eo qd peccati possibilitas.
Implicet q̃ sit impossibilis In hoc n̄ infer^{re} inde qd amaret
peccati sub sortione. Unde possibilitas peccati n̄ est
ad existēdā Dei p̃modū casus aut p̃regūti aut p̃plementi
intrinsece p̃ficientis sed ad sumū est necessaria p̃ modū
necessario illati et Dīa existētia, Talis em̃ t̃m̃ing n̄ docet orno
arguari. Sicuti n̄ amat q̃m̃is eode sensu est necessariū ad existētia
libertatis creatura q̃m̃is Reg. amat.

Nota 8 Etsi multo insensu directo p̃s̃ig videt^{ur} qd Reg. p̃
ponat Metap̃e impossibilitatib^{us} unitatē In authorib^{us} locutio est qd
Reg. em̃ necit^{ur} cū impossibilitate impossibilium p̃ut insensu vulg.
sumunt.

Nota ultimo str̃a est et n̄strū Illud hoc argum̃tu Causa
cū illo tantū necit^{ur} qd p̃t p̃ducere, sed possibilitate effectū n̄ p̃t p̃
ducere. Vgo n̄ necit^{ur} cū illa, Distingvenda est minor Causa n̄
p̃t p̃ducere possibilitate actuata effectū nego pura. Vedo ac dīo
qd necit^{ur} cū possibilitate effectū p̃t p̃ducere pura nec p̃t actuata sed
absolūte p̃ciseve sūpta aut negative et idionate exprimib^{ilis}.

S. 2dus

Utrū omniaabilia connectuntur secum ad invicem?

Imp̃s̃is p̃mittendis tū hac a p̃p̃o g̃lōne tū alibi dictis.

Disco Omniaabilia exeat intrinsece saltē mediate
connectunt^{ur} seu ad invicem, in exione suo status p̃p̃o.
Dixi saltē mediate q̃ hoc in exione non est im̃ediate, sed ratione sū
scilicet Dei cū quo oīs creatura im̃ediate necit^{ur}. Quidam sit in
xio im̃ediate, quid mediate dictū supra. Dixi vero in exione suo sta
tū p̃p̃oconata, q̃ sicut possibilitas creaturā n̄ existētia actū
realit^{er} p̃s̃icē absolute non existit, ita et in exione n̄ est qd absolute
realit^{er} existens in entitate sua, n̄ nisi ṽ negative qd oīs possibi
lia n̄ repugnant ṽ idionate si una ē possibile est possibile alteri
q̃ unit^{er} p̃licata n̄ involunt^{ur} str̃aditione nec a tēris.
p̃t supra datas rationes in exione causā cū possibilitate q̃d.

et tunc vera est 10. Possibilitas v.g. huius et lapidis incedunt secundum
invice) saltem mediale et sic de aliis. Et sic. Ans. probat. Possibilitas ho-
minis incedit essentialiter metipso cum Deo, Deo autem essentialiter incedit cu-
possibilitate lapidis ut supra dixi. Et sic. Itega videt manifestam quod
est metipso incedit cum termino incedit metipso est cum metipso
incedit cum termino esse incedit metipso ut patet ex inductione
Itega si de. Ratio est 2do, quod nullus est casus ostendibilis possibilis ad
incedit incedit in quo v.g. hoc sit possibilis et non sit possibilis v.g. lapis
incedit hoc possibiliter incedit secundum ad invice.

Obijcit 10. Si omnia probabilia incederent secundum te v.g. Petrus incederet
cum possibilitate v.g. non existens. Itega sua sed hoc non. Ergo. Et non
probat. Si incederet te recta esset haec iteга Petrus existit. Et per defi-
cere sed non est recta. Et sic. Non probat. Si recta esset illa iteга
te daret et cum recta ista. Petrus non potest deficere. Ergo deficit. Sed non
existit sed hoc non. Et sic. Iteга foris patet quod iuxta legem dialecticam
valet iteга ab opposito. Itega contradictorio regit bonum ad oppositum
Antecedentis, Non enim manifesta quod nulla est iteга a negatione
potentia ad affirmationem atque. Pro prima. An. Itega foris
quod id non valet in sensu vulgari non dantur nec sit probabilis
negationes objective in sensu stricto. Nego. minore. 2do arguitur
pariter. Nego. pro. Itega distinguo. Itega foris si de te cum ista
est recta. Petrus non potest deficere. Et deficit. put tendit in sensu
reali objective directe transeat. Nam sic iteга debet huic pro
equivalere. Et deficit et simul non deficit in am. pro deficit
quod Ans. involvit ad supponit. Impotens. Itega foris definiendi in se
pro si de te de put tendit in sensu formali. Itega foris. Itega foris.
Accipiendo Ans. in sensu pure negativo negante omne potest et
nil supponente positive scedo. Accipiendo Ans. in sensu pure
negativo sed partim affirmativo supponente vera potest. Nego.
pro. Itega foris expedita. Nego. iteга distinctionis. Itega foris
ni patent tu ex dictis in Logica tu alibi. Ad rationem ulti-
mā. Nonis dico: quod a negatione vera potest non valet iteга ad affir-
mationem atque v.g. sic: hoc non potest volare. Et volat, non potest scribere. Et scri-
bit. Itega potest et distincta ab actu deficiente. Valet in iteга
negatione potest falsa et incedente duo contradictoria ad affirmatio-
nem atque, ita in ut simul valeat et in negatione illig. scilicet quod duo
contradictoria. Nam ex impossibili regit quilibet in sensu directo. Pro
Itega Ans. Petrus non potest deficere est falsum. Itega foris quod supponit in Petro
Itega foris definiendi ex pro in illi id est sic potest definiendi in

Ens creatum adeoq. essentialiter defectibile.

Object 2° Si cōtra possibiliter innecterentur secū te negata unig. possi-
bilitate debet negari saltem mediate arguitive possibilitas alterius.
sed hoc non Er. de. Nos pbat. negata possibilitate alterius v.g. Petri
pt affirmari possibilitas alterius v.g. Lapidis aut qd multo magis est
possibilitas Dei. Er. de. Unig. pbat. In oi ppne disjunctiva vera a
negatione unig. membri disjunctionis recte arguit ad affegationem
membrī epp. disjunctionis ut lex Dialectica dicit adeoq. pbat.
Sic quis arguere. V. Petri est possibilis v. lapis est possibilis
v. Petri est possibilis v. Deus est possibilis sed Petri n. est
his Er. lapis aut Deus est possibilis. Subsumit. Nos sed te negata
possibilitate Petri affirmaret possibilitas alterius scilicet lapidis
v. Dei. Er. de. Rō. retorqueo Ergo em recta hōc argumen-
tatio: Vel atq. vitalis Petri existit v. Petri existit sed Petri n. exi-
stit Ergo atq. vitalis Petri existit. Directe distinguo. Itē argu-
mentū fore in oi ppne disjunctiva vera a negatione unig. mem-
bri recte arguit ad affirmandū alterius membrī s. p. disjunctio-
nis qdo una pars innectit cū altera mēpce. Nego, qdo n. innectit
transeat. Et tū negati est q. qdo duo disjunctionis membra in-
nectuntur secū mēpce in una pmissa, et in minore negat unum
te nos falsificat fore q. negando exp. se unū membrū negat et
aliud illatu. Et sic ista minor, Petri n. est possibilis, negat possibi-
litate Petri exp. se, illative em negat possibilitate lapidis aut Dei
hōc enim secū innectunt. Ergo ex illis pmissis ut pote pugnan-
tibz quo ad veritate n. pt inferri conclusio affirmans possibilitate
lapidis aut Dei quia tota conclusio nitit in simultanea veritate p-
missarū. Alterea huius syllogismi in nulla pt esse figura. Nam quocun-
q. una ex pmissis est negativa cū conclusio debet esse negativa ut pote
seque debiliore pars. Hinc in oibz modis arguendi disjunc-
tionis advertendū est: An membra disidentia totū n. sint plu-
ra pter duo, Itē an sint secū inesa aut saltem unū sit in-
du cū altero et ultimum hoc negat in minore te m. n. recte arguet
affirmando alterū ut patet in retorsione. Itē utrū sint opposita illa
membra disidentia, aut saltem unū opponat alteri. Et si fundamen-
tū oppositionis neget in note te em n. erit recta illā affirmans ali-
quā, v.g. Vel existunt duo qntitates v. secū penetrato sed n. existunt
Ergo sunt penetrato, Itē videndū utrū disjunctiva fore, sit vera v. po-
ne una tantū extremi te m. si hoc negabit in note n. bene est
firmabit in clusione alterū v. Vel Josephus scribit v. hōra illa existit.

Sed Josephus non scribit si hora illa existit.
In omni his casibus advertendum veritas per se admissa destruit veritatem
sotis inde ex illis male inferuntur nequaquam inniti debet simultaneas
veritates promissarum. Quod si semel admittat veritas simultanea hymenaea
saltem promissarum de dicendo quod ex illa sequetur silusio et silusio micide
Mactilorum sua dato uno absurdo cetera accidunt.

Nota quod sicut possibilitas dicens seculi mecum salto medietate 172
et de impossibilitatibus sumptis in in sensu vulgari id est esto iudicium
et hoc ratio est quod quoniam unum impossibile in certo sensu inferat alterum
quare si ex impossibilitate absolute potest aliquid fieri possibile te
Deo accederet aliquid et dicatur quod in eo aliquid fieret mutatio intrinseca
ca. sua deus ex impotente re illa produceret fieret potens et huius
modi in potentia esse de deo re. Ista censeri potest quod creatio
directa ad impossibilitate hymenaei si creatura altera fieret impos
sibile de regni et deus fieret impossibilis adeoque et illa creatura in
petra. Iste si hymenaei fieret possibile te et deus fieret impossi
bilis.

APPENDIX

Reliqua quae de Deo expediunt.
Quaerendum hic est 1° An omnipotens Deus sit producer in tota 176
pluritudine naturarum in quacumque specie syncategorematicè infinitarum
et utrum possit in infinitum categoricè creatum in aliquo
genere quantitatis producere. Ad quod habet responsio in Physica
generali de Infinito seu syncategorematico nro 133 et infra.
Quaerendum 2° de Deo creatore seu in quo consistat actio divina creativa 177
cujus parit resolutio pensanda ex dictis in Physica generali ubi de
actione creativa nro 68 et 69, 693.

Quaerendum venit 3° de deo servante et conservante seu in quo consistat 178
actio conservativa divina ac rursus simultaneus cum causis id est quod parit
resolventur ex Physica generali ubi diximus, an creatura specialiter medi
ate dependent a deo talis in deo quoniam illa produci seu conservari
et in operari et quod deus non per distinctam actionem a creatura conservat.
nro 553 550 560 et alibi.

Actus in Physica addo 1° quod actio creativa est productio la ex ni 179
silo cui quod subiecti seu rei non existit la in se quoniam in subiecto a parte enti
tu independens ut a quito et unum. Iste actus immutari potest creatura secundum
re ipsa potest esse causa principalis et instrumentalis creationis rursus rursus talis.
pensanda ex dictis in Physica generali nro 194. Ita creatio latius accipitur
potest in deo a deo per se creatorem effecta gravis sit per in dependens
subiecto sic iuxta nonnullas formas colorum dicuntur esse concreate cum materia
nro iuxta aliquos dicantur esseeducta ex materia.

180 Adde 2° qd servatio rei est productio rei quo ad 1° esse ut Physicis dicitur
 hro 299 seu est actio dans esse rei supponens ante se priorem actionem
 tantummodo esse 1^omo producens hoc servatio alia est positiva et directa
 alia negativa et indirecta sicut servatio sua qua operatur indiget
 creatura aequali 1^omo productioni Nam sicut 1^omo productio potest esse 2° creativa
 stricte, 2° productiva ita et servatio, Unde servatio creativa est in se
 continuata et minime interrupta creatio et hoc a nullo principaliter
 alio qd Deus pvenit, seu est et debet esse a solo Deo absq^{ue} adjunctis
 causa 2da Conservatio am eductiva sive alterativa sive generativa
 est continuata et non interrupta eductio et alteratio generatio
 hac qd est immediate operatur a Deo sed non semper solo totaliter
 sicut et 1^omo productio.

181 Adde 3° qd Deus succurrens operatur immediate ad omnes actus carum 2da
 via succurrit enim sic ad peccatum nec tamen ipse est causa et author per se pec-
 cati ut dictum in Physica generali nro 557, 560 ubi dicta diligen-
 ter hic recollenda Concursus huius Dei in actu 1° aut in actu 2do
 quid sit dictum ibidem nro 552.

182 Adde ultimo qd sicut 1^omo productio ita et servatio imo et succursus
 1^omo sit summa gratia sua gratis data videtur ut dicitur Deus nulli est de-
 bitus. Quare ne illa in vacuum accipere aut qd peius est ingratius
 sibi videamus expedit operari ut fatigante iam in suo cursu per
 terram laborem non ad alium scopum et terminum promoveamus ni-
 si ad quem ab ipso exordio ad usq^{ue} omni nisu ac studio tendi-
 mus scilicet Ad M D P B M P V M Honorem.

Metaphysica

Stanislai

Philosophi

Konarski

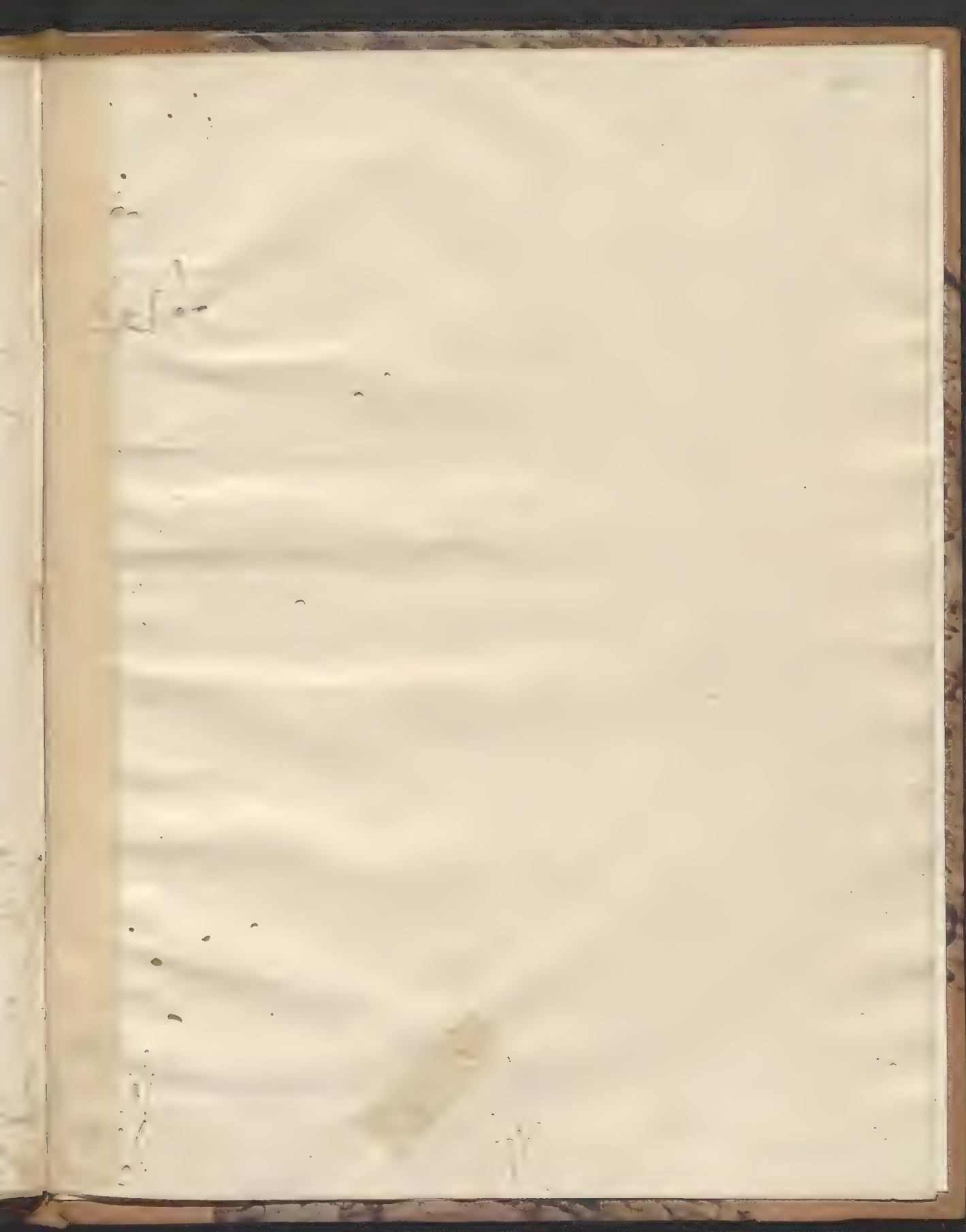
manuscripta

In Calissiensis

Athenaeo

Scripta

Constat

Partito vero

Partito vero?

